

Національний технічний
університет України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ФОНЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Збірник матеріалів IX Круглого столу
24 квітня 2026 року

Кафедра теорії, практики
та перекладу англійської мови

Міністерство освіти і науки України

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Факультет лінгвістики

Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови

Сучасні тенденції фонетичних досліджень

Збірник матеріалів
IX Круглого столу з міжнародною участю
24 квітня 2026 р.

Київ
КПІ ім. Ігоря Сікорського
2026

УДК 81'342(062)
С 91

Редакційна колегія:

З. М. Корнєва (голова редакційної ради)
А. А. Калига (відповідальний редактор)
І. О. Андрущенко

С91 **Сучасні** тенденції фонетичних досліджень : зб. матеріалів IX Круглого столу з міжнар. участю, 24 квіт. 2026 р. – Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2026. 178 с.

ISBN 978-966-990-275-7 (Друк.)

Віддзеркалено сучасні напрями фонетичних досліджень, висвітлено різноаспектні звукові будови мови й мовлення; когнітивний, культурологічний, прагматичний та енергетичний аспекти фонетичних досліджень дискурсу; фоносемантичні й фоностилістичні особливості текстів різних жанрів; закономірності впливу емоційного стану особистості на просодичні характеристики мовлення; специфіку ідентифікації мовця за фонетичним оформленням його мовлення; константність і варіативність соціофонетичних параметрів мовлення; паралінгвальні характеристики емоційного мовлення; результати лінгвоконтрастивних досліджень фонетичних систем іноземної та української мови, а також актуальність методики викладання фонетики іноземної мови.

Для науковців, викладачів і аспірантів.

The Round Table Proceedings present current multidisciplinary trends in phonetic research, viewed through a range of perspectives: communicative, cognitive, energetic, cultural, media-oriented, ecolinguistics, pragmatic and others. The contributions explore phonosemantic and phonostylistic features of texts across different genres; the prosodic expression of emotions, feelings and sensations; the identification of the speaker's personality through prosodic organisation and the interaction of verbal and non-verbal means in communication. The volume also reflects contemporary approaches to the methodology of teaching phonetics.

The collection is intended for scholars in phonetics, students and doctoral researchers in philology, as well as a broad readership interested in humanities.

УДК 81'342(062)

Наукове видання затверджено рішенням
Вченої ради факультету лінгвістики КПІ ім. Ігоря Сікорського
(*Протокол №14 від 27.04.2026 р.*)

ISBN 978-966-990-275-7 (Друк.)

© КПІ ім. Ігоря Сікорського (ФЛ), 2026
© Автори публікацій, 2026

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНІ ДОПОВІДІ	6
<i>Ilchenko, Olga.</i> The Pulse of English: Building Better Pronunciation through Word Stress Analysis	6
<i>Kalyta, Alla & Derkach, Nataliia.</i> Verbal and Prosodic Representation of Archetypal Images in H. Clinton's Presidential Campaign Ads.....	12
Макарук Л. Л. Просодичні та фоностилістичні параметри мультимодального рекламного дискурсу	17
СУЧАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВУКОВОЇ БУДОВИ МОВИ Й МОВЛЕННЯ.....	20
<i>Валізура О. Р., Буяло Н. О.</i> Акустико-перцептивні параметри ритму та паузації в англійському мовленні українців	20
<i>Prihodko, Ganna.</i> The Interaction between Language, Culture and Society	25
<i>Kochubei, Viktoriia.</i> Variation of Vowels in the Names of Drinks in BBC English and General American	28
<i>Алексієвець О. М.</i> Лінгвістичні та просодичні аспекти оформлення англійськомовних політичних промов	32
<i>Северина Г. Г.</i> Комунікативна поведінка флегматиків у ході англомовної суперечки	37
<i>Томашук М. В.</i> Фонетика негативно-оцінного висловлювання: просодія як засіб пейорації.....	43
КОМУНІКАТИВНО-КОГНІТИВНИЙ, ЕНЕРГЕТИЧНИЙ, КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ, ЕКОЛІНГВІСТИЧНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ ФОНЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ДИСКУРСУ	46
<i>Taranenko, Larysa.</i> Phonostylistic Cues of Fairy Tale's Didactic Value.....	46
<i>Tatarovska, Olesya.</i> Phonetics and Postcolonial Voice in Ken Saro-Wiwa's <i>Sozaboy</i>	49
<i>Андрущенко І. О.</i> Просодичні маркери акцентуації ключових екологічних смислів в англомовному публічному дискурсі	51
<i>Beshlei, Olga.</i> Prosodic Marking of Political Stance in UK Prime Ministers' Speeches on Ukraine	55
<i>Дегтярьова Є. О., Троценко А. А.</i> Сленг як засіб вираження емоцій і почуттів молоді (на матеріалі французького кінодискурсу).....	59
<i>Koziarevych-Zozulya, Liana.</i> Fascination in the Age of Hate Speech: Linguoecological Strategies for Preserving Communicative Peace	62

<i>Musiienko, Yuliia.</i> Making Words Resonate: Prosody, Emotion, and Cognition in Motivational Discourse	65
<i>Boichenko, Mariia.</i> Verbal Aggression in Charismatic Political Leaders' Speech.....	70
<i>Кулібаба В. О.</i> Фоностилестичні маркери актуалізації біблійних фразеологічних одиниць у сучасному англомовному дискурсі	76
<i>Савчук В. І.</i> Порівняльні характеристики термінальних тонів у кризових промовах президентів США.....	78
<i>Сідор М. В.</i> Фонетичні засоби вираження інтриги в художньому творі Джеффри Арчера «Not a penny more, not a penny less»	86

ФОНОСЕМАНТИЧНІ Й ФОНОСТИЛЕСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕКСТІВ РІЗНИХ ЖАНРІВ..... 91

<i>Бехта І. А.</i> Між словом і звуком: як тремтить текст	91
<i>Борбенчук І. М.</i> Зображення фемінного світу у творах давньогрецьких поетес	94
<i>Горак І. Р.</i> Антонімія мотивів кохання :: страждання в поетичному дискурсі Івана Франка: фоностилестичний аспект	97
<i>Гуменюк І. Л.</i> Фоносемантична складова пейзажних описів у романі Ф. Х. Барнет «Таємничий сад»	99
<i>Дегтярьова Є. О., Якимчук О. Р.</i> Синтаксичні та стилістичні механізми конструювання зорово-слухових образів у художньому дискурсі (на матеріалі роману С. Жадана «Інтернат»)).....	103
<i>Prykhodchenko, Oleksandra.</i> The Mystical Worldview and its Features in Thrillers	106
<i>Snegireva, Elizaveta.</i> Phonetics as the Key to Interpreting Poetry and Lyrics Set to Music.....	109
<i>Soloviova, Olha.</i> Emotional Evaluation in Old English Adjectives of Evaluativity	111
<i>Аль-Доурі А.</i> Фоносемантичний потенціал засобів сегментного і надсегментного рівнів англійської мови	115

ВЗАЄМОДІЯ ЛІНГВАЛЬНИХ І ПОЗАЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК В ОФОРМЛЕННІ ЕМОЦІЙНОГО МОВЛЕННЯ..... 119

<i>Petlyuchenko, Nataliya.</i> The Political Charisma of Friedrich Merz as a Media Performance: An Analysis of Vocal, Prosodic and Non-Verbal Means of Expression.....	119
<i>Бурка Н. А.</i> Вербальні й невербальні засоби вираження соціальної ізоляції та самотності в англомовному спілкуванні	122
<i>Куценко М. А.</i> Особливості взаємодії просодичних та паралінгвальних засобів в актуалізації англійських висловлень співчуття.....	128
<i>Сотников А. В.</i> Емоції мовця та їх просодичні характеристики	131
<i>Клімук О. С.</i> Вербальні й невербальні засоби вираження вдячності у висловленнях, що передають позитивні почуття.....	134
<i>Sokyrska, Olha & Buha, Svitlana.</i> The Role of Pauses in Prosodic Organization of Emotional Utterances Actualized by Speakers of High, Middle and Low Sociocultural Levels	139

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ФОНЕТИКИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	142
<i>Polishchuk, Ganna.</i> Prioritizing Pronunciation in Interpreter Training.....	142
<i>Алексенко С. Ф.</i> Лінгводидактичний потенціал вивчення інтонаційних інваріантів та стилістичної варіативності англійської інтонації	147
<i>Vashchylo, Olha.</i> Selecting Instructional Materials for Developing English Competence in Engineering Students	150
<i>Vereshchak, Yuliia.</i> English Lexical Stress Errors in Ukrainian Translation Students' Speech	153
<i>Datska, Tetiana.</i> Variety of English Accents: Implications for Teaching Pronunciation	158
<i>Kozub, Liubov.</i> Typical Phonetic Errors in IT Students' Speech	161
<i>Krasovska, Inna.</i> Pronunciation as a Key Factor in ESP: Articulatory Challenges and their Impact on Speech Perception	164
<i>Oliinyk, Oksana.</i> Phonological Challenges in BBC News for Interpreter Training: a Taxonomical Approach	167
<i>Shevchuk, Lesia.</i> Scientific Overview that Delves into Contemporary Approaches to Teaching and Learning Phonetics	170
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ	173

ПЛЕНАРНІ ДОПОВІДІ / PLENARY TALKS

THE PULSE OF ENGLISH: BUILDING BETTER PRONUNCIATION THROUGH WORD STRESS ANALYSIS

Olga Ilchenko

*Research and Educational Centre of Foreign Languages,
National Academy of Sciences of Ukraine
olgilch@hotmail.com*

*To Professor Alla Kalyta, on the occasion of your anniversary.
Thank you for igniting the spark.
Your teaching and support have inspired so many students,
including me. This work is dedicated to you
with deep respect and sincere gratitude.*

This paper highlights the central role of word stress in English pronunciation. The author analyses major interference patterns faced by Ukrainian English Language Learners (ELLs). These include the absence of English-style vowel reduction, over-articulation of unstressed syllables, neglect of the schwa /ə/, and overgeneralization of fixed stress. The study highlights common challenges in five key areas: (1) noun/verb/adjective stress shifts, (2) British vs. American English stress variants, (3) professional, technical, and proper-name vocabulary, (4) compound nouns with initial stress, and (5) schwa reduction and rhythm in connected speech. Particular attention is given to academic and technical terms that are critical for Ukrainian academics and specialists. Drawing on phonetic theory and practical examples, the paper demonstrates how systematic stress analysis and targeted multimodal training techniques, such as shadowing, minimal-pair drills, visual mapping, and tools like YouGlish, can help improve pronunciation. The findings underscore that mastering English word stress is one of the most effective ways for Ukrainian EFL/ESL professionals, academics, and tech specialists to enhance clarity, confidence, and authority in international contexts.

Keywords: word stress, pronunciation teaching, Ukrainian ELLs, vowel reduction, schwa, intelligibility, accent reduction

“I scream Ice cream” is a classic example that shows how a tiny shift in stress can completely change meaning and clarity. “Research has shown that non-native speakers can misplace word stress in up to 45 % of cases, a barrier that directly affects how fluent others perceive them to be.” (Intonet, 2026). Our research confirms this critical truth: high-frequency English words are routinely misstressed, which means damaging professional credibility and holding back even highly competent speakers. With this in mind, this paper demonstrates how systematic stress analysis and timely intervention can dramatically transform pronunciation to empower EFL/ESL professionals, academics, and tech specialists, especially Ukrainian English Language Learners (ELLs), to speak with clarity, confidence, and

authority. According to Kalyta and Taranenko (2010, pp. 211, 246), word stress is an essential part of a word's shape in English. It performs three main functions: constitutive (forming the word's stress pattern), distinctive (differentiating similar-sounding words), and identificatory (enabling listeners to recognize meaningful units). Incorrect stress can make words unrecognizable (pp. 211, 246).

In academic and technical English, compound stress is almost universal. Words like 'software are strictly initial-stressed. The same applies to infrastructure terms: 'database, 'website, and 'networking. A common error among Ukrainian ELLs is to shift the stress to the second element, which treats the compound as a descriptive phrase. For the researcher, the names of publishers and methodologies carry a specific pulse. We read 'Elsevier journals, use a 'strategy, and we cite a 'colleague. We maintain a 'hierarchy of data and observe the 'efficacy of a 'generative model. It signals that the speaker is an "insider" to the academic community; misplaced stress would likely do more damage to intelligibility than even segmental errors.

We will analyze real-world examples (noun/verb shifts, BrE/AmE variants, suffix rules, compounds, reductions, and high-stakes professional vocabulary, and offer practical classroom and self-study techniques and ready-to-use tools. English word stress is lexical yet highly predictable once the patterns are learned. Stressed syllables are longer, louder, and higher in pitch, while unstressed syllables typically reduce to the schwa /ə/ or weaken significantly. This "pulse" distinguishes English (a stress-timed language) from syllable-timed languages and plays a key role in intelligibility and accent reduction (Hewings, 2007; Roach, 2009; Celce-Murcia et al., 2010; Munro & Derwing, 2020; Chen, 2025; Alzi'abi, 2025). Ukrainian features mobile (free) word stress but lacks English-style vowel reduction. This leads to three major interference patterns among Ukrainian ELLs: over-articulation of unstressed syllables, neglect of the schwa /ə/ (e.g., "police" pronounced closer to /po'lis/ rather than /pə'li:s/), and overgeneralization of fixed stress in longer words such as 'hierarchy, 'sedentary, ad'ministrative, trans'ferable, com'petitive, ex'tremists.

We have identified several problematic areas to be addressed. They are:

1. Noun/Verb/Adjective Shifts

NO stress shift irrespective of part of speech:

report (N, V) re-PORT

access (N, V) AC-cess

comment (N, V) COM-ment

comfort (N, V) COM-fort

Stress moves → meaning changes

perfect (Adj) PER-fect vs. perfect (V) per-FECT
survey (N) SUR-vey vs. survey (V) sur-VEY
research (N) RE-search vs. research (V) re-SEARCH
content (N) CON-tent vs. content (Adj) con-TENT
resume (N) /'rezju:meɪ/ vs. resume (V) /rɪ'zju:m/ (BrE) or /rɪ'zu:m/ (AmE)
impact (N) IM-pact vs. impact (V) im-PACT
abstract (N) VS. abstract (Adj)
address (N) VS. to address (V)
decrease (N) VS. to decrease (V)
dispute (N) to dispute (V)
document (N) to document (V)
estimate (N) VS. to estimate (V)
emphasis (N) to emphasize (V)
excess (N) /ɪk'ses/ /'ek.ses/ VS. excess (Adj) /'ek.ses/
increase (N) VS. to increase (V)
insult (N) VS. to insult (V)
object (N) VS. to object (V)
permit (N) VS. to permit (V)
process (N) VS. to process (V)
produce/product (N) VS. to produce (V)
progress (N) VS. to progress (V)
project (N) VS. to project (V)
protest (N) VS. to protest (V)
suspect (N) VS. to suspect (V)
revamp (N) /'ri:.væmp/ VS. revamp (V) /'ri:. 'væmp/
record (N) VS. to record (V)

2. BrE vs. AmE Stress & Pronunciation Specificity

adult BrE A-dult vs. AmE a-DULT
hierarchy (stress always on first) UK /'haɪ.ə.rɑ:r.ki/ vs US /'haɪ.rɑ:r.ki/
patina UK /'pæt.i.nə/ vs. US /pə'ti.nə/
corollary UK /kə'rɒl.ər.i/ vs. US /'kɔ:r.ə.lər.i/
innovative UK /'ɪn.ə.və.tɪv/ vs. US /'ɪn.ə.veɪ.tɪv/
afternoon UK /,ɑ:f.tə'nu:n/ vs. US /,æf.tə'nu:n/
rationale BrE /,ræf.ə'nɑ:l/ AmE /,ræf.ə'næl/

3. Technical terms and proper names such as:

colleague COL-league
marketing MAR-ke-ting
protocol PRO-tocol
monitor / monitoring MO-nitor / MO-ni-toring
senator SEN-a-tor
sedentary SED-en-tar-y
hazardous HAZ-ard-ous
hierarchy HIE-rarchy
efficacy E-ficacy
residue RE-si-due
delegate DE-le-gate
analyze/analyse A-na-lyse
demonstrate DE-mon-strate
notify NO-tify
simplify SIM-pli-fy
satisfy SA-tis-fy
hybrid HY-brid
defect DE-fect
generative GE-nera-tive
robot vs. robotic rO-bot vs. ro-bOtic
even vs. event E-ven vs. e-Vent
human vs. humane HU-man vs. hu-MA-ne
moral vs. morale MO-ral vs mo-RAI UK /mə'ra:l/ US /mə'ræl/
administrative ad-MIN-is-tra-tive
contribute con-TRI-bute
collaborative co-LLA-bo-ra-tive
severity se-VER-i-ty
strategic stra-TE-gic (cf. strategy STRA-te-gy)
transferable trans-FER-a-ble
identify i-DEN-ti-fy (BrE) / i-DEN-tə-fy (AmE)
Kubernetes (ku-ber-NET-ees)
Ajour /ə'ʒʊər/ or /ɑ:'ʒu:ər/
Elsevier (EL-se-vier)
Lincoln /'lɪŋkən/, Malcolm /'mælkəm/
Montreal /mɒn.tri'ɔ:l/, Illinois /,ɪl.ɪ'nɔɪ/,
Washington D.C. BrE /,wɒʃ.ɪŋ.tən di:'si:/ AmE /,wɑ:ʃɪŋ.tən di:'si:/
Tucson /'tu:sɒn/, Arkansas BrE /'ɑ:kən.sə:/ AmE /'ɑ:r.kən.sə:/

Ottawa, Monaco, Florida, New Jersey/,nju: 'dʒɜ:.zi/, Los Alamos
Louisville /'lu:ɪvɪl/
Cornell Novell Nobel
Richard Feynman /'rɪfəd 'faɪnmən/, Albert Einstein /'ælbət 'aɪnstam/,
Sherlock Holmes /ʃɜ:lɒk 'həʊmz/,
Isaac Newton /'aɪzək 'nju:tən/,
van Gogh /væn 'gɒf/,
Bernard Shaw /,bɜ:nəd 'ʃɔ:/,
Sean /ʃɔ:n/ Missouri /mɪ'zɔ:ri/ Desmond /'dezmənd/,
(no stress problems here, still often mispronounced)

4. Compounds (primary stress on first element)

email E-mail
classroom CLASS-room
password PASS-word
keywords KEY-words
teamwork TEAM-work
networking NET-work-ing
troubleshooting TROUBLE-shooting
website WEB-site
software SOFT-ware
however /,haʊ'ev.ər/ how-Ever

Consider the distinction between ‘greenhouse (a unified lexical item: a glass building for growing plants) and green ‘house (a noun phrase: a house that is painted green).

5. Schwa /ə/ and Vowel Reduction

This classic contrast perfectly illustrates how stress placement signals whether we are dealing with a single concept or a descriptive phrase – a crucial skill for clear communication. Schwa /ə/ is the most common vowel in English – the “silent partner” of stress, yet so comonly over-articulated by Ukrainian learners. Examples:

maintenance maint(e)nance /'mem.t(ə).nəns/
p(o)lice /pə'li:s/ (first syllable schwa)
sapphire /'sæf.aɪər/ (middle weakens)
Amazon /'æm.ə.zɒn/ (second syllable schwa)
monitor /'mɒn.ɪ.tər/ (reductions in 2nd/3rd)
certificate /sə'tɪf.ɪ.kət/ Cf. chocolate /'tʃɒk.lət/
template UK/'tem.pleɪt/ (no schwa) US/'tem.plət/ (final syllable schwa)

Recommendations for Practice

We recommend using a multi-modal approach to training shadowing, minimal pair contrast exercises, focused schwa practice, and rhythm training in connected speech. Useful techniques include slowing down audio, repeating short segments, comparing regional variations, creating targeted playlists, and recording oneself for self-comparison. Online tools such as YouGlish (with native-speaker context) and authoritative dictionaries are particularly effective. Use digital resources (like Tenable etc.), and your listeners will hear the difference immediately. Another viable strategy is employing visual mapping: marking stress in drafts before presentations.

To conclude, stress is the pulse of English. For Ukrainian learners, overcoming schwa neglect, over-articulation, and stress overgeneralization is one of the fastest ways to achieve clearer and more professional speech in the academic domain within international contexts.

References

1. Калита А. А., Тараненко Л. І. (2010). *A Concise Dictionary of Phonetic Terms / Словник фонетичних термінів (короткий)* (англ. мовою). Тернопіль: Підручники і посібники. 255 с.
2. Alzi'abi, S. E. (2025). Arab EFL learners' stress performance on suffixed words: Enhancing their lexical stress proficiency. *Language Testing in Asia*, 15(76). <https://doi.org/10.1186/s40468-025-00413-5>
3. Celce-Murcia, M., Brinton, D. M., & Goodwin, J. M. (2010). *Teaching pronunciation: A course book and reference guide* (2nd ed.). Cambridge University Press.
4. Chen, Y. (2025). The effects of rule-based and acoustic-perceptual instruction on Chinese ESL learners' English primary word stress placement accuracy. *International Journal of Applied Linguistics*, 35(3), 1149–1165. <https://doi.org/10.1111/ijal.12687>
5. Hewings, M. (2007). *English pronunciation in use: Advanced*. Cambridge University Press.
6. Intonetic. (2026). *Mastering stressed and unstressed syllables*. <https://intonetic.com/stressed-and-unstressed-syllables/>
7. Munro, M. J., & Derwing, T. M. (2020). Foreign accent, comprehensibility and intelligibility, redux. *Journal of Second Language Pronunciation*, 6(3), 283–309.
8. Roach, P. (2009). *English phonetics and phonology: A practical course* (4th ed.). Cambridge University Press.
9. Tenable. (2017, July 20). *How do you pronounce Kubernetes? And what is it?* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=uMA7qqXIXBk>
10. YouGlish (2026). [Video]. Online. <https://youglish.com/>

VERBAL AND PROSODIC REPRESENTATION OF ARCHETYPAL IMAGES IN H. CLINTON’S PRESIDENTIAL CAMPAIGN ADS

Alla Kalyta

*National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”
kalitanewadd@gmail.com*

Nataliia Derkach

*T. H. Shevchenko National University “Chernihiv Colehium”
n.derkach@chnpu.edu.ua*

In the study, the verbal and prosodic representation of archetypal images in H. Clinton’s 2016 presidential campaign ads is analyzed. Amidst persistent gender biases that associate the U.S. presidency with masculine traits of strength and leadership, female candidates face the challenge of balancing executive competence with authentic femininity. Through a linguistic and phonetic analysis, this research describes how H. Clinton utilized a multifaceted archetypal set to project advantageous qualities to voters. The findings reveal that H. Clinton’s ‘ruler’ image was extensively revealed in her ads by means of speech melody, sentence stress, rhythmic and timbral features. In order to neutralize perceptions of condescension and emotional detachment, her campaign focused on the mother archetype. However, the integration of the ruler and the mother archetypes occasionally produced a tone perceived as condescending or authoritarian, highlighting the difficulty of harmonizing femininity and professional authority into a holistic image.

Keywords: *presidential campaign ads, archetypal images, gender bias, verbal means, intonation.*

Due to intense attention traditionally drawn to the US presidential campaigns on the international level and inside the USA, it is no surprise that researchers, linguists included, display their avid interest towards various aspects of campaign proceedings and the candidates’ images and speech behaviour. In particular, a review and analysis of the archetypal images employed by the presidential candidates with the view of projecting their advantageous qualities on the voters has stirred a lot of discussion in both media and scientific discourse. A recent review of verbal and non-verbal means of archetypal images’ representation in the US presidential campaign ads (Kalyta & Derkach, 2025) has been an attempt to provide sufficient theoretical framework for studying politicians’ archetypal images, nevertheless a number of issues, including gender limitations on the application of archetypal images in female presidential candidates as well as the interrelation of archetypal images in more complex archetypal sets have not yet been considered. That is why this study is aimed at the description of verbal and prosodic means of archetypal images’ representation in H. Clinton’s presidential campaign ads.

Despite the popularity of contemporary image of a woman as a man's full-right partner in the American society, biases regarding the gender of US highest ranking officials remain influential (Sanghvi & Hodge, 2015) and are based on a deeply rooted conviction that men are *a priori* stronger and stabler in counteracting geopolitical challenges compared with women (Johns & Shephard, 2007). Female presidential candidates are inseparably linked with traditional gender roles of a wife and a mother, therefore their strength, independence and will for power provoke mixed feelings among the voters (Ingram, 1999, pp. 487–528). Compared with male candidates enjoying the benefits of masculine gender image associated with leadership, strength and fatherly protection, a female candidate has to demonstrate the eligibility to serve as a president, while balancing between being authentically feminine and not being weak (Anderson, 2002, p. 124).

In H. Clinton's independent political career, following her husband's presidential terms, she naturally assumed the image of the warrior (Anderson, 2002; Rutledge, 2015), firm and ready to make hard decisions. This choice was accentuated by a frequent appealing to the metaphor *POLITICS IS WAR*, represented by lexemes *battle*, *winning fights* when discussing political issues. At the same time, it was often noted that (Ma, 2016; Pearson, 2016) H. Clinton's inherent professionalism, authoritativeness, self-control and competence in political issues correlate with the archetypal image of the ruler. In order to minimize the negative effect connected with the perceived haughtiness of H. Clinton's communicative style (Rutledge, 2015), her imagemakers recommended her to refrain from 'sudden vocal highs [that] run the danger of making her sound strident' (Ginneken, 2016, p. 127). At the same time, H. Clinton's speech democratization strategy includes, on the one hand, leveling the dialects and, on the other hand, adjustment to the regional dialects of the target audience (Guo, 2016). One example of a phonetic feature making H. Clinton's speech less cold and more informal, is pronouncing *-ing* as an alveolar sonorant /n/, for instance, *living* > *livin* (ibid.).

In order to establish a viable balance between masculine strength and feminine authenticity and neutralize the exposure of emotional restraint, callousness, haughtiness, domination and self-centeredness, occasionally attributed to her (Rutledge, 2015), in her 2016 presidential campaign H. Clinton focused on the mother archetype integrating such qualities as femininity, strength and competence (Ma, 2016; Kozłowska, 2016). Still, according to some observations (Rutledge, 2015), she was not always able to harmonize femininity and competence in a holistic archetypal image. H. Clinton's 2016 campaign ads (Hillary Clinton, 2016, June 16; Hillary Clinton, 2016, November 7) display significant correlation of her speech with linguistic norms, while

careful selection of the vocabulary helps H. Clinton embody the image of a traditional politician, mother of the nation by consistent appeals to the family theme, for instance, *It's the kind of country we want for our children and grandchildren.*

Prevailing in H. Clinton's campaign ads is the vocabulary with positive semantics, representing the themes of national politics (e.g., *nation, strong economy, allies*), family (e.g., *family, home, kids, children, grandchildren, core values*), harmonious social communication (e.g., *help, respect, stand together, common goals, united, stronger together, inclusive* (e.g., *God-given potential, mission*), certain idioms (e.g., *I will work my heart out as president*). The words with positive connotation and intensifiers are highlighted with the help of sentence stress, e.g., *core, believe, love, everyone, every, all, fairer (America), life, always, unite*. Few words with negative connotation condemn national enmity (e.g., *partisan division, to pit people against each other, gridlock, divisive, fear and division*). It should be noted that the pronoun *I* in H. Clinton's campaign ads is almost always marked with a high pre-head or stress, this making the utterance highly authorized, probably with the exception of *We won't always get it right*, where *we* (H. Clinton's potential administration) covers sharing the responsibility with the others in a negative context. On the whole, the pronouns *we* and *our*, the imperative structure with *let's* mark the politician's solidarization with the voters.

H. Clinton's voice, calm and weighty, sounds predominantly in the middle and low registers, being devoid of excessive emotionality and expressiveness. Syntagmatic division is logical, with smooth pitch transfers between the sentences. Syntactically motivated falling and rising tones are predominant. Compared with the dramatic intensity of Trump's campaign ads, H. Clinton's intonation is less emphatic, so the rhythmicity of various height, suggesting confidence and determination, but occasionally sounding instructive and detached, e.g., *But* ¹ *I bè lieve* ^ξ *in* ¹ *our* ¹ *people.* ¹ *I love this* ¹ *country;* ¹ *For* ¹ *everyone,* ¹ *be* ¹ *'cause we* ¹ *all* ¹ *have a* ¹ *role to play* ^ξ ¹ *in* ¹ *building a* ¹ *stronger,* ^ξ ¹ *fairer* ¹ *America.* Rhetorical rhythmicity of H. Clinton's campaign ads is achieved by means of parallel constructions (bicolon, tricolon) and anaphoras, for instance, *To build ... To work ... To give*, antitheses, e.g., *dark and divisive or hopeful and inclusive, dangerously divided or strong and united.*

In her campaign ads, H. Clinton makes a broad use of a multi-faceted Mother archetypal image, and her text contains various associations with motherly functions. In particular, the function of educating children is realized by setting and answering questions, e.g., ¹ *Do we* ¹ *help* ¹ *each* ¹ *other?* ¹ *Do we* ¹ *re* ¹ *spect* ¹ *each* ¹ *other?*

*¹Do we ¹stand to₂ gether? Is A¹merica ₂ dark ^ξ and di₂ visive ^ξ or ₂ hopeful ^ξ and in₂ clusive?; the interpretation of moral values and the explanation of the difference between the good and the evil: *It's wrong to pit people against each other, I believe, we are always stronger together* – at this moment in the video H. Clinton communicates with children. Besides, mother is an arbitrator and peacemaker in children's quarrels – *We've had enough ...; It's time to unite*; helps children discover their abilities and believes in them – *To give every man, woman and child the chance to live up to their God-given potential, I believe in our people, working for children and families has been the cause of my life*; instructs: *but tomorrow you get to pick our next president, here are a few things that I hope you'll think about*; explains things in the most precise and comprehensible way: *it's not just my name and my opponent's name on the ballot, Look, we all know..., ...we all have a role to play.**

At the same time H. Clinton addresses typical ruler's themes of strengthening the country's economy, geopolitical manoeuvring, supported on the intonation level by a "presidential" tone, confidently realized within the low and the medium registers, and a "metallic" timbre. It should be noted that the integration of the archetypal images of Mother and Ruler in H. Clinton's campaign ads brings into focus certain unwanted negative aspects of the mother archetype such as condescension and authoritarianism. Though the last H. Clinton's ad before the election day (Hillary Clinton, 2016, November 7) attempts to smoothen any possible negative effects by means of symbolic white clothes, well-calculated text and incidental music which can be described as light, radiant, touching, good-natured, benevolent, peaceful, cordial, sagacious, easygoing, transparent, soft, trustful, dreamy, good-humored, radiant and easy, on the phonetic level this campaign ad invariably transmits composure, seriousness and formality of the politician, inherent in the ruler.

Thus, the analysis of verbal and prosodic features of archetypal images' representation in H. Clinton's 2016 presidential campaign ads reveals a complex, interrelation of the mother and the ruler archetypes meant to address the established gender biases in American politics. A wide range of linguostylistic means is employed with the purpose of projecting the archetypal image of the mother in the analyzed ads, which contrasts with the prosodic means, more indicative of a disciplined and authoritative ruler. As a result, certain negative aspects of the mother archetype are actualized which makes the utilized archetypal set internally inconsistent. The perspective of future research of archetypal images representation in the political discourse may include the interrelation of chosen archetypal sets in more complex political environments and the evolution of gender limitations for female candidates in a contemporary global political discourse.

References

1. Anderson, K. V. (2002). From Spouses to Candidates: Hillary Rodham Clinton, Elizabeth Dole, and the Gendered Office of U.S. President. *Rhetoric & Public Affairs*, 5(1), 105–132. DOI: <https://doi.org/10.1353/rap.2002.0001>.
2. Ginneken, J. van. (2016). *The Profile of Political Leaders. Archetypes of Ascendancy*. London: Palgrave MacMillan.
3. Guo, J. (2016). Donald Trump's accent, explained. *The Washington Post*, February, 9th. Retrieved from <https://bit.ly/4iertt7> on April, 3rd, 2026.
4. Hillary Clinton. (2016, November 7). Tomorrow [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Z8AE7CzqCFc>.
5. Hillary Clinton. (2016, June 16). "Who We Are," Hillary for America. *From Museum of the Moving Image, The Living Room Candidate: Presidential Campaign Commercials 1952–2012*. Retrieved from www.livingroomcandidate.org/commercials/2016/who-we-are on April 3rd, 2026.
6. Ingram, J. D. (1999). The American 'First Lady'. *Capital University Law Review*, 27(9), 487–527.
7. Johns, R., & Shephard, M. (2007). Gender, Candidate Image and Electoral Preference. *The British Journal of Politics and International Relations*, 9(3), 434–460. <https://doi.org/10.1111/j.1467-856X.2006.00263.x>.
8. Kalyta, A., & Derkach, N. (2025). Verbal and non-verbal means of archetypal images representation in the us presidential campaign ads. *Alfred Nobel University Journal of Philology*, 2(30). <https://doi.org/10.32342/3041-217X-2025-2-30-19>.
9. Kozłowska, H. (2016). Hillary Clinton Is Pushing the Radical Platform That Mothers Are the Most Powerful Leaders in the World. *Quartz*, July 28. Retrieved from: <https://bit.ly/4clWNo7> on April, 3rd, 2026.
10. Ma, M. (2016). The Battle of the Archetypes: A Neo-Jungian analysis of the presidential election. *Psychology Today*, August 7. Retrieved from: <https://bit.ly/4tqpsjl> on March, 28th, 2026.
11. Pearson, C.S. (2016). Hillary's Archetypal Challenges – and Ours. A look at Hillary's presidential strengths and weaknesses. *Psychology Today*, June 23. Retrieved from: <https://bit.ly/4i4DUYc> on March, 28th, 2026.
12. Rutledge, P. (2015). Hillary Clinton & Social Media: Can Ruler Archetypes Use the Outlaw's Tools? *The Psychology of Digital Behaviors* (P. Rutledge blog). Retrieved from <https://bit.ly/4sTm4h7> on April, 3rd, 2026.
13. Sanghvi, M., & Hodges, N. (2015). Marketing the female politician: an exploration of gender and appearance. *Journal of Marketing Management*, 31 (15–16), 1676–1694. <https://doi.org/10.1080/0267257X.2015.1074093>.

ПРОСОДИЧНІ ТА ФНОСТИЛІСТИЧНІ ПАРАМЕТРИ МУЛЬТИМОДАЛЬНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ

Макарук Л. Л.

Національний університет «Острозька академія»

laryssa_makaruk@ukr.net

The author analyses the way prosodic features function as phonostylistic parameters in multimodal Skittles advertising discourse. Through a phonostylistic analysis, this research outlines how intonation, rhythm, tempo, and sound symbolism interact with colour, motion, and narration to create a unified sensory effect. The findings highlight phonetic iconicity as a key mechanism shaping meaning and enhancing the brand's multisensory style.

Keywords: *advertising discourse, multimodal modes, prosodic means, phonostylistic analysis.*

Динаміка сучасного англомовного масмедійного простору слугує яскравим відображенням комунікаційних тенденцій ХХІ століття, у якому радикально трансформувалися стратегії впливу на реципієнтів, зокрема завдяки семіотичним системам, у яких звуки, зображення, кольори, міміка, жести та інтонація взаємодіють у процесі конструювання смислів. Такі тенденції характерні бренду *Skittles* (2023), який сьогодні значно еволюціонував за рахунок відеореклами, у якій просодичні складники відіграють не менш важливу роль, ніж візуальні. Почасти вони віддзеркалюють ключові дискурсивні інструменти сюрреалістичних наративів. Як результат, прослідковуємо симбіоз просодичних і фностилестичних засобів, які поруч з іншими модусами вербально-невербальної природи здійснюють вплив на формування смислу, апелюючи до емоційного досвіду реципієнта.

Простежуючи взаємодію фонетичних параметрів та візуалу / кольору / сюжету / емоцій у рекламі *Skittles*, можемо зробити кілька узагальнень:

- інтонаційна експресивність корелює з візуальною динамікою завдяки різким підйомам тонального рівня висловлення та швидкій зміні кадрів;
- варіативність темпу мовлення синхронізується з монтажем унаслідок прискореного темпу й кліпового монтажу, а також уповільненні задля фокусування на об'єкті;
- одночасне виділення лексем та поява ключових образів сприяє візуальним кульмінаціям, покликаним розкрити закладені сенси.

Особливого змістового забарвлення надають високочастотні голосні переднього рядку /æ/, /e/, /i/, /i:/, яким притаманні вищі форманти (акустичні

параметри), тому вони звучать «дзвінкіше, тонше й світліше». Їх перцептивно протиставляють «приглушенішим та глибшим» голосним /u:/, /ɔ:/, /ɑ:/, що мають нижчі частоти. Ураховуючи те, що передні голосні вимовляються шляхом підняття язика вперед, вони видаються відкритішими, що створює відчуття енергійності та легкості звучання.

Уважаємо, що у свідомості людини високі звуки асоціюються зі світлом та яскравістю, низькі – з темрявою й важкістю. Це дає нам підстави говорити про мультимодальну (кросмодальну) відповідність (звук↔колір/світло). У рекламі *Skittles* у фоностилістичній площині передні голосні синхронізуються з яскравими кольорами, що забезпечує відчуття «смакової легкості» й енергійного звучання: *taste* /teɪst/; *rainbow* /ˈreɪnbəʊ/, підсилюючи обрані кольорові маркери.

Лексеми зі звуками /æ/, /e/, /ɪ/, /i:/ часто чуємо у ключових фрагментах відео; водночас їх супроводжують яскраві кольори (жовтий, рожевий, зелений). Так, завдяки /ɪ/ *Skittles* викликають асоціації з дрібними кольоровими елементами; яскраві голосні /e/, /ɪ/ підсилюють значення фрагменту реклами (*Everything is made of Skittles!*); /eɪ/, /ʌ/ актуалізують поєднання відкритих голосних і візуально насичених кадрів (*Crazy colors!*).

Вартим уваги є й той факт, що завдяки алітерації та асонансу рекламі притаманна ритмічна і звукова повторюваність, що, на нашу думку, відповідає множинності та серійності й корелює з кольоровою палітрою і різними смаками. Фонетичні повтори синхронізуються з появою різних кольорів й уможливають різні варіанти вибору. Ілюстрацією наведених вище процесів слугують такі приклади: *Taste the rainbow* (повтор /t/ – ритм та структурованість); *Sweet, strange, Skittles* (алітерація /s/ – шурхіт, який асоціюється з широким вибором дрібних цукерок); *So many Skittles!* (повтор /s/ – ефект накопичення); *Savor the rainbow* (/s/ + /r/ викликають відчуття плавності та різноманітності).

Уважаємо, що таким чином звук імітує палітру (багаторазові мазки фарби), а загальна звукова насиченість відповідає кольоровій інтенсивності (чим більше різних звуків, тим інтенсивніший сенсорний ефект). Варіативність звуків корелює з барвистою палітрою драже, що, своєю чергою, сприяє актуалізації складної акустичної «текстури». Швидка заміна вербальних одиниць різними звуками супроводжується вибухом кольорів, а різнозвукові лексеми співвідносяться з динамічними сценами: *Experience the rainbow!* (спектр голосних /ɪ/, /e/, /əʊ/ актуалізує багатозвуковість одночасно з яскравою кольоровою сценою); *Unbelievable fruity flavor!* – поєднання голосних і приголосних уможливорює «насичене звучання» й увиразнює візуальну складову.

Таким чином, звукова складність еквівалентна візуальній насиченості: чим більше звуків і кольорів, тим сильнішим є сенсорне враження.

З огляду на такий ракурс, резюмуємо, що аналізовані звуки мають відповідне семантичне навантаження. Це дає підстави говорити про звуковий символізм (зв'язок між звучанням слова і його значенням), завдяки якому фонетична форма корелює із сенсорним досвідом. Водночас, на рівні фоносемантики, в межах якої звуки асоціюються з певним значенням, спостерігаємо кодування сенсорних характеристик продукту. Крім того, фоностилистичне забарвлення сприяє формуванню позитивного перцептивного ефекту. Звук тяжіє до вигляду кольору, оскільки репрезентує схожість з тим, що позначає. На підставі викладеного вище, можемо стверджувати, що відбувається актуалізація фонетичної іконічності, за якої звучання віддзеркалює сенсорні параметри. Завдяки мультисенсорній інтеграції аудіальні та візуальні складники покликані транслювати єдине значення й сприяти увиразненню перцепції через взаємодію звуку та кольору.

Мовлячи про взаємозв'язок фонетики та сюжету, зауважимо, що ритмічна організація мовлення віддзеркалює абсурдність наративу: нерегулярний ритм синхронізується з нелогічним/сюрреалістичним сюжетом. Несподівані варіації тону віддзеркалюють інтонаційні злами, сигналізуючи неочікуване розгортання сюжетних ліній. За рахунок цього темпоральна динаміка мовлення структурує сюжет: прискорення свідчить про кульмінацію, а уповільнення про розв'язку.

Крім того, інтонація сприяє прояву емоцій. Так, підвищений тон викликає емоції здивування й захоплення (перебільшений ентузіазм); прискорений – мимоволі співвідноситься зі збудженням, гумором та абсурдом; ритмічна фрагментація створює комічний ефект завдяки паузам в неочікуваних місцях й викликає гумор; просодична гіперболізація підсилює емоційну реакцію (інтонаційна гра викликає іронію).

Отже, дискурс бренду *Skittles* є чітким віддзеркаленням кросмодальної взаємодії різних за природою, структурою, семантикою й прагматичною спрямованістю модусів, що інтегруються в єдиний цілісний інструмент, який синхронно конструює значення. Усі ці ресурси спрацьовують разом, а не по одинці, зокрема звуки і кольори; звуки та міміка і жести корелюють один з одним, викликаючи певні асоціації й впливаючи на сприйняття озвученого мовлення.

Література

1. *Skittles. Official Commercial* (2023). Retrieved from: URL: <https://www.youtube.com/watch?v=qGA-CY3Lywg>

СУЧАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВУКОВОЇ БУДОВИ МОВИ Й МОВЛЕННЯ / PRESENT DAY STUDIES OF THE SOUND STRUCTURE OF LANGUAGE AND SPEECH

АКУСТИКО-ПЕРЦЕПТИВНІ ПАРАМЕТРИ РИТМУ ТА ПАУЗАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКОМУ МОВЛЕННІ УКРАЇНЦІВ

Валігура О. Р., Буяло Н. О.

Київський національний лінгвістичний університет
olga.valigura@knlu.edu.ua; nataliia.buialo@knlu.edu.ua

The paper explores the acoustic and perceptual parameters of rhythm and pausation in English speech of Ukrainian speakers. The research shows that deviations in prosodic timing, pause placement, and rhythm metrics crucially affect L2 comprehensibility. The study summarizes key findings from contemporary phonetic research and outlines prospects for developing a targeted perceptual experiment on Ukrainian-accented English.

Keywords: foreign accent, rhythm, pauses, Ukrainian speakers, comprehensibility, prosody, interference

У сучасних дослідженнях у галузі фонетики та фонології значну роль відіграють дослідження фонетичної інтерференції. Зокрема, актуальними є дослідження надсегментного рівня, що зосереджуються на аналізі просодичних характеристик висловлення, оскільки саме просодична організація мовлення відіграє центральну роль у розумінні іншомовного мовлення неносіїв мови. Перцептивні дослідження мають на меті виміряти акцентність мовлення, зрозумілість сказаного та рівень сприйняття висловлення. Англomовне мовлення українських мовців не є винятком щодо впливу інтерференції рідної української мови.

Особливу роль у сприйнятті повідомлення англійською мовою відіграють ритміка та паузація. Ритмічна організація мовлення англійської та української мов належить до різних типів просодичних систем, тому англійське мовлення українців переважно звучить неприродньо. Англійська мова традиційно класифікується як мова з наголо́совим ритмом (stress-timed rhythm), де часові інтервали між наголошеними складами прагнуть до відносної рівності, а ненаголошені часто редукуються або скорочуються. Натомість українська мова належить до мов зі складовим ритмом, де кожний склад має приблизно однакову тривалість. Темп мовлення української мови визначається загальною кількістю складів, а не інтервалами між наголошеними складами. Ця силабічна ритміка спричиняє такі

інтерференційні прояви, як надмірна рівномірність темпу, недостатня редукція ненаголошених складів і нехарактерне розташування наголосу, що ускладнює сприйняття висловлення носіями та неносіями англійської мови.

Аналіз сучасних емпіричних праць (Petrochuk, 2022) показує кілька ключових причин зниження зрозумілості українського англомовного мовлення. Перш за все, українська ритміка впливає на формування ритмічного малюнка англійського висловлювання. У працях українських дослідників (Rohach & Kishko, 2023) показано, що інтерференція спричиняє відхилення у просодичній структурі англійського мовлення українців, зокрема у наголошенні слів. Українські мовці часто неправильно розташовують наголос англійських слів, що порушує ритміку висловлювання і іноді змінює його значення.

До того ж, паузація є важливим елементом просодичної організації мовлення, оскільки паузи дозволяють правильно структурувати висловлення та забезпечують ефективне сприйняття інформації. Тривалість пауз впливає на темп і ритм мовлення. Важливим є і місце розташування пауз. Пауза, що не відповідає синтаксичним, смисловим та/або ритмічним правилам, дезорієнтує слухача і порушує сприйняття усього повідомлення. Надмірна кількість пауз всередині повідомлення порушують логічну структуру організації висловлення та збільшують когнітивне навантаження на слухача. Оптимальна тривалість і коректне розташування пауз є ключовими чинниками природності, плавності й зрозумілості усного мовлення, особливо у контексті міжкультурної комунікації.

У дослідженні американських колег (Kang et al., 2023) встановлено, що високий рівень зрозумілості іншомовного мовлення безпосередньо пов'язаний із оптимальним поєднанням темпу, ритму, точності реалізації лексичного наголосу та нормативної паузації. Автори довели, що найбільш зрозумілим є мовлення у межах 2–4 складів за секунду, а відхилення від цього діапазону – як у бік надмірного прискорення, так і уповільнення – призводить до зниження сприйнятливості висловлювання слухачами. Важливим чинником виявилася й тривалість пауз: найвищий рівень сприйняття іншомовного мовлення забезпечують паузи середньої довжини, які не переривають логічну єдність фрази, але водночас дають слухачеві достатньо часу для обробки інформації. Дослідники також підкреслюють, що ритміко-акцентна організація мовлення відіграє не менш вагому роль, наголошуючи, що хоча точність лексичного наголосу не завжди є вирішальною, систематичні помилки в його розташуванні починають суттєво впливати на зрозумілість, коли їхня частка перевищує певний поріг.

У межах динамічного перцептивного експерименту (Coulange et al., 2024) було визначено, що паузи всередині фрази, що порушують природні синтаксичні або риторичні межі, погіршують розуміння повідомлення. Це пояснюється тим, що несподівана пауза в місці, де її бути не повинно, дезорієнтує слухача й ускладнює когнітивне сприйняття повідомлення. У той самий час, паузація на граматично мотивованих межах (після смислового завершення синтагми) поліпшує сприйняття повідомлення. Додатково встановлено, що порушення у розміщенні пауз часто поєднується із неправильним розташуванням наголосу у словах: неправильний або зміщений наголос починає відчутно підвищувати когнітивне навантаження слухача приблизно через 2–3 секунди звучання, коли накопичуються ритмічні аномалії й слухач перестає «вгадувати» логіку висловлювання. У сукупності це формує відчуття фрагментованого висловлення, яке в англійській ритмічній організації мовлення сприймається досить негативно.

Порівняльний аналіз мовлення українців засвідчив, що середня тривалість пауз є суттєво більшою, ніж у носіїв англійської мови. Якщо еталонна паузація англійського мовлення зазвичай перебуває в межах 450–700 мс, то в українських мовців вона коливається в діапазоні 780–1100 мс, що становить відхилення приблизно на 300–500 мс у бік збільшення. Крім того, кількість пауз загалом є більшою у 2–3 рази, причому значну частку становлять паузи середньої і довгої тривалості (520–1000 мс) і навіть надтривалі паузи понад 1200 мс. Це призводить до надмірно фрагментованого ритмічного малюнка та порушує прогнозованість висловлення для слухача. Водночас часті внутрішньофразові паузи, які у природному англійському мовленні практично не реєструються, формують ефект переривчастості й суттєво знижують сприйняття інтонаційної цілісності висловлювання. У сукупності такі параметри вказують на систематичне відхилення паузації українських мовців від англомовної норми, що є важливим чинником зниження зрозумілості їхнього мовлення.

Проблематика зв'язного мовлення на фонетичному рівні, що охоплює низку таких процесів, як редукція, асиміляція тощо, посідає важливе місце в сучасних фонетичних студіях, адже саме такі явища визначають характерний ритм англійської мови й оптимальне розміщення пауз. Для мовців із силабічною ритмікою, зокрема й українських мовців, опанування цих процесів становить особливу складність: типовими є уповільнення ритму, зменшення зв'язності й надмірна артикуляційна чіткість, що суперечить природній структурі англійського мовлення. У результаті висловлювання звучить фрагментовано, незрозуміло і може сприйматися як неприродне або напружене звучання (Rattanasak, 2025).

Отже, інтерференція української просодичної системи на англійську виявляється у нерегулярній ритміко-акцентній організації, недостатній контрастності просодичних параметрів та некоректній паузації, що робить мовлення менш прогнозованим і відчутно знижує його зрозумілість для слухачів. Узагальнення сучасних досліджень дозволяє дійти висновку, що саме поєднання ритмічних відхилень і неправильної паузації створює ключові перешкоди у перцепції англомовного висловлювання українських мовців. Водночас аналіз теоретичних джерел окреслює перспективність подальших експериментальних студій, спрямованих на детальніше вивчення просодичної організації мовлення (Kravchenko et al., 2024; Valigura et al., 2024).

У межах перспектив наукової роботи доцільним видається проведення цілеспрямованого акустичного та перцептивного аналізу ритмічної організації й паузації англійського мовлення носіїв української мови, зокрема студентів лінгвістичного університету після завершення курсу з практичної фонетики англійської мови. Такий підхід дозволить визначити специфіку англійського ритму в реалізації українських мовців, окреслити рівень сформованості просодичних навичок та уточнити ті параметри, які потребують цілеспрямованої корекції у процесі навчання. Отримані результати сприятимуть створенню ефективніших методичних стратегій формування просодичної компетентності майбутніх філологів і підвищенню загальної якості їхнього англомовного мовлення.

Література

1. Coulange, S., Kato, T., Rossato, S., & Masperi, M. (2024). Exploring Impact of Pausing and Lexical Stress Patterns on L2 English Comprehensibility in Real Time. *INTERSPEECH*. https://www.isca-archive.org/interspeech_2024/coulange24_interspeech.pdf
2. Kang, O., Hirschi, K., Hansen, J., Looney, S., & Miao, Y. (2023). Using lexical stress, speech rate, rhythm, and pauses to characterize and normalize L2 English speech intelligibility. *Proceedings of Meetings on Acoustics*. Vol. 50, Issue 1. <https://doi.org/10.1121/2.0001790>
3. Kravchenko, N., Valigura, O., Kozub, L., & Babchuk, Y. (2024). Pragmatics via prosody in interaction optimization. *Studies about Languages / Kalby studijos*, 44, 5–20. <https://doi.org/10.5755/j01.sal.1.44.33311>
4. Petrochuk, N. O. (2022). Perception of the English speech of Ukrainians by non-native speakers. *Messenger of Kyiv National Linguistic University. Series Philology*, 25 (2), 81–93. <https://doi.org/10.32589/2311-0821.2.2022.27493>
5. Rattanasak, S. (2025). Phonological processes in English connected speech: Implications for L2 speech learning and communication. *Cogent Education*, 12(1), 247–274. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2025.2472474>
6. Rohach, L., & Kishko, O. (2023). Mother Tongue Interference on Students' Acquiring English Pronunciation. *Сучасні дослідження з іноземної філології*. 1(23), 289–299. <https://dspace.uzhnu.edu.ua/items/f1ce69c4-2240-4c5a-952a-f85c820fa6c8>

7. Valigura, O., Babchuk, Yu.Y., & Barbarić, P. (2024). Foreign Accent as a Dynamic Speech Phenomenon. *Messenger of Kyiv National Linguistic University. Series Philology*, 27(2), 32–40. <https://doi.org/10.32589/2311-0821.2.2024.323959>

THE INTERCONNECTION BETWEEN LANGUAGE, CULTURE AND SOCIETY

Ganna Prihodko

Zaporizhzhia National University

anna.prihodko.55@gmail.com

This paper offers a comprehensive analysis of the complex and interdependent relationship between language, culture, and society. Language is presented not only as a tool for communication but also as a powerful medium through which cultural values are expressed, identities are formed, and social structures are maintained. Culture is discussed as a system of shared meanings transmitted primarily through language, while society is positioned as the framework in which both language and culture evolve.

Keywords: *language, culture, society, identity, communication.*

Language, culture, and society are deeply intertwined concepts that collectively shape human experience. Language is not merely a tool for communication; it is a fundamental mechanism through which cultural meanings are transmitted and social identities are constructed. Culture, in turn, encompasses the shared beliefs, practices, customs, and values of a group of people, all of which are expressed and preserved through language. Society provides the structural framework within which both language and culture evolve, influencing how individuals relate to one another and to the world around them.

We explore how societal structures influence both language and culture and investigate how language functions as a vessel of cultural identity. Topics such as linguistic diversity, power dynamics, intercultural communication, and the role of language in education are analyzed to provide a holistic understanding of the subject. Through case studies and theoretical insights, we aim to demonstrate that language is not an isolated phenomenon but is deeply rooted in the cultural and societal fabric of human life.

Understanding their interconnection helps us comprehend how communities form, how power dynamics manifest through language use, and how cultural values persist or shift over time. Language not only reflects the culture of a society but also plays a significant role in shaping cultural thought patterns. Similarly, society influences which languages or dialects are promoted, marginalized, or transformed.

Language is a human system of communication that allows individuals to convey thoughts, emotions, and intentions. It is a structured, rule-governed system of symbols, primarily spoken or written, that enables humans to interact and build communities. Beyond its communicative function, language also serves a cognitive

and social purpose – it shapes how individuals perceive the world and how societies are organized.

Language also functions as a repository of cultural knowledge. Every word carries with it layers of cultural meaning. For example, honorifics in Japanese reflect social hierarchies and relationships, while the use of specific tenses and pronouns in various languages can reveal cultural attitudes toward time, respect, or collectivism.

Culture can be understood as a complex system of shared symbols, beliefs, values, customs, and behaviors that members of a social group use to make sense of their world. It shapes how people interact, what they value, and how they perceive reality. Culture is not inherited biologically; it is learned and transmitted through communication – primarily through language.

Language is the primary medium through which cultural knowledge is passed down from one generation to the next. Through storytelling, rituals, religious texts, education, and everyday conversation, individuals absorb cultural norms and worldviews. From a young age, people are socialized into their culture by learning the culturally appropriate ways to speak, behave, and interpret social cues. This process – called enculturation – demonstrates the role of language as both a tool and product of culture.

Cultural artefacts such as myths, poetry, proverbs, and idioms encapsulate and express collective knowledge, moral codes, and historical experience. These forms of cultural expression often lose their meaning when translated, revealing the deep link between language and culture. As such, studying a language in isolation from its culture can lead to incomplete or inaccurate understanding.

Society refers to a structured group of individuals bound together by shared institutions, norms, and practices. It is within society that language and culture take root, develop, and transform. The social environment exerts a significant influence on both the forms of language used and the cultural norms that are practiced.

Social structures – such as class, ethnicity, gender, and age – play a key role in shaping linguistic behavior. Language use often varies across different social groups, resulting in the development of sociolects (social dialects).

Language is more than a system of signs. It is a cultural archive, a vessel that holds and transmits the collective memory and identity of a people. The loss of a language often signifies the erosion of cultural heritage, making language preservation a cultural imperative.

Language is a powerful social instrument. It not only reflects existing power structures but also reinforces and reproduces them. The ways in which language is

used, regulated, and valued in society often reveal underlying social hierarchies and systems of control.

The interrelationship between language, culture, and society is dynamic, complex, and deeply embedded in the human experience. Language is more than a communication tool; it is a medium through which cultural values are expressed and social structures are maintained. Culture, in turn, gives meaning to language, shaping how people speak, what they value, and how they interact. Society provides the broader context in which both language and culture evolve, influencing language policy, power relations, and access to cultural capital.

As we have seen, language carries the weight of identity, history, and social belonging. It can include or exclude, liberate or oppress. It evolves with technological innovation, social movements, and shifting norms, yet also serves as a reservoir of tradition and continuity. In education, law, media, and daily life, language reflects and constructs the world we live in.

In our increasingly globalized and multilingual world, understanding the intricate ties between language, culture, and society is more important than ever. It encourages tolerance, supports equity, and enables more meaningful cross-cultural communication. It also highlights the urgent need to protect linguistic diversity and promote inclusive language policies that respect cultural differences.

To study language in isolation is to miss the full picture. Language lives through culture and breathes within society. Recognizing this interdependence helps us appreciate the richness of human expression and the shared, yet diverse, nature of our global community.

VARIATION OF VOWELS IN THE NAMES OF DRINKS IN BBC ENGLISH AND GENERAL AMERICAN

Viktoriia Kochubei

Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

vikochubei@ukr.net

The paper highlights the differences in the pronunciation of drinks in two pronunciation standards of English – BBC English as the British pronunciation norm and General American as North American English standard of pronunciation. Phonetic variation between BBC English and General American is most clearly manifested at the segmental level, namely these are differences in the pronunciation of vowel phonemes. The most notable difference is the absence of the phoneme /v/ in GenAm and its replacement with monophthongs /ɔ:/, /a:/, /əʊ/ or /e/. Another manifestation of segmental variation between BBC English and General American English is the systemic differences in the pronunciation of diphthongs, in particular centering diphthongs /ɪə/, /eə/, /ʊə/.

Keywords: BBC English, General American, names of drinks, segmental level, variation of vowels, centering diphthongs.

Language is a dynamic complex system, which is in constant evolution to meet its speakers' communicative needs (Larsen-Freeman & Cameron, 2007). One of the universal features of the language system is variation, which manifests itself at all linguistic levels and serves to maintain the viability of the language (Datska, 2021, p. 55).

Being a nationally heterogeneous language English has a number of varieties; each of them has its distinctions in terms of vocabulary, grammar and pronunciation. English has distinguished itself as a global language due to a combination of geographical, historical and socio-cultural factors (Crystal, 2003, p. 29).

There are many different accents in England, but the range becomes very much wider if the accents of Scotland, Wales and Northern Ireland are taken into account (Roach, 2009, p. 4). With all this diversity of British accents, scholars typically agree on the accent that represents the pronunciation standard, which serves as the teaching model for foreign learners of English. Traditionally, this accent is called Received Pronunciation (Kalyta & Taranenko, 2010, p. 139); in many academic and non-academic contexts it is also called BBC English.

The majority of American speakers of English have an accent that is often referred to as General American (GenAm); since it is the American accent most often heard on international radio and television networks, it is also called Network English (Roach, 2009, p. 163).

As BBC English and General American represent two English pronunciation standards, it is crucial for EFL learners to know what their common and different features are.

Phonetic variation between BBC English and General American variants of English is most clearly manifested at the segmental level, namely these are differences in the pronunciation of vowel phonemes. According to P. Trudgill, differences in pronunciation between national varieties of English are systematic, not random (Trudgill, 2004, p. 30). These systemic differences are particularly visible in the pronunciation of commonly used vocabulary. Of particular interest in this context are the names of drinks, which belong to the basic word stock of the English language and are actively used in everyday speech. These lexical items are sensitive to normative changes and at the same time represent the systemic differences between RP and General American English.

To select the practical material for our study, we used the Oxford Online Dictionary, which, in addition to the traditional presentation of vocabulary, has a section where words are grouped thematically. In addition, the dictionary displays two pronunciation variants – British and North American.

Although the thematic group “Drinks” includes adjectives and verbs denoting preparation of drinks, we focused our attention only on the names of drinks, thus we singled out 113 nouns as the corpus of research. We found out that slightly more than half of the words denoting names of drinks (55 %) in the Oxford Online Dictionary do not show differences in pronunciation, while the pronunciation of 45 % of words varies.

Names of drinks, the pronunciation of which differs in BBC English and GenAm, can be divided into two groups – words where the pronunciation differs in the degree of rhoticity, and words with vowel variation.

The most important difference between GenAm and BBC English is the distribution of the /r/ phoneme, General American being rhotic (i.e. /r/ occurs in all positions, including before consonants and at the end of utterances) (Roach, 2009, p. 163). Rhoticity is characteristic of General American pronunciation, where the phoneme /r/ is found in all phonological contexts (Kalyta & Taranenko, 2010, p. 145). This difference is observed in those names of drinks where the sound /r/ is pronounced after vowels, as well as before a pause. In our research corpus, 20 words (17.7 %) demonstrate this difference, for example:

martini /ma:ˈti:ni/ (RP); /ma:rˈti:ni/ (Gen Am);

margarita /ˌma:gəˈri:tə/ (RP); /ˌma:rgəˈri:tə/ (Gen Am);

cider /ˈsaɪdə(r)/ (RP); /ˈsaɪdə/ (Gen Am).

One of the most striking differences between British and North American pronunciation norms is the systemic and realizational difference in the pronunciation of vowel phonemes. In the names of drinks, these differences are often related to monophthongs /ʊ/, /ɑ:/, /æ/, /ɔ:/ and centering diphthongs.

The most notable difference is the absence of the phoneme /ɒ/ in GenAm and the replacement of this short back rounded vowel with /ɔ:/, /ɑ:/, /əʊ/ or /e/ (19 words, which makes 16.8 % of the total number of drink names in the dictionary).

A) Replacement of /ɒ/ with /ɔ:/

alcohol /'ælkəhɒl/ (RP); /'ælkəhɔ:l/ (Gen Am);
coffee /'kɒfi/ (RP); /'kɔ:fi/ (Gen Am);
drinking chocolate /'drɪŋkɪŋ tʃɒklət/ (RP); /'drɪŋkɪŋ tʃɔ:klət/ (Gen Am);
hot chocolate /,hɒt 'tʃɒklət/ (RP); /,hɑ:t 'tʃɔ:klət/ (Gen Am);
oolong tea /,u:lɒŋ 'ti:/ (RP); /,u:lɔ:ŋ 'ti:/ (Gen Am);
orange /'ɒrɪndʒ/ (RP); /'ɔ:rɪndʒ/ (Gen Am);
orangeade /,ɒrɪndʒ'eɪd/ (RP); /,ɔ:rɪndʒ'eɪd/ (Gen Am);
soft drink /,sɒft 'drɪŋk/ (RP); /,sɔ:ft 'drɪŋk/ (Gen Am).

B) Replacement of /ɒ/ with /ɑ:/

alcopop /'ælkəʊpɒp/ (RP); /'ælkəʊpɑ:p/ (Gen Am);
bovril /'bɒvrɪl/ (RP); /'bɑ:vɪl/ (Gen Am);
cocktail /'kɒkteɪl/ (RP); /'kɑ:kteɪl/ (Gen Am);
eggnog /'egnɒɡ/ (RP); /'egna:g/ (Gen Am);
scotch /skɒtʃ/ (RP); /skɑ:tʃ/ (Gen Am);
squash /skwɒʃ/ (RP); /skwɑ:ʃ/ (Gen Am);
vodka /'vɒdkə/ (RP); /'vɑ:dkə/ (Gen Am).

C) Replacement of /ɒ/ with /əʊ/

calvados /'kælvədɒs/ (RP); /'kælvə'dəʊs/ (Gen Am);
cognac /'kɒŋjæk/ (RP); /'kəʊŋjæk/ (Gen Am);
mocha /'mɒkə/ (RP); /'məʊkə/ (Gen Am).

D) Replacement of /ɒ/ with /e/

crème de menthe /,krem də 'mɒnθ/ (RP); /,krem də 'menθ/ (Gen Am);

This feature is considered to be one of the basic phonological differences between the two varieties of English as the British /ɒ/ has no exact equivalent in General American English (Gimson, 2001, p. 99).

Another manifestation of segmental variation between Received Pronunciation and General American English is the systemic differences in the pronunciation of diphthongs, in particular centering diphthongs /ɪə/, /eə/, /ʊə/.

In the names of drinks, we observe the following differences between British and American pronunciation:

1) replacement of the diphthong /ɪə/ with the monophthong /ɪr/ before /r/, as in *beer* /bɪə(r)/ (RP); /bɪr/ (Gen Am); *ginger beer* /,dʒɪndʒə 'bɪə(r)/ (RP); /,dʒɪndʒər 'bɪr/ (Gen Am); *kefir* /kə'fɪə(r)/ /kə'fɪr/ (Gen Am);

2) replacement of the diphthong /eə/ with the monophthong /er/ before /r/, as in *Bloody Mary* /ˌblʌdi 'meəri/ (RP); /ˌblʌdi 'meri/(Gen Am);

3) replacement of the diphthong /ʊə/ with the monophthong /ɜ:/ before /r/, as in *liqueur* /lɪ'kjʊə(r)/ (RP); /lɪ'kɜ:r/(Gen Am).

Thus, the absence of centering diphthongs /ɪə/, /eə/ and /ʊə/ in GenAm significantly affects the phonetic shaping of the names of drinks and is one of the systemic factors that cause differences between British and American pronunciation norms within this thematic group of vocabulary.

Segmental variability in the names of drinks is the result of the interaction of historical, phonological, and sociolinguistic factors. The analysis of these differences allows not only to trace the specifics of the British and North American variants of English, but also to gain a deeper understanding of the general patterns of development of the English phonetic system.

References

1. Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. Second edition. Cambridge University Press.
2. Datska, T. (2021). Free phoneme variation as a component of forming the phonetic competency of students majoring in English (on the basis of General American pronunciation) *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu* [Scientific Bulletin of the International Humanitarian University], (48, 1), 55-58.
3. *Gimson's Pronunciation of English*. (2001). 6th edition. Revised by A. Cruttenden. London: Routledge.
4. Kalyta, A.A., Taranenko, L.I. (2010). *A Concise Dictionary of Phonetic Terms*. Ternopil: Pidruchnyky i posibnyky.
5. Larsen-Freeman, D., Cameron, L. (2007). Complex systems and applied linguistics. *International Journal of Applied Linguistics*, (17,2), 226-239.
6. *Oxford Learner's Dictionaries*. URL: <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/topic/drinks>
7. Roach, P. (2009). *English Phonetics and Phonology. A practical course*. Cambridge: Cambridge University Press. Second edition.
8. Trudgill, P. (2004). *New-Dialect Formation*. Oxford: Oxford University Press.

ЛІНГВІСТИЧНІ ТА ПРОСОДИЧНІ АСПЕКТИ ОФОРМЛЕННЯ АНГЛІЙСЬКОМОВНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ

Алексієвець О. М.

Київський національний лінгвістичний університет

oksalex@ukr.net

The paper is devoted to the analysis of linguistic and prosodic aspects in the English-language political speeches. It also provides a brief overview of their character, structure, and main features, as well as elucidates the role of these elements in ensuring rhetorical effectiveness.

Keywords: *political speech, rhetorical effectiveness, linguistic means, prosodic features.*

Публічне мовлення, як відомо, є найвищим рівнем мовленнєвої діяльності, що інтегрує комунікативні, когнітивні та емоційно-експресивні ресурси мови. Воно функціонує як складний соціокультурний феномен, здатний цілеспрямовано впливати на інтелектуальні процеси, вольові установки та емоційні стани слухачів. Окрім інформаційної функції, публічне мовлення виконує риторично-персуазивну роль, сприяючи формуванню інтелектуального й емоційного співпереживання, консолідації аудиторії та її залученню до комунікативного простору. Відтак, воно є вагомим інструментом соціальної взаємодії, що забезпечує гармонійне поєднання логічного переконання та емоційного впливу.

У цьому контексті, політична промова розглядається як інформативно-переконувальний різновид публічного мовлення. Її класифікація визначається низкою параметрів: *місцем реалізації виступу, тематичним наповненням та аудиторією*. Формальна структура політичної промови, зазвичай, відповідає класичній схемі *вступ – основна частина – завершальна частина*, що ґрунтується на принципах логічної аргументації та спрямована на оптимізацію сприйняття й підвищення переконливості виступу (Alexiyevets, 2017, р. 8–9). Функційно виокремлюють такі типи політичних промов (Долинський, 2021, с. 47): *передвиборча промова* – виголошується під час передвиборчої кампанії з метою здобуття підтримки виборців; *вітальна промова* – одразу після перемоги на виборах; *парламентська промова* – промови, адресовані законодавчим зборам; *інавгураційна промова* – виступ під час вступу на посаду глави держави; *дипломатична промова* – промови під час офіційних зустрічей і візитів міждержавного рівня; *коментар під час воєнних дій* – оперативні звернення, що сприяють підтриманню іміджу політика, який контролює ситуацію та ін.

Серед основних характеристик англійськомовних політичних промов виділимо: *структурована аргументація*, що допомагає аудиторії слідувати логіці й запам'ятати меседж; *етос, логос, патос* – поєднання авторитету спікера, логічних аргументів й емоційних апеляцій для комплексного впливу; *риторичні фігури* – метафори, повтори, анафора, риторичні питання та ін., які підсилюють емоційний відгук; *персоналізація* через займенники *we/us/you*, що створюють відчуття спільності або протиставлення; *наративи та фреймінг*, особисті або національні історії, які формують інтерпретацію фактів і легітимізують політичні рішення.

Одним із суттєвих завдань при підготовці політичної промови є розробка цілісної комунікативної стратегії, що охоплює: композиційне конструювання виступу; вибір адекватних мовних і риторичних засобів; визначення стилістичного регістру, який поєднує нейтральні та виражальні елементи. Ці компоненти забезпечують точне й виразне подання інформації, сприяють формуванню емоційного залучення аудиторії та підвищують риторичну ефективність виступу (Серажим, 2001, с. 71). Політична промова має багаторівневий дискурсивний характер, у якому поєднуються стратегічна тактика, композиційна логіка та стилістична варіативність. Така багатокомпонентність визначає її суспільну функцію та способи реалізації.

У цьому вимірі вона постає як публічний виступ, спрямований на висвітлення суспільно значущих тем, що реалізується доступно та зрозуміло для аудиторії з використанням емоційно-експресивних оцінок. Промови здебільшого набувають манери гостропубліцистичного висловлення, оскільки містять елементи утвердження певних ідей та поглядів. Відповідно, політична промова потребує ретельного впорядкування, яке реалізується через систему мовних і стилістичних засобів: оцінні епітети, образні конструкції, перифрази, антитези, повтори, триколон, гіперболи тощо, а також стилістично й експресивно марковані інтонаційні структури. Така комплексна організація забезпечує не лише інформативність, а й риторичну переконливість, сприяючи формуванню ідеологічної єдності та емоційної залученості аудиторії.

Під час вивчення матеріалу шляхом систематизації і класифікації текстів публічних виступів виокремлено найзначущіші та найактуальніші на сучасному етапі тематичні напрями, які відображають пріоритети суспільного дискурсу, формуються під впливом ідеологічних запитів та комунікативних потреб громадян, а також засвідчують тенденції розвитку політичної риторики як інструмента консолідації громадської думки. Проведений аналіз промов британських прем'єр-міністрів (Девід Кемерон, Борис Джонсон, Ріші Сунак,

Кір Стармер) виявляє стійку орієнтацію на теми державності, правової системи, стабільності, безпеки, економічного розвитку, охорони здоров'я, екології, міжнародної діяльності та інших актуальних проблем сучасності. Для вираження цих тем застосовується широкий спектр стилістичних прийомів, які у поєднанні з просодичними засобами забезпечують риторичну ефективність і формують позитивний імідж країни.

Так, висловлення з промови Бориса Джонсона (10 Downing Street, 2022) *'Day after ,day| mi'ssiles and ,bombs| con'tinue to ,rain ,on| the 'innocent 'people of U_kraine.* || (1:08-1:45), яке передає ставлення промовця до повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну, поєднує лексичні, синтаксичні та риторичні засоби, що створюють сильний емоційний вплив. Просодичні маркери підкреслюють цю побудову: повтор рефрену, перелічування, метафора, контраст між дієсловом дії та об'єктом страждання.

Наведений фрагмент оформлено завдяки таким лінгвостилістичним засобам: повтор *Day after day* зосереджує увагу на тривалості та створює відчуття безперервності; перелічування *missiles and bombs* інтенсифікує образ насильства; метафора *rain on* виражає переносне уявлення руйнування; контраст *missiles and bombs – innocent people* передає протиставлення техніки війни і беззахисних людей; емоційно-оцінна лексика *innocent* викликає співчуття й, водночас, моральне засудження; проста синтаксична організація транслює зрозумілість та слугує легкому запам'ятовуванню.

Усі виділені мовні засоби висловлення додатково підсилюються його просодичною актуалізацією у межах коротких інтонаційних груп. Ритмічний початок *'Day after ,day|*, оформлений рівною усіченою шкалою та легким висхідним тоном низького рівня, передає відчуття монотонності і виснажливої тривалості. Схожий інтонаційний малюнок вирізняє й інтогогрупу *mi'ssiles and ,bombs|*, підсилену короткою паузою та сповільненням темпу на *,bombs|*, що дозволяє осмислити загрозу. Кульмінацією виступає така інтонаційна група *con'tinue to ,rain ,on|*, у якій актуалізовано метафору, що підкреслює тривалість дії, завдяки спадному термінальному тону і сповільненню темпу на *rain* з пониженням гучності. Відчуття важливості й завершеності у завершальній синтагмі *the 'innocent 'people of U_kraine.*|| досягається її реалізацією спадною ступінчастою шкалою у поєднанні з низьким спадним термінальним тоном. Все висловлення виголошено зі змінним темпом – повільнішим на ключових словах та дещо швидшим між ними, що підсилює увагу до важливих лексем.

Поєднання у проаналізованій фразі лексико-стилістичних засобів (повтор, метафора, епітет), синтаксичної організації та цілеспрямованої просодики (мелодичні модифікації, наголоси, паузи, темпоральна організація) робить її сильним риторичним висловленням, одночасно інформуючи (*факт про обстріли*), оцінюючи (*innocent*) та емоційно впливаючи на аудиторію.

Висловлення *This government| will have in_tegrity,| pro_fessionalism| and a_ccounta_bility| at 'every_level.* || з промови Ріші Сунака (English Speeches, 2022, 3:21-3:27) передає декларацію цінностей майбутнього уряду. Його мовні особливості репрезентують професійну лексику з позитивною оцінкою понять *integrity, professionalism, accountability*, які утворюють триколон – риторичне нагромадження позитивних якостей для підсилення переконливості, створення ефекту запевнення та формування конструктивного іміджу уряду. Універсалізація через формулу *at every level* надає обіцянці системного характеру.

Посилення цього ефекту забезпечується також інтонаційною актуалізацією, яка здійснюється у п'яти синтагмах. Початок висловлення *This government|* оформлюється в окремій інтонаційній групі спадно-висхідним термінальним тоном низького висотно-тонального рівня із короткою паузою, яка виокремлює тему і привертає увагу слухача. Далі перелічування *in_tegrity,| pro_fessionalism| and a_ccounta_bility|* підсилюється завдяки низьким спадним і спадно-висхідному термінальним тонам та коротким паузам між елементами, що створює ритмічну організацію тексту й надає кожній якості додаткової ваги. Фінальна інтонаційна група реалізується рівною усіченою шкалою з низьким спадним термінальним тоном, який забезпечує завершеність й авторитетність висловлення. Аналізована фраза характеризується послівною акцентуацією, виголошенням у дещо сповільненому темпі та помірною гучністю.

Отже, аналіз лінгвістичних та просодичних засобів оформлення англійськомовних політичних промов підтверджує їхню значущість у процесі передачі тематичного змісту та забезпечення риторичної результативності виступу.

Література

1. Долинський, Є.В. (2021). Риторичні прийоми у політичних промовах американських лідерів як засоби маніпуляції суспільною свідомістю громадян. *Науковий вісник ХДУ Серія Германістика та міжкультурна комунікація*, 1, 45–51. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2021-1-7>
2. Серажим, К. С. (2001). Лексика та фразеологія політичного дискурсу. *Наукові записки інституту журналістики*, 5, 70-72.

3. Alexiyevets, O. (2017). Prosody of the viewpoint in political discourse. *Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The Journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava*. Warsaw: De Gruyter Open, II(1), June 2017, 4-41. DOI: [10.1515/lart-2017-0001](https://doi.org/10.1515/lart-2017-0001)
4. English Speeches (2022, October 29). *ENGLISH SPEECH | RISHI SUNAK: First Speech as U.K. Prime Minister* (2022). [Video]. Youtube. <https://www.youtube.com/watch?v=BVgnIYSKUjY>
5. 10 Downing Street. (2022, 3 травня). *Watch PM Boris Johnson address Zelenskyy's Ukraine Parliament* [Відео]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=hmxgikmh9Kg>

КОМУНІКАТИВНА ПОВЕДІНКА ФЛЕГМАТИКІВ У ХОДІ АНГЛОМОВНОЇ СУПЕРЕЧКИ

Северина Г. Г.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
severyna.kpi@gmail.com

The paper is an attempt to uncover specific features of the communicative behaviour characteristic of phlegmatic individuals in argumentative interaction. Special attention is paid to the correlation of verbal signals, nonverbal cues, and prosodic organization. The findings reveal that while verbal patterns remain largely comparable across personality types, distinctive features emerge primarily at the prosodic and nonverbal levels.

Keywords: *argument, communicative behaviour, verbal and nonverbal cues, prosody, speaker, temperament,*

Сучасна наукова парадигма відзначається виразною антропоцентричною спрямованістю (Андрейчук, 2008; Копилова, 2021; Науменко, 2016), у межах якої людина як носій мови та суб'єкт комунікативної діяльності постає центральним об'єктом дослідження. У цьому контексті вивчення суперечки також набуває особливої **актуальності**, оскільки її перебіг зумовлюються сукупністю чинників, що визначають поведінку індивіда. Відповідно, аналіз комунікативної суперечки реалізується переважно у межах міждисциплінарних студій, які інтегрують підходи лінгвістики, психології, соціології, енергетики мовлення (Калита, 2012) й інших суміжних наук. Такий підхід дозволяє інтерпретувати суперечку як складний багаторівневий феномен, що актуалізується під впливом взаємодії комплексу особистісних чинників (психо-фізіологічних, когнітивних, емоційно-прагматичних тощо), що зумовлюють добір мовцями їх вербальних і невербальних засобів. Тому, **метою** започаткованої праці постає виявлення особливостей комунікативної поведінки флегматиків в англомовній суперечці шляхом встановлення закономірностей взаємодії їх вербальних і невербальних засобів.

У сучасних наукових пошуках суперечка розглядається як складний комунікативний феномен, дослідження якого здійснюється з позицій: теорії аргументації та логіки (Гнатюк, 2013; Хоменко, 2008; Eemeren, 2018; Toulmin, 2003), психолінгвістичних (Бігунов, 2018; Kilmann & Thomas, 1977; Rummel, 1987;), соціолінгвістичних (Борисов, 2014; Борисов & Васильєва, 2018; Johnson et al, 2006; Johnson et al, 2008), конфліктологічних (Сліпецька, 2016; Фролова, 2015; Дерпак, 2005; Назарець, 2017) підходів, що дозволяє комплексно охарактеризувати її природу та механізми реалізації. У свою чергу, комунікація в цілому та суперечка зокрема, традиційно

інтерпретуються крізь призму кооперативної й некооперативної взаємодії (Волянчук et al, 2008, 179; Куранова, 2012, 161-162; Шапар, 2007, 47). У цьому зв'язку, суперечка постає як полівекторне явище, здатне реалізуватися і в конструктивній, і в деструктивній формі, залежно від рівня психо-емоційного збудження комунікантів. Таким чином, подальший аналіз потребує уточнення змістового наповнення поняття комунікативної суперечки.

Узагальнення розглянутих теоретичних підходів слугує підґрунтям для формулювання авторського визначення цього феномена. **Комунікативна суперечка** є специфічною формою взаємодії мовців, що виникає внаслідок неспівпадіння їх поглядів на певні явища, події чи предмети, зіткнення позицій, інтенцій, настанов, світоглядів та реалізується засобами вербального і невербального спілкування, рівень контрольованості добору яких залежить від культурних рівнів та психо-фізіологічних станів мовців, а також ступеня їх емоційно-прагматичного збудження.

Запропоноване трактування дозволяє дійти висновку, що перебіг комунікативної суперечки та її типові сценарії розвитку визначаються індивідуально-психологічними характеристиками мовця, зокрема його психотипом, який визначає рівень емоційної напруги, вибір мовленнєвих стратегій і параметри динаміки комунікативної взаємодії.

Особливий інтерес для нашого наукового пошуку становить дослідження комунікативної поведінки осіб з менш вираженою емоційною експресією, зокрема представників флегматичного / меланхолійного темпераменту, оскільки їхня поведінка демонструє якісно відмінні характеристики порівняно з більш експресивними психотипами (сангвініками, холериками). Попередній аналіз свідчить, що такі особистості реалізують специфічні стратегії взаємодії, які залишаються недостатньо дослідженими, особливо в контексті суперечки.

Водночас, *вербальний рівень* мовлення не виступає диференційною ознакою флегматичного психотипу, оскільки і на лексико-семантичному і стилістичному, і на синтаксичному рівнях мовлення флегматиків загалом не виявляє принципових відмінностей порівняно з іншими психотипами. Зокрема, використання:

- лексичних інтенсифікаторів (27,23 %): *I'm **simply** saying what my husband would... that you should vote your conscience* (House of Cards, 2013); *I'm **really** trying to focus on international projects, Francis. Not domestic legislation* (House of Cards, 2013); *Yeah, good, **very** good* (Sherlock, 2010);

- засобів та конструкцій категоричності (10,77 %): *Nothing happens to me* (Sherlock, 2010); *No. That I won't accept* (House of Cards, 2013);
- анафоричних повторів (22,12 %): *We don't know a thing about each other. I don't know where we're meeting, I don't even know your name* (Sherlock, 2010); *Think of what I can do with this money. I can hire back the people I let go. I can help accelerate the funding for the projects that Gillian has brought in* (House of Cards, 2013); *I mean, this isn't a deerstalker now, it's a Sherlock Holmes hat. I mean, you're not exactly a private detective any more* (Sherlock, 2012).
- вставних конструкцій (15,12 %): *I want more than I'm seeing. You're better than this, Francis* (House of Cards, 2013); *I'm going to need you to leave us today, too, Evelyn* (House of Cards, 2013); *Oh, I'm not trying to persuade you of anything* (House of Cards, 2013); *You know, something with stricter regulatory standards* (House of Cards, 2013); *Oh, God, don't tell me* (Sherlock, 2012); є типовим для різних типів особистості.

Натомість найбільш виразні відмінності спостерігаються на невербальному рівні, зокрема просодичному, який і визначає специфіку комунікативної поведінки флегматиків у ситуаціях суперечки. Для мовлення комунікантів флегматичного типу, незалежно від статі, характерною є домінантна реалізація хвилеподібного інтонаційного контуру, сформованого поступовими підвищеннями та зниженнями тонального рівня і флуктуаціями висоти основного тону. На просодичному рівні мовлення флегматиків виокремлюється, передусім, тембральними характеристиками та специфікою шкали. Зокрема, їхнє мовлення вирізняється з-поміж інших темпераментів актуалізацією висловлень у межах ступінчастої шкали з порушеною поступовістю (25 %), що відображає нерівномірність інтонаційного розгортання висловлення. Тембральні характеристики переважно репрезентовані прозорим тембром (жінки – 17,26 %; чоловіки – 12,64 %), чітким голосом (жінки – 11,39 %; чоловіки – 13,78 %), який подекуди поєднується з елементами різкого звучання (жінки – 12,74 %; чоловіки – 13,25 %). Така комбінація свідчить про загальну стриманість мовлення флегматиків, водночас акцентуючи локальні прояви напруги, зокрема у значущих для них висловленнях. Інші просодичні параметри функціонують здебільшого у межах середніх значень і можуть зазнавати варіативності залежно від комунікативної ситуації, зокрема в умовах стримування або спонування, що свідчить про відсутність флуктуацій у просодичній організації їх мовлення.

На невербальному рівні комунікативна поведінка флегматиків характеризується загальною стриманістю кінетичних і мімічних засобів. Жестикуляція, як правило, обмежена і не відіграє провідної ролі у ході актуалізації висловлення й зберігає помірний характер та узгоджується зі специфікою їхнього просодичного оформлення. Навіть у ситуаціях ескалації суперечки та підвищеного психо-емоційного збудження співрозмовника, флегматики здебільшого демонструють стриману поведінку, уникаючи активної жестикуляції. Водночас, їхнє емоційне ставлення актуалізується переважно через мімічні засоби, зокрема вираз обличчя та погляд, що дозволяє ідентифікувати внутрішню напруженість або невдоволення (див. рис. 1).

Рис. 1. Приклад невербальної поведінки флегматиків у ході розгортання суперечки

Як видно з наведеного вище зображення (рис. 1), у комінікантів спостерігається тривалий, інтенсивний, навіть агресивний погляд. Така агресивність проявляється у фіксації зорового контакту на співрозмовникові без відведення погляду та мінімізації моргання, що створює ефект психологічного тиску (Наварро, 2023, 49 (№75)).

Водночас прослідковується стискання губ, характерне для обох представлених комунікантів флегматичного типу. Така мімічна реакція свідчить про внутрішнє напруження та негативну емоційну рефлексію на почуте, зокрема про переживання дискомфорту, незадоволення або пригнічення (Наварро, 2023, 78 (№147)). Як бачимо, навіть за зовнішньої стриманості невербальної поведінки флегматиків, їхній емоційний стан, який вони демонструють через мімічні маркери, відображають внутрішню негативну реакцію на декодоване ними повідомлення.

Отже, комунікативна поведінка флегматиків характеризується загальною стриманістю. На вербальному рівні їхнє мовлення не виявляє

суттєвих відмінностей від інших психотипів і реалізується подібним чином на лексико-семантичному, стилістичному та синтаксичному рівнях. Натомість, специфіка флегматичного темпераменту найбільш виразно проявляється на невербальному, зокрема просодичному, рівні. Невербальній поведінці цих мовців притаманна обмежена жестикуляція та посилена роль мімічних маркерів, тоді як просодичне оформлення, а саме тембральні характеристики мовлення та його інторнаційний контур, виступає визначальним чинником у репрезентації їхньої комунікативної поведінки.

Перспективним у подальшому постає дослідження варіативності комунікативної поведінки флегматиків у різних умовах спілкування (повсякденна комунікація, суперечка, конфлікт тощо) з метою встановлення закономірностей реалізації вербальних, паравербальних і просодичних засобів актуалізації мовлення залежно від типу ситуації.

Література

1. Андрейчук, Н. І. (2008). Антропоцентрична парадигма сучасної лінгвістики: ідеологія і програми досліджень. *Лінгвістичні студії*, 16, 273–278.
2. Бігунов, Д. О. (2018). Комунікативна конфліктна взаємодія: етапи та стадії розвитку. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Психологічні науки*, 1, 12–16.
3. Борисов, О.О. (2014). Комунікативна ситуація суперечки в британському та українському діалогічному дискурсі. *Studia Linguistica*, 8, 303–307.
4. Борисов, О.О., Васильєва, О.Г. (2018). Базові жанрові різновиди суперечки в англomовній та україномовній етносвідомості. *Мова. Культура. Комунікація: здобутки та перспективи сучасних філологічних досліджень Матеріали ІХ-ї Міжнародної науково-практичної конференції*, 27 квітня 2018, 14–20.
5. Воляннюк Н. Ю. та інші. (2019). Соціальна психологія: навч. посіб. для здобувачів ступеня бакалавра. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського. 254 с.
6. Гнатюк, Я.С. (2013). *Еристика та евристика*: навч. посібн. Івано-Франківськ: Симфонія форте.
7. Дерпак, О.В. (2005). Конфронтативні мовленнєві жанри: комунікативно-прагматичний та мовний аспекти (на матеріалі української, англійської та польської мов): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.15 «Загальне мовознавство». Київ. 16 с.
8. Калита, А. А. (2012). Енергетичний підхід до вивчення мовлення. *Світ емоцій у дзеркалі когніції : мова, текст, дискурс*: тези доп. Круглого столу, присвяч. ювілею проф. О. П. Воробйової, Київ, 27 верес. 2012 р., 8.
9. Копилова, С. В. (2021) Гуманістична й антропоцентрична парадигми у сучасній науці: порівняльний аналіз. *Актуальні питання гуманітарних наук. Педагогіка*, 44, 180–186.
10. Куранова, С. І. (2012). *Основи психолінгвістики*: навч. посіб. Київ: ВЦ «Академія». 208 с.
11. Наварро, Дж. (2023). *Словник мови тіла. Секрети невербальної комунікації* / Пер. з англ. А. Легкониці. Харків: Віват. 192 с.

12. Назарець, Л. М. (2017). Особливості взаємодії у конфліктах та конструктивні прийоми їх подолання. *Психологія: реальність і перспективи*, 8, 197–202.
13. Науменко, Л. П. (2016). Антропоцентрична парадигма як методологічна матриця сучасних лінгвістичних досліджень. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*, 22, 125–128.
14. Сліпецька, В. Д. (2016). Мовленнєві жанри сварка, суперечка як різновиди діалогічного мовлення під час «негативної» комунікації в українській, російській, англійській лінгвокультурах (на матеріалі творів І. Нечуй-Левицького, М. Гоголя, Ч. Діккенса). *Лінгвістичні дослідження: Зб. наук. праць ХНПУ ім. Г.С. Сковороди*, 43, 93–99.
15. Фролова, І. Є. (2015). Регулятивний потенціал стратегії конфронтації в англomовному дискурсі. (Дис. ...д. філол. наук). Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. Харків. <https://uacademic.info/ua/document/0515U000701>
16. Хоменко, І. В. (2008). *Еристика*: Підручник. Київ: Центр учбової літератури. 280 с.
17. Шапар, В. Б. (2007). Сучасний тлумачний психологічний словник. Харків: Прапор. 640 с.
18. Eemeren, van Frans H. (2018). *Argumentation Theory: A Pragma-Dialectical Perspective*. Springer. 199 p.
19. House of Cards. TV series. United States: Netflix, 2013–2018.
20. Johnson, D. W. (1975). Cooperativeness and social perspective taking. *Journal of Personality and Social Psychology*, 31(2), 241–244. URL: <https://doi.org/10.1037/h0076285>
21. Johnson, D. W., Johnson, R. T., Smith, K. (2007). The State of Cooperative Learning in Postsecondary and Professional Settings. *Educational Psychology Review*, 19, 15–29. URL: <https://doi.org/10.1007/s10648-006-9038-8>
22. Johnson, D. W., Johnson, R.T., Tjosvold, D. (2006). *Constructive Controversy: The Value of Intellectual Opposition*. The Handbook of Conflict Resolution: Theory and Practice. 2nd ed. Morton Deutsch and Peter T. Coleman, eds., San Francisco: Wiley Publishing. pp. 69–91.
23. Kilmann, R. H., Thomas, K. W. (1977) Developing a Forced-Choice Measure of Conflict-Handling Behavior: The “Mode” Instrument. *Educational and Psychological Measurement*, 37(2), 309–325.
24. Rummel, R. J. (1987). A catastrophe theory model of the conflict helix, with tests. *Behavioral Science*, 32(4), 241–266.
25. Sherlock. TV series. United Kingdom: BBC One, 2010–2017.
26. Toulmin, S. (2003). *The Uses of Argument*. Updated ed. Cambridge: Cambridge University Press. 262 p.

ФОНЕТИКА НЕГАТИВНО-ОЦІННОГО ВИСЛОВЛЮВАННЯ: ПРОСОДІЯ ЯК ЗАСІБ ПЕЙОРАЦІЇ

Томащук М. В.

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

tomashchuk.myroslav@chnu.edu.ua

The author examines the functioning of prosodic means as instruments for expressing pejorative meaning within the framework of modern anthropocentric linguistic paradigm. The study defines pejoration as a process of acquiring negative-evaluative connotations that extend beyond the word's etymological meaning. Special attention is paid to the role of sarcasm, irony, and oxymoron in semantic shifts. In literary discourse, the identification of prosodic features is facilitated by the author's commentary, which serves as a tool for conceptualizing speech characteristics in the reader's mind. The analysis of examples confirms that prosody, integrated with contextual and stylistic factors, acts as a constituent of pejorative connotation.

Keywords: *phonetic means, prosody, pejoration, pejorative, negative evaluative expression*

Антропоцентризм сучасної лінгвістичної парадигми обумовлює зміщення фокусу інтересу дослідників зі структурних на функційно-комунікативні особливості мови. Відтак, актуальним об'єктом для розвідок постає емотивно-оцінна лексика, а саме фонетичні особливості її функціонування в мовленні. Акцент на фонетичних особливостях у цій розвідці ґрунтується на твердженні А. De Marco, згідно з яким реалізація емоційного стану в мовленні вимагає «повного опанування просодичних ресурсів» (De Marco, 2020). Отже, вважаємо релевантним дослідити просодію як засіб пейорації, яку тут тлумачимо як процес набуття словом негативно-оцінних конотацій, що не виходять із його етимологічного значення (Ismail, 2021, с. 1).

Так, R. Finkbeiner, J. Meibauer і H. Wiese звертають увагу на приналежність пейорації як когнітивної настанови до відмінної від мови концептуальної сфери, що уможливорює вираження цієї настанови мовними засобами всіх рівнів (Finkbeiner, 2016b, с. 1). Відтак, можемо розглядати просодію, що є засобом фонетичного рівня мови, як один із складників пейоративного значення.

Досліджуючи семантичну просодію у діахронічній перспективі, М. Russnes доходить висновку, що семантичні зміни, які відбуваються у ході пейорації через метафоричне розширення, корелюють із семантичною просодією, оскільки нове значення лексеми обумовлює зростання частки випадків негативного значення (Russnes, 2024, с. 86). На метафоричну обумовленість пейоративності, зокрема контекстуальної, також звертають увагу С. Suryanovika та L. N. Affini (Suryanovika, 2023, с. 63).

О. В. Кульчицька натомість зауважує помітну роль у цьому процесі сарказму та іронії (Кульчицька, 2019, с. 49). Саме ці стилістичні засоби, як стверджують R. Finkbeiner, J. Meibauer та H. Wiese, часто реалізуються у мовленні просодичними засобами (Finkbeiner, 2016b, с. 1–4). З цього висновковуємо, що за певних контекстуальних умов просодія може виступати конституентом пейоративної конотації.

У художньому дискурсі виявлення просодичних засобів у діалогічному мовленні може видатися проблемним через графічне оформлення тексту висловлювання. Засобом розпізнавання в такому випадку слугує авторський коментар, який розширює контекст та уможливлює концептуалізацію просодичних засобів у свідомості читача.

(1) “Tony!” he *mimicked in a frail, high voice*. “Sweet Tony! This isn’t you!” (Ihli, 2022, с. 176).

(2) “Smart thinkin’, Luce,” Jackie *says sarcastically*, because she would never be dumb enough to send nudes (Lovering, 2018, с. 162).

У наведених прикладах спостерігаємо, як авторський коментар уточнює застосовані персонажами художніх текстів просодичні засоби. Вважаємо, що таке доповнення контексту уможливлює актуалізацію пейоративного значення у сприйнятті читача.

Ще однією поширеною стилістичною формою вираження пейоративного значення, за О. Вороніною, є оксиморон. На думку дослідниці, коли йдеться про використання відаббревіатурних дериватів у складі тропів, зміщення семантики на пейоративну є завжди контекстуальним і часто виявляється у просодичних особливостях висловлювання (Вороніна, 2025, с. 48). До подібного висновку доходить зокрема R. Finkbeiner, яка окрім просодії виокремлює ще такий фонетичний контекстуально зумовлений чинник пейоративності, як ономатопейчна природа висловлювання (Finkbeiner, 2016a, с. 297). Отже, негативно-оцінне значення окремих лексем та словосполучень пов’язане не тільки із комунікативною метою суб’єкта та його ставленням щодо об’єкта, а й множинністю потенційних інтепретацій висловлювання реципієнтом.

Література

1. Вороніна О. (2025). Відаббревіатурні деривати української мови як засоби пейоративної конотації в текстах 90-х років XX століття-першої чверті XXI століття. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика*, № 2(38). С. 45–50. DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2659.2025.38.06>.

2. Кульчицька О. В. (2019). Мовні засоби реалізації пейоративності в романах С. Майєр : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Львів. 249 с.
3. De Marco, A. (2020). Teaching the Prosody of Emotive Communication in a Second Language. In *Second Language Acquisition - Pedagogies, Practices and Perspectives. IntechOpen*. <https://doi.org/10.5772/intechopen.87210>
4. Finkbeiner, R. (2016). Bla, bla, bla in German. A pejorative construction? In *Linguistik Aktuell/Linguistics Today* (pp. 269–300). <https://doi.org/10.1075/la.228.12fin>.
5. Finkbeiner, R., Meibauer, J., & Wiese, H. (2016). What is pejoration, and how can it be expressed in language? In *Linguistik Aktuell/Linguistics Today* (pp. 1–18). John Benjamins Publishing Company. <https://doi.org/10.1075/la.228.01fin>.
6. Ihli, Noelle W. *Run on Red : A Novel*. Mount Laurel : Dynamite Books, 2022. 310 p.
7. Ismail, S. M. (2021). A semantic and sociolinguistic study of pejoration of economic terms and expressions and vernacular speech. *Academy of Entrepreneurship Journal*, Volume 27, Special Issue. 1–11 pp.
8. Lovering, Carola. *Tell me lies : A Novel* : ATRIA Books, 2018. 374 p.
9. Russnes, Mathias. (2024). Semantic prosody, semantic transfer and semantic change. *ICAME Journal*, 48(1), 67–88. DOI: <https://10.2478/icame-2024-0004>.
10. Suryanovika, C., & Affini, L. N. (2023). Pejorative Words Indicating Indonesian Hate Speech. *Kata*, 25(1), 53–64. <https://doi.org/10.9744/kata.25.1.53-64>.

**КОМУНІКАТИВНО-КОГНІТИВНИЙ, ЕНЕРГЕТИЧНИЙ,
КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ, ЕКОЛІНГВІСТИЧНИЙ ТА
ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ ФОНЕТИЧНИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ ДИСКУРСУ / COMMUNICATIVE,
COGNITIVE, ENERGETIC, CULTURAL, ECOLINGUISTIC
AND PRAGMATIC ASPECTS OF PHONETIC STUDIES OF
DISCOURSE**

PHONOSTYLISTIC CUES OF FAIRY TALE’S DIDACTIC VALUE

Larysa Taranenko

*State University of Information and Communication Technologies, Ukraine,
Cambridge Regional College, UK*

[*larysataranenko@gmail.com*](mailto:larysataranenko@gmail.com)

The paper examines the didactic potential of English fairy tales through their phonostylistic organisation. It outlines the way the interaction of lexico-grammatical and prosodic means within the text’s structural components contributes to conveying its pragmatic orientation and, consequently, to realising its didactic function.

Keywords: *English fairy tale, intonation patterns, phonostylistic organisation, prosody, didactic value.*

Fairy tales constitute one of the most enduring narrative genres, sustained by their capacity to transmit culturally embedded wisdom through cognitive cues. Their longevity can be attributed to the genre’s phonostylistic features generating subliminal stimuli that shape the recipients’ interpretive and behavioural responses. For the narration to unfold its didactic potential, the text is supposed to elicit certain emotional reactions in its recipients, activating their associations, or prompting embodied responses. While told orally, these effects are reinforced by prosodic and paralinguistic means’ interplay accompanying the text verbal message.

The aim of the research is to outline the correlation between the fairytale’s phonostylistic features and its emotional and pragmatic potentials conveying the text didactic values. Methodology comprised (a) the search for a model of the fairy tale’s structure; (b) phonostylistic analysis of 41 English fairy tales collected by J. Jacobs (1890).

Based on the conceptual analysis of the development of the English fairy tale storyline (Taranenko, 2017, pp. 116-117), the study was carried out in accordance with the following structural model of the fairy tale: **exposition** (1.1. scene, 1.2. characters, 1.3. reasons of the problem) → **development of the events**

(2.1. search for the ways of problem solution, 2.2. initiation of actions to solve the problem, 2.3. unexpected encounter or change of events, 2.4. reasons of a new problem, 2.5. search for the ways of a new problem solution, 2.6. means and results of solving the problem) → **climax** (3.1. complication of the problem) → **denouement** (4.1. consequences of the problem solution).

The phonostylistic analysis of the collection of fairy tales allowed us to conclude that owing to the simplicity of their syntactic structures and the relative scarcity of stylistic devices, the fairy tales' didactic potential is realised predominantly through prosodic means. The phonostylistic analysis demonstrates that metaphor and allegory as primary cognitive triggers, stimulating recipient's response, acquire prosodic prominence and thus serve for the recipients' emotional engagement.

Another observation is that the didactic value of a fairy tale can be reinforced through prosodic opposition conditioned by emotions evoked while perceiving the good and the evil, hero and pseudo-hero, positive and negative characters, or contrasts such as large versus small, fast versus slow, etc. These oppositions are conveyed through contrasts in pitch (high / low) and range (wide / narrow), modifications of tempo (from moderate to accelerated or from moderate to slowed-down), nuclear tones (their type, pitch, configuration, and rate), rhythmic patterns (staccato-like / legato-like), and intonation tunes which are juxtaposed with the narrative intonation of structural elements of the text.

A characteristic feature of the denouement prosodic organisation is the predominance of a low falling terminal tone, which conveys a generalized inference about the characters' actions described in the fairy tale and simultaneously fulfils a socio-instructive function. In this way, the interaction of prosodic means in the denouement serves to summarise the didactic value outlined within the problem presented in the tale.

The auditory analysis of fairy tales has shown that the concentration of specific sound clusters directly correlates with the pragmatic orientation of the text didactic value – whether it aims to praise and encourage virtues or to blame and ridicule characters' faults. The study revealed that repeated occurrences of identical vowels, consonants, and their clusters evoke in the listener associative responses aligned with the text's pragmatic aim and its emotional colouring. For instance, the frequent repetition of sibilants (/s/, /z/, /θ/, /ð/, /ʃ/, /ʒ/), affricates (/tʃ/, /dʒ/), and the sonorant /r/ or /C + r/ clusters is characteristic of texts whose didactic value is to ridicule violations of moral norms or to disapprove of improper behaviour. Such phonetic repetition reinforces the didactic idea of the folk text as a whole and

produces a corresponding subliminal effect on the listener. Conversely, in texts intended to praise and promote virtuous behaviour symbolic value is created through assonance, that is, the repetition of vowels of the same nature (/aɪ/, /eɪ/, /i:/ or /ɔ:/, /ɑ:/) as well as through the use of sonorants (/m/, /n/, /l/, /w/) within adjacent utterances or textual elements.

The findings indicate that following prosodic patterns play a leading role in conveying the text didactic value: intonational and rhythmic isochrony of adjacent syntagms; prosodic prominence of key words; recurrence of sound clusters enhancing connotative meanings, etc. The study shows that a phonostylistic analysis of the fairy tale prosody serves for its literary interpretation.

References

1. Jacobs, Joseph, ed. 1890. *English Fairy Tales*. London: David Nutt. ISBN 9780370010236
2. Taranenko, L. (2017). Correlation of the English Fairy Tale's Plot Structure and its Prosodic Organisation. *Advanced Education*, Issue 7, 114-122. DOI: <https://doi.org/10.20535/2410-8286.105385>

PHONETICS AND POSTCOLONIAL VOICE IN KEN SARO-WIWA'S *SOZABOY*

Olesya Tatarovska

Ivan Franko National University of Lviv

olesya.tatarovska@lnu.edu.ua

Ken Saro-Wiwa's Sozaboy exemplifies how phonetic features in postcolonial discourse transcend mere sound to embody identity, cultural hybridity, and social resistance. The novel's use of "Rotten English" conveys the protagonist's naïve worldview while simultaneously reflecting the fragmentation and chaos of war. Phonetic irregularities serve as markers of ecological degradation and pragmatic social positioning, situating the soldier as both marginalised and empathetic. This study argues that phonetics in Sozaboy function as a communicative tool of authenticity and resistance, offering valuable insights into the broader dynamics of postcolonial literature and discourse analysis.

Keywords. *Phonetics, "Rotten English", identity, cultural hybridity, pragmatics, Ken Saro-Wiwa.*

In the novel *Sozaboy* ("Soldier Boy") by Ken Saro-Wiwa, we have a unique example of postcolonial discourse in which the phonetic features of languages serve not only as a stylistic technique but also as a tool for communicative, cultural, and cognitive influence.

If you consider it through the prism of the above aspects, you can make some conclusions. Using "Rotten English" (a mixture of local dialects, pidgin, and English) creates an effect of authenticity and reflects the characters' cognitive picture-world. The linguistic form becomes a naive yet sincere means of transmission of the main character's worldview, allowing the reader to immerse themselves in it and reflect.

Phonetic non-standard adds expression and emotionality to the text voltage. The rhythm and sound of the languages convey chaos, war, internal confusion, and the struggle for survival. The hero's language reflects a collision of colonial English with local language practices. It demonstrates cultural hybridity and resistance to the dominant language norm, emphasising identity communities.

The novel's linguistic features reveal a relationship between a person and her environment: linguistic chaos mirrors social and ecological chaos in war. Language becomes a marker of degraded communication in conditions of violence and destruction. Unusual phonetics performs a social function: it immediately defines the hero as a "simple" soldier, distant from the educated elite.

Pragmatically, this creates emotional distance between the reader and the character while fostering compassion and empathy. We see that phonetic research in postcolonial discourse goes far beyond the boundaries of "sound" language shells. They become key to understanding: as language forms identity, how it conveys

energy and emotions, as it reflects cultural and environmental realities, and how it pragmatically influences the perception of the text.

Thus, phonetics in postcolonial novels is not only a technical level of language but also a powerful tool of communicative and cultural resistance.

References

1. Ashcroft, Bill, Gareth Griffiths, & Helen Tiffin. (1989). *The Empire Writes Back: Theory and Practice in Post-Colonial Literatures*. Routledge.
2. Balibar, Étienne (2002). *Politics and the Other Scene*. Verso.
3. Dols Gallardo, Gabriel Roberto (2002). *Towards a Responsible Translation of Pidgin English in Postcolonial Literature: The Case of Ken Saro-Wiwa's Sozaboy*. Doctoral Thesis, Universitat de les Illes Balears.
4. Meek, Sandra. “The Military and the (Re)Making of African Postcolonial Identity in Ken Saro-Wiwa's *Sozaboy* and Manuel Rui's *Yes, Comrade!*” *JSTOR*.
5. Ngũgĩ wa Thiong'o (1986). *Decolonising the Mind: The Politics of Language in African Literature*. Heinemann.
6. Sandel, Michael (2009). *Justice: What's the Right Thing to Do?* Farrar, Straus and Giroux.
7. Saro-Wiwa, Ken (1985). *Sozaboy: A Novel in Rotten English*. Saros International Publishers.
8. Saro-Wiwa K. *Sozaboy* / K. Saro-Wiwa (1994). New York: Longman.

ПРОСОДИЧНІ МАРКЕРИ АКЦЕНТУАЦІЇ КЛЮЧОВИХ ЕКОЛОГІЧНИХ СМИСЛІВ В АНГЛОМОВНОМУ ПУБЛІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Андрущенко І. О.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
andrushchenko.iryana@iill.kpi.ua

The author investigates the role of prosodic features in the actualization of environmentally significant meanings in English public discourse within the framework of ecolinguistics. The study is based on the phonetic analysis of Three Minute Thesis (3MT) presentations devoted to environmental issues, including human-nature interaction, sustainable water treatment, and climate change. The results demonstrate that intonation, tempo, and pauses function as key mechanisms for structuring speech, highlighting semantic focal points, and enhancing the pragmatic impact of ecological messages. The findings also reveal that prosodic variation contributes to the effective combination of rational argumentation and emotional influence, thereby facilitating audience engagement and shaping environmentally oriented perception.

Keywords: Ecolinguistics, public discourse, prosodic features, environmental communication, pragmatic impact, Three Minute Thesis.

У сучасному еколінгвістичному науковому дискурсі мова розглядається як потужний інструмент впливу на навколишнє середовище, оскільки вибір мовних засобів і спосіб подачі інформації здатні формувати екологічно релевантні моделі мислення і поведінки. Зокрема, мовлення може сприяти і позитивним змінам, наприклад, збереження біорізноманіття, зменшення викидів, підтримка сталого розвитку, і негативним наслідкам, пов'язаним із посиленням споживацьких практик та антропоцентричного ставлення до природи. У цьому контексті еколінгвістика зосереджується на дослідженні ролі мови у виникненні та вирішенні екологічних проблем, підтримує аналіз екологічно орієнтованого дискурсу та критично оцінює мовні практики, що можуть завдавати шкоди довкіллю (Гордун & Калиновська, 2021, с. 126).

Водночас ефективність реалізації еколінгвістичного впливу визначається не лише лексико-семантичним наповненням висловлення, але й його інтонаційною організацією. При цьому просодичні засоби відіграють важливу роль у структуруванні повідомлення, акцентуації ключових екологічних смислів та формуванні відповідного сприйняття інформації аудиторією. Саме тому аналіз просодичної організації англомовного публічного мовлення дозволяє глибше зрозуміти механізми впливу в екологічно орієнтованому дискурсі.

Метою дослідження є встановити, яким чином просодичні засоби забезпечують акцентуацію екологічно значущих смислів в англomовному публічному дискурсі та як їх актуалізація впливає на сприйняття інформації аудиторією.

Матеріалом дослідження слугували виступи англomовних здобувачів ступеня PhD у форматі Three Minute Thesis (3MT) – міжнародного конкурсу, спрямованого на розвиток академічних, презентаційних і комунікативних навичок дослідників, а також їхньої здатності ефективно пояснювати результати власних наукових досліджень мовою, доступною для неспеціалізованої аудиторії. Проаналізовані виступи присвячені екологічній проблематиці, зокрема питанням зв'язку людини з природою, сталого водопостачання та змін клімату.

Проаналізовані промови, виголошені переможцями і фіналістами зазначеного конкурсу, демонструють спільну стратегію побудови, що поєднує чітку структурну організацію з орієнтацією на максимальний комунікативний вплив. Зокрема, їх композиція вибудовується за моделлю «проблема – пояснення – рішення – заклик», де вступна частина містить актуалізацію екологічної проблеми через емоційно або фактологічно марковані твердження, основна частина спрямована на розкриття причин і механізмів явища з використанням пояснювальних елементів, а завершення включає формулювання результатів дослідження та імпліцитний або експліцитний заклик до дії. Спільною рисою є також поступове нарощування смислової та емоційної напруги, що досягається через поєднання інформативних й оцінних компонентів, а також орієнтація на доступність викладу складного наукового матеріалу для широкої аудиторії. Така стратегія забезпечує не лише логічну цілісність виступів, а й ефективне поєднання раціонального аргументування з прагматичним впливом, що є визначальним для публічного еколінгвістичного дискурсу.

Розглянемо особливості інтонаційної реалізації екологічно значущих висловлень публічних виступів. Так, фрагмент *But for 'three 'hundred and 'thirty six § 'million \people | – about 'thirty 'times the popu↑lation of Au\stralia – this is 'not the \case. || And con'taminated \water | di'rectly con'tributes | to the \deaths | of 'one 'thousand \children | 'every \day. ||* (Williams, 2016) містить статистично марковану інформацію, що підсилює серйозність порушеної проблеми. На просодичному рівні цей фрагмент характеризується помірним темпом з тенденцією до сповільнення на числових показниках, помірною гучністю та наявністю середніх і довгих пауз, зокрема перед уточнювальною конструкцією

about 'thirty 'times the popu↑lation of Au↓stralia, що сприяє її виокремленню. Інтонагрупа *of 'one 'thousand \children | 'every \day*. || реалізується з інтонаційним підсиленням і акцентним виділенням, що надає висловленню емоційної ваги та формує у слухача відчуття масштабу проблеми.

У висловленні *If 'climate \change in↑creases ξ by 'four \degrees \Celsius, | 'weather ex↑tremes ξ and 'climate con↓ditions ξ con'sidered unprecedent*
*| or unusu*al | *will be'come the ↑new \climate \normal | – a 'world of in↑creased*
*risks | and insta*bility. || (Afzal, 2016) простежується реалізація попереджувальної стратегії, спрямованої на актуалізацію потенційної загрози. Інтонаційно цей фрагмент оформлюється складним висхідно-спадним контуром у підрядній частині, хвилеподібним і спадним тоном у фінальній частині висловлення, що підкреслює категоричність прогнозу. Темп мовлення є помірним із значним уповільненням на ключових словосполученнях *by 'four \degrees \Celsius* та *will be'come the ↑new \climate \normal*, тоді як середня пауза перед сегментом *a 'world of in↑creased \risks | and insta*bility виконує функцію смислового підсилення, створюючи ефект наростання напруги.

Фрагмент *That's \why ξ I 'started 'working with ↑high/ schools ξ in 'South Au↓stralia | to 'better under↓stand | \how ado'lescents 'actually ex↑perience environ·mental edu↓cation | and how that re'lates to their con↑nection to \nature*. || (Yildirim, 2025) відображає перехід до пояснення дослідницької мотивації мовця. Його просодична організація характеризується помірним темпом мовлення з тенденцією до прискорення у серединій частині висловлення та незначним уповільненням у фінальній частині. Інтонаційний контур є відносно рівним, без різких перепадів, що відповідає пояснювальному характеру фрагмента. Водночас акцентне виділення спостерігається за рахунок оформлення інтонагрупи спадною ступінчастою шкалою із перерваною поступовістю у поєднанні із середньо-пониженим спадним термінальним тоном *and how that re'lates to their con↑nection to \nature*, що підкреслює ключовий концепт виступу і сприяє його смисловій актуалізації.

Заключне висловлення *Finally, | my re'search | shows | that we 'must[§] focus on ↑climate \change, | because 'climate \change | will 'not re\verse | on its \own. ||* (Afzal, 2016) виконує функцію підсумку і містить імпліцитний заклик до дії. Просодично цей фрагмент реалізується зі сповільненим темпом мовлення, короткими й середніми паузами на стику між інтоногрупами, зниженою гучністю на початку та поступовим її підвищенням у завершальній частині. Інтоногрупа *that we 'must[§] focus on ↑climate \change*, що оформлена спадною ступінчастою шкалою із перерваною поступовістю у поєднанні із середньо-пониженим спадним термінальним тоном, підсилює категоричність висловлення. Водночас, слід зазначити, що зазвичай ненаголошене модальне дієслово *'must* виокремлюється за допомогою логічного наголосу, що, у поєднанні із внутрішньосинтагменною паузою після нього, сприяє спонуканню аудиторії до негайних дій щодо сповільнення кліматичних змін.

Отже, проведений аналіз засвідчив, що просодична організація англomовного публічного еколінгвістичного дискурсу відіграє важливу роль у реалізації комунікативного впливу, оскільки забезпечує акцентуацію екологічно значущих смислів та сприяє формуванню відповідного сприйняття інформації аудиторією. Установлено, що інтонація, темп мовлення та паузація системно використовуються для виокремлення ключових елементів висловлювань, зокрема статистично маркованих даних, прогнозів, пояснювальних фрагментів і підсумкових закликів до дії. При цьому варіювання просодичних параметрів дозволяє мовцеві поєднувати раціональне аргументування з емоційним впливом, що є визначальним для ефективної реалізації еколінгвістичного потенціалу мовлення. Таким чином, просодичні засоби виступають головним інструментом структурування промов, підсилення їх прагматичної ваги та актуалізації екологічно орієнтованого змісту.

Література

1. Гордун, С. М. & Калиновська, І. М. (2021). Тенденції розвитку еколінгвістики та її роль у вирішенні екологічних проблем. *Philological Science and Education: Transformation and Development Vectors* Collective monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”. P. 112-129. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-083-4-6>
2. Afzal, A. (2016). Economic Growth + Energy Consumption: Reimagined for a Better World. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=IUS0D8pUjU&t=11s>
3. Williams, F. (2016). Sustainable Water Treatment in Developing Countries. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=PSAWeKIpdU&t=71s>
4. Yildirim, G. (2025). Adolescents and Nature: Connection Loading ... in Schools? [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=_2migIV_rk0&t=2409s

PROSODIC MARKING OF POLITICAL STANCE IN UK PRIME MINISTERS' SPEECHES ON UKRAINE

Olga Beshlei

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

o.beshlei@chnu.edu.ua

The study explores the prosodic marking of political stance in UK Prime Ministers' speeches on the war in Ukraine. Boris Johnson's and Keir Starmer's speeches were taken as the main research material. Both text and audio formats were analysed to identify communicative effects constructed through lexical choices and prosodic elements. The material comprised four selected fragments, one from each of two speeches by Johnson and two by Starmer, chosen for their thematic relevance, pragmatic salience, and audio availability. The research combines transcript-based close reading with auditory-prosodic analysis. The main parameters considered are intonation patterns, pitch movement, prominence, and pausation. The results indicate that Johnson's speeches are characterised by stronger emotional appeal, contrastive techniques, and rhythmically repeated syntactic constructions reflected in prosody. On the contrary, Starmer's fragments indicate a more controlled prosodic organisation and strategic restraint reflected in carefully chosen lexical units and restricted prosodic elements. The comparison suggests that similar political alignment with Ukraine may be realised through different prosodic profiles.

Keywords: *prosody, political speech, Ukraine, Boris Johnson, Keir Starmer, political stance.*

The Russian war against Ukraine has found its reflection in numerous political speeches. The speakers communicate their support, condemnation, and solidarity not only verbally but also prosodically, making it relevant to phonetic analysis, in particular for examining how political stance is expressed through intonation, tempo, pausing, and related prosodic means (Abellán, 2025; Brazil, 1997).

Studying prosody provides more opportunities to identify emotional and pragmatic meanings in speech that are not always conveyed by lexical choices alone. Recent studies confirm that vocal features play a central role in conveying emotional stance, speaker confidence, and persuasive force (Larrouy-Maestri et al., 2025).

The *aim of the study* is to compare the prosodic markings in Boris Johnson's and Keir Starmer's speeches on Ukraine. The selection of these political figures is motivated by their distinctive communication styles and the opportunity to compare the UK Prime Minister's political stances at different stages of the war. There has been a substantial body of research on Boris Johnson's public speaking style, which claims that his speeches are usually expansive, contrastive, emotionally charged, and full of allusions (Abramicheva, 2022). Keir Starmer's rhetoric is perceived as more controlled, security-oriented, and strategically measured (Thiers et al., 2026). This contrast allows us to investigate how a broadly similar political alignment with

Ukraine may be realised through different prosodic patterns. In this respect, the study also draws on phonostylistic approaches that examine the relationship between speech situation, communicative intention, and prosodic variation in public discourse (Couper-Kuhlen, 1986).

The *material* consists of audio recordings of speeches on Ukraine delivered by Boris Johnson and Keir Starmer. For Boris Johnson, the analysis draws on: *the Prime Minister’s statement to the House of Commons on Ukraine* (24 February 2022); and *the Prime Minister’s address to the Ukrainian Parliament* (3 May 2022). For Keir Starmer, the analysis draws on *the Prime Minister’s Oral Statement to the House of Commons* (25 February 2025) and *the Prime Minister’s statement to the House of Commons* (3 March 2025). These speeches were selected as they explicitly expose the speaker’s opinion on the war in Ukraine; however, they represent different stages of the conflict.

Methods. The analysis is conducted in three steps.

1) From the selected speeches, we collected short utterances and intonation groups that are semantically and pragmatically marked, showing explicit stance towards Ukraine, Russia, or the British response.

2) Each fragment in the text form is analysed in terms of prosodic organisation and communicative effect. Here, we paid attention to the semantic meaning of the word patterns that point out to a specific politician’s stance.

3) Each fragment in the audio is analysed based on acoustic observations. Here, we paid attention to nuclear stress placement, tones, pitch movement, tempo, and pausing.

The comparison allows the study to identify how similar political alignment may be realised through different prosodic means.

Results.

1. Boris Johnson.

The selected speeches show a strong correlation between lexical choice, emotional charge, and political stance. Boris Johnson does not use the usual neutral diplomatic wording so common among politicians. He employs numerous evaluative nouns and adjectives, as well as contrasting ones. For example:

“Now we see him for what he is: a **bloodstained aggressor** who believes in **imperial conquest**.” (Johnson, 24 February 2022)

This fragment comprises emotionally highly charged lexical units. The noun **aggressor** presents Russia’s actions as direct and illegitimate violence. The adjective **bloodstained**, through its explicit moral condemnation, reflects the communicative effect. The phrase **imperial conquest** intensifies the meaning, referring to

expansionist ambition rather than merely a military operation. From an acoustic point of view, the tone includes a high fall, indicating a logical progression from the introduction of the problem to a direct accusation. The word **conquest** receives marked prominence, giving the message itself a forceful aura.

As was mentioned earlier, Johnson often resorts to a binary moral contrast to intensify communicative effect, which is also reflected in the prosodic aspect. For example:

*“It is about freedom **versus** oppression. It is about right **versus** wrong. It is about good **versus** evil.”* (Johnson, 3 May 2022)

Here, the repeated clause opening **It is about** and the preposition **versus** create rhythmic regularity and rhetorical accumulation. Such a strong polarised representation creates the feeling of clarity and disambiguity about the nature of the military aggression. On the acoustic level, Johnson emphasises the words **freedom**, **good**, and **right**, and the repetitive construction, short pauses, and falling intonation create a pattern of cumulative communicative effect of moral indignation.

Taken together, the analysis of two fragments proves that Johnson’s rhetoric depends on highly marked lexical selection.

2. **Keir Starmer**

The two selected speeches demonstrate controlled emotional charge and a strategic political stance, reflected in carefully constructed messages. For example:

*“Nonetheless, one of the great lessons of our history is that **instability** in Europe will always wash up on our shores, and that **tyrants** like Putin only respond to strength.”* (Starmer, 25 February 2025)

This fragment reflects warning and strategic reasoning, lexically represented by the selected word choices: **instability** frames the war as a broader condition with direct ramifications for the UK; **tyrants** shows moral judgement. In prosodic terms, these words together with **strength** carry particular weight and prominence in Starmer’s intonation patterns, indicating a clear structure: reason, problem, solution.

Many of Starmer’s utterances are neutral. For example:

*“Finally, fourth: we agreed to develop a **coalition** of the willing, ready to **defend** a deal in Ukraine and **guarantee** the peace.”* (Starmer, 3 March 2025)

Here, the wording reflects the pragmatic force of organised commitment. The verbs **defend** and **guarantee** are especially important: both imply active responsibility rather than passive support. In prosodic terms, these words carry the greatest prominence and, together with careful pausing and falling intonation, reflect intentional authority grounded not in emotions but in clear solutions.

Taken together, the two fragments show that Starmer’s speeches relate strategically weighted lexical choice to controlled prosodic salience.

The analysis shows that Boris Johnson and Keir Starmer mark their political stance on Ukraine through different types of verbally salient material, which are reflected prosodically. Johnson’s speeches are permeated with emotional force, as reflected in their intonation patterns, emphasis, and balanced rising-falling intonation. Starmer’s speeches, by contrast, have less dramatic verbal material but are still strongly marked by pragmatic force, carried through controlled prosodic organisation and a steadier emphasis on words that project solutions.

Further prosodic analysis of the selected audio fragments would provide more evidence for the verbal differences realised through pitch and tempo.

References

1. Abellán, P. A. A. (2025). Intonation and emotional framing in political rallies: A multimodal analysis of campaign speech. *Language & Communication*, 102, 102061. <https://doi.org/10.1016/j.langcom.2025.102061>
2. Brazil, D. (1997). *The communicative value of intonation in English* (2nd ed.). Cambridge University Press.
3. Couper-Kuhlen, E. (1986). *An introduction to English prosody*. Edward Arnold.
4. Abramicheva, O.M. (2022). Johnsonism as a linguistic phenomenon: professional discursive personality of Boris Johnson. *International Humanitarian University Herald. Philology*. 53 (1). 4-11. <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2022.53-1.1>
5. Thiers, C., Martill, B., & Convery, A. (2026). No more Mr Nice Guy? A leadership trait analysis of UK Prime Minister Keir Starmer. *The British Journal of Politics and International Relations*, 0(0). <https://doi.org/10.1177/13691481251409733>
6. Larrouy-Maestri, P., Morsomme, D., & Poeppel, D. (2025). The sound of emotional prosody: Nearly 3 decades of research and future directions. *Perspectives on Psychological Science*, 20(4), 623–638. <https://doi.org/10.1177/17456916231217722>

Sources

Johnson, B. (2022, February 24). *PM statement to the House of Commons on Ukraine: 24 February 2022*. GOV.UK. <https://www.gov.uk/government/speeches/pm-statement-to-the-house-of-commons-on-ukraine-24-february-2022>

Johnson, B. (2022, May 3). *Prime Minister Boris Johnson’s address to the Ukrainian Parliament: 3 May 2022*. GOV.UK. <https://www.gov.uk/government/speeches/prime-minister-boris-johnsons-address-to-the-ukrainian-parliament-3-may-2022>

Starmer, K. (2025, February 25). *Prime Minister’s oral statement to the House of Commons: 25 February 2025*. GOV.UK. <https://www.gov.uk/government/speeches/prime-ministers-oral-statement-to-the-house-of-commons-25-february-2025>

Starmer, K. (2025, March 3). *PM statement to the House of Commons: 3 March 2025*. GOV.UK. <https://www.gov.uk/government/speeches/pm-statement-to-the-house-of-commons-3-march-2025>

СЛЕНГ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ЕМОЦІЙ І ПОЧУТТІВ МОЛОДІ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАНЦУЗЬКОГО КІНОДИСКУРСУ)

Дегтярьова Є. О., Троценко А. А.

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

degtereval981@gmail.com; annefrvr18@gmail.com

The paper analyses slang as a means of expressing emotions and feelings in French youth speech, based on the analysis of dialogues from three audiovisual works: "Intouchables", "La vie scolaire", and "Skam France". The study examines how verlan, argot, borrowings, and invective function as emotional markers in screen dialogue. Special attention is paid to the correlation between the intensity and type of slang and the characters' age, social background, and gender. The findings demonstrate that slang serves as a multilevel system for encoding emotional states in contemporary French cinematic discourse.

Keywords: youth slang, French cinematic discourse, emotions, verlan, argot, invective, sociolinguistics.

Молодіжний сленг є одним із найбільш динамічних пластів сучасної французької мови. Він виконує не лише ідентифікаційну функцію, а й функцію вираження емоцій, почуттів і внутрішніх станів особистості. Кінодискурс є продуктивним матеріалом для аналізу сленгу, оскільки фіксує його вживання в конкретних комунікативних ситуаціях із визначеним емоційним контекстом. Як зазначають дослідники, частота й характер використання сленгу безпосередньо залежать від жанру твору, соціального статусу персонажів та їхнього емоційного стану (Nazman, Halim & Mahiman, 2021, p. 905).

Серед зафіксованих типів сленгу верлан представлений найширше. Частина його одиниць безпосередньо номінує негативні емоційні стани: *vénère* (від *énervé* – роздратований), *relou* (від *lourd* – надокучливий). Інші зазнають семантичної інверсії: *chante* (від *méchant* – поганий) набуває значення «класний», «вражаючий», що демонструє здатність верлану не лише трансформувати форму слова, а й переосмислювати його оцінне значення на протилежне. Слово *cheut* (від *moche* – потворний) у фільмі "La vie scolaire" розширює своє значення до загальної негативної оцінки ситуації, виходячи за межі характеристики зовнішності. *Ouf* (від *fou* – божевільний) вживається для вираження захоплення або схвалення, набуваючи протилежного до первинного емоційного значення.

Арготичні одиниці реалізують емоційно-оцінну функцію переважно через механізм переносного значення. Зооморфне перенесення фіксується у словах *thon* (тунець) у фільмі "Intouchables" та *blaireau* (борсук) у "Skam

France", які вживаються для вираження зневаги до особи. Дієслово *déconner* передає іронічне або зневажливе ставлення до ситуації і зафіксоване в усіх трьох творах. Звертання *mon gros* у серіалі "*Skam France*" вживається без негативної конотації як маркер дружньої близькості, що є прикладом нейтралізації первинного значення слова в емоційному контексті.

Іншомовні запозичення функціонують як емоційні маркери різного типу. Арабізм *kiffer* передає позитивні емоційні стани – задоволення, захоплення, симпатію. *Wallah* підсилює емоційний компонент висловлювання, маркуючи його щирість, а *wesh* функціонує як вигук, значення якого визначається інтонацією та контекстом. Англіцизми у "*Skam France*" – *cool*, *cringe*, *crush* – є лексичними позначеннями конкретних емоційних станів: схвалення, сорому та романтичного зацікавлення.

Персонажі також виражають емоції у переписках: аббревіатури *mdr* (*mort de rire* – *вмираю від сміху*) та *jpp* (*j'en peux plus* – *більше не можу*) є графічними відповідниками усних емоційних реакцій. Повторення літер у словах *trooop* замість *trop* передає ступінь інтенсивності емоції на письмі. Таким чином, вираження емоцій через сленг реалізується також у письмовому мовленні персонажів.

Інвективна лексика реалізує емоційно-експресивну функцію на кількох рівнях. Слово *putain* зафіксоване в усіх трьох творах і демонструє широку полісемію: залежно від контексту та інтонації воно передає роздратування, здивування або захоплення. Висока частота вживання свідчить про його десемантизацію й перехід у статус універсального емоційного маркера. Номінації *con* та *débile* у "*La vie scolaire*" функціонують як маркери незгоди або роздратування, втрачаючи первинне образливе значення. Фразеологізована конструкція *foutre le bordel* є прикладом формування цілісної емоційно забарвленої одиниці на рівні словосполучення.

Вибір сленгових засобів для вираження емоцій залежить від віку, соціального середовища та гендеру персонажів. У "*La vie scolaire*" конфліктні ситуації супроводжуються зростанням частоти лайки, верлану та арабізмів. Персонажі вдаються до них для вираження агресії та домінування. У "*Skam France*" підлітки послуговуються сленгом для вираження як негативних, так і позитивних емоцій: верлан, лайка та запозичення передають роздратування і зневагу, так само як і захоплення та симпатію. Персонажі "*Intouchables*" демонструють здатність регулювати емоційність мовлення залежно від ситуації: зближення між героями відображається у тому, що Філіп переймає сленгові засоби вираження почуттів Дріса. У "*Skam France*" персонажі жінки

виражають негативні емоції через лайку та верлан так само вільно, як і чоловіки, тоді як у "La vie scolaire" жіночі персонажі уникають найгрубіших форм навіть в емоційно напружених ситуаціях.

Отже, молодіжний сленг у французькому кінодискурсі є багаторівневою системою засобів вираження емоцій і почуттів. Верлан, арго, іншомовні запозичення, скорочення та інвективна лексика функціонують як взаємопов'язані засоби передачі емоційних станів – від роздратування і зневаги до захоплення та симпатії. Характер й інтенсивність їх уживання корелюють із віком, гендером та соціальним походженням персонажів і змінюються залежно від комунікативної ситуації.

Література

1. Hazman, N., Halim, H., & Mahiman, M. (2021). The use of slang words in movies: A sociolinguistic study. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 17(2), 905–915.
2. Grand Corps Malade, Idir, M. (2019). *La vie scolaire*. France.
3. Hourrègue, D. (2019). *Skam France (série). Saison 3*. France. URL: <https://www.france.tv/slash/skam-france/saison-3/>
4. Toledano, É., Nakache, O. (2011). *Intouchables*. France.

FASCINATION IN THE AGE OF HATE SPEECH: LINGUOECOLOGICAL STRATEGIES FOR PRESERVING COMMUNICATIVE PEACE

Liana Koziarevych-Zozulya
Kyiv National Linguistic University
lianakoziarevich@ukr.net

This author explores the role of fascination as a communicative force in counteracting the spread of hate speech. Drawing on linguoecological theory, it examines how hostile discourse contaminates communicative ecosystems and how fascination can restore the balance by fostering empathy, creativity, and inclusivity. The study outlines strategies such as narrative reframing, empathic listening, positive lexical fields, dialogic balance, and digital moderation. Ultimately, fascination is presented as both a shield against communicative violence and a catalyst for preserving peace in diverse societies.

Keywords: *fascination; hate speech; linguoecology; communicative peace; narrative reframing; empathic listening; positive discourse.*

In the twenty-first century, communication has become increasingly mediated by digital platforms, where the speed and reach of discourse often amplify hostility. Hate speech, as a destructive linguistic phenomenon, destabilizes the communicative environment by spreading aggression, exclusion, and polarization. Against this background, fascination – understood as the ability of language to attract, inspire, and engage – emerges as a counterforce. This article examines linguoecological strategies that employ fascination to preserve communicative peace in the age of hate speech.

Linguoecology, as articulated by Fill & Mühlhäusler (2001) and further developed by Stibbe (2021), views language as part of an ecological system. Just as pollutants disrupt natural environments, toxic discourse contaminates communicative ecosystems. The ecological metaphor emphasizes sustainability, diversity, and resilience in communication. Within this framework, language practices are evaluated not only for their semantic content but also for their ecological impact on social harmony.

Fascination is more than aesthetic charm; it is a communicative resource that nurtures empathy, curiosity, and constructive dialogue. In linguoecology, fascination functions as a protective mechanism, redirecting attention from destructive speech patterns to creative and inclusive ones. By cultivating fascination, speakers can resist the erosion of trust and solidarity caused by hostile discourse. Fascination invites audiences to dwell on beauty, creativity, and shared humanity, thereby counteracting the toxicity of hate speech.

Butler (1997) and Matsuda (Matsuda et al., 1993) demonstrate how hate speech performs exclusionary acts, wounding identities and silencing communities. From an ecological perspective, hate speech is a contaminant: it reduces diversity of voices, fosters polarization, and undermines communicative sustainability. Theoretical approaches highlight the need for resilience strategies that restore balance and protect communicative ecosystems from collapse. The ecological metaphor highlights how harmful discourse destabilizes the balance of communication, creating a hostile climate that undermines cooperation and mutual respect. Addressing hate speech therefore requires strategies that restore ecological balance in language use.

Linguoecological Strategies

Several linguoecological strategies can be employed to sustain fascination and preserve communicative peace:

Narrative Reframing: Transforming hostile narratives into stories of resilience and cooperation. Reframing shifts focus from division to shared values, enabling communities to resist polarization (Matsuda et al., 1993).

Empathic Listening: Encouraging active listening practices that validate diverse perspectives. This reduces escalation and fosters mutual respect (Tannen, 1998).

Positive Lexical Fields: Promoting vocabulary associated with care, solidarity, and creativity. Lexical ecology emphasizes the importance of word choice in shaping communicative climates.

Dialogic Balance: Ensuring equitable participation in discourse. Balanced dialogue prevents domination and marginalization, sustaining communicative harmony (Nussbaum, 2010).

Digital Moderation: Implementing ethical moderation practices in online platforms to reduce exposure to hate speech and amplify constructive voices.

Cultural Fascination: Highlighting cultural achievements, artistic creativity, and shared traditions as sources of fascination that unite rather than divide.

Fascination resists hate speech by offering alternative modes of engagement. It provides audiences with positive emotional experiences that weaken the appeal of hostile rhetoric. In this sense, fascination is both a shield and a catalyst: it protects against communicative violence and stimulates new forms of peaceful interaction. By fostering fascination, societies can create communicative environments that are resilient to aggression and open to diversity.

Conclusion. In the age of hate speech, fascination becomes a vital linguoecological strategy for preserving communicative peace. By reframing

narratives, practicing empathic listening, cultivating positive lexical fields, maintaining dialogic balance, and moderating digital spaces, societies can counteract the ecological damage of hostile discourse. Fascination restores the communicative environment, enabling dialogue to flourish in diversity and respect. Ultimately, fascination is not a luxury but a necessity: it is the linguistic energy that sustains peace in an era of communicative turbulence.

References

1. Butler, J. (1997). *Excitable Speech: A Politics of the Performative*. Routledge.
2. Fill, A., & Mühlhäusler, P. (2001). *The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology and Environment*. Continuum.
3. Stibbe, A. (2021). *Ecolinguistics: Language, Ecology and the Stories We Live By*. Routledge.
4. Lakoff, G. (2004). *Don't Think of an Elephant!* Chelsea Green.
5. Matsuda, M. J., Lawrence, C. R., Delgado, R., & Crenshaw, K. (1993). *Words That Wound*. Westview Press.
6. Tannen, D. (1998). *The Argument Culture: Stopping America's War of Words*. Random House.
7. Nussbaum, M. C. (2010). *Not for Profit: Why Democracy Needs the Humanities*. Princeton University Press.

MAKING WORDS RESONATE: PROSODY, EMOTION, AND COGNITION IN MOTIVATIONAL DISCOURSE

Yuliia Musiienko

Kyiv National Linguistic University

yu.a.musienko@gmail.com

The paper outlines prosody as a central semiotic and cognitive mechanism in motivational discourse, arguing that prosodic structuring mediates between emotional expression and cognitive processing, thereby enhancing persuasive impact. The paper demonstrates that the pitch dynamics, intensity modulation, temporal structuring, and pausing function synergistically to generate emotional resonance and facilitate cognitive uptake. The findings support the claim that prosody operates not as an auxiliary expressive layer but as a core mechanism in the construction of motivational meaning.

Keywords: *prosodic means, communicative strategy, motivational discourse, cognitive approach, emotional prosody, persuasion, acoustic analysis.*

Motivational discourse represents a distinct communicative phenomenon situated at the intersection of persuasion, affective engagement, and identity construction. Its primary aim is not merely to inform but to transform: to reshape beliefs, regulate emotions, and stipulate actions. Such discourse is inherently multimodal, combining lexical, syntactic, rhetorical, and prosodic resources into a unified persuasive system. Prosody has traditionally been studied within phonetics and phonology, yet contemporary approaches emphasize its functional and communicative roles. According to D. Crystal (2003), prosody contributes to the organization of speech into meaningful units and the expression of attitudes and emotions. Similarly, D. Bolinger (1989) argued that intonation is not merely a matter of form but of meaning, emphasizing that pitch patterns directly reflect speaker's intention. These perspectives align with the view that prosody operates as a semiotic resource, capable of encoding pragmatic and affective information beyond a propositional content.

The study of emotional prosody has been significantly advanced by K. R. Scherer (2003) who proposed that vocal expression of emotion is governed by physiological and acoustic parameters, including pitch height, variability, and intensity. These findings demonstrate that different emotions correspond to distinct prosodic patterns, for example, anger is associated with increased intensity and pitch variability, while sadness is marked by slower tempo and lower pitch.

Studies by S. Scott (2005) reveal that emotional prosody is processed in specialized neural circuits, often independently of lexical content, highlighting that the brain can extract emotional meaning from the voice even when semantic information is degraded. This suggests that prosody functions as a primary channel for emotional communication, particularly in spoken discourse.

Cognitive linguistics provides a crucial insight: meaning is not transmitted but constructed in the mind of the listener (Lakoff, 2004). Prosody plays a key role in this process by directing attention and shaping conceptualization. Pitch prominence highlights specific conceptual elements, making them more cognitively salient (Langacker, 2008). According to A. Cutler (2015), prosodic cues play a crucial role in speech segmentation and lexical access, guiding listeners in parsing continuous speech into meaningful units. Furthermore, prosody influences interpretation and inference, as listeners use pitch and intonation patterns to infer speaker's attitudes and intentions (Ohala et al., 1994). From a cognitive perspective, prosody reduces processing effort by highlighting salient information, structuring discourse, and guiding attention. This aligns with the principles of Relevance Theory, developed by D. Sperber and D. Wilson (1995), which posit that communication is optimized when it maximizes cognitive effects while minimizing a processing effort. Prosody contributes to this optimization by signaling relevance.

Motivational discourse is characterized by a strong directive orientation; emotional engagement; performative delivery; emphasis on personal transformation (Pink, 2009). Unlike informational discourse, it relies heavily on affective and cognitive alignment between a speaker and the audience. Thus, discourse structures are closely tied to social cognition, shaping how individuals perceive and interpret messages. In motivational speech, prosody becomes a key tool for constructing authority, conveying sincerity, fostering emotional resonance. The combination of emotional engagement and cognitive clarity makes prosody a powerful tool of persuasion. In motivational discourse this dual function is particularly evident.

The empirical material consists of a purpose-built corpus of motivational public speeches comprising approximately 60 minutes of recorded speech, mostly inspirational keynote speeches aimed at personal or professional development. The selected recordings were produced in English by native speakers and represent formal public speaking contexts with a clear persuasive and motivational intent. All speeches were video-recorded, allowing for contextual interpretation of prosodic choices in relation to discourse structure and communicative goals. Acoustic analysis was conducted using standard phonetic software tools to ensure objectivity and replicability. Thus, the following parameters were selected as central indicators of motivational prosody: frequency and pitch variability (widened pitch range and dynamic pitch movement tend to correlate with increased emotional engagement); tempo that reflects the speaker's control over informational density and emotional intensity; pauses that precede or follow key evaluative statements; and loudness that draws the recipient's attention to key information making it memorable and triggering.

The results of auditory and acoustic analysis of motivational speech by Mel Robbins whose speeches emphasize breaking self-imposed barriers, taking control of your life, prove that prosodic loading plays a crucial role in perceiving the key insights as well as persuading a recipient and evoking some emotions.

The 'bottom \line is | 'no •one's \coming. || No \one. || No one is \coming to \push you. || 'No one's \coming § to \tell you to \turn the \TV \off. || 'No one's \coming § to \tell you to \get •out and \exercise. || 'Nobody's \coming § to \tell you to \a\pply for that \job § that you've \always \dreamt \a\bout. || 'Nobody's \coming § to \write the \business \plan for you. || 'It's \up to \you! ||| (Mel Robbins)

At the suprasegmental level motivational insights are intensified by the use of parallel intonational constructions using regular descending stepping scale and the low-falling tones which create a certain categoric and motivational background that performs an instructive and communicative function of the speech. Relative slowing down tempo and a frequent use of perceptive emphatic and long rhetorical pauses at the beginning make the speech sound convincing and persuasive. The increased loudness at the beginning accompanied by the heightened pitch level of the initially stressed syllables draws the recipient's attention to the main insight of the motivational speech. It is also worth mentioning that in order to create seriousness of the situation and convey a vivid speech development, the speaker emphasizes words of small semantic value making them under stress (*out, about, for, up, you*).

This motivational speech, beginning with the repeated statement '*No one's coming ...*', offers a compelling illustration of how prosody functions as a primary mechanism for emotional activation and cognitive restructuring in contemporary motivational discourse. While the lexical content of the utterance is relatively simple and repetitive, its persuasive force emerges from a high degree of prosodic loading, whereby meaning is distributed across pitch, rhythm, intensity, and temporal organization rather than encoded solely in words. At the core of this speech lies a prosodically reinforced anaphoric structure '*No one's coming. No one. No one's coming ...*'. The repetition of the negative pronoun *no one* is a prosodic anchor where each recurrence is marked by increased intensity and a sharp pitch peak, typically followed by a falling nuclear tone. This falling tone carries a strong sense of finality and inevitability, transforming the proposition from a neutral statement into an emotionally charged assertion. The speech exhibits a carefully controlled rhythmic organization, characterized by short, segmented units and strategic pauses. The fragmentation of the discourse into brief clauses '*No one's coming. No one.*'

introduces perceptive pauses that serve both emotional and cognitive functions. From an emotional perspective these perceptive pauses create tension and anticipation allowing the weight of each statement to resonate. From a cognitive standpoint, they facilitate processing by segmenting the input into manageable units, thereby reducing cognitive load while increasing retention.

A particularly significant feature of this speech is the contrastive shift in tempo and prosodic contour as the discourse progresses. Acceleration of tempo in ‘*to push you ... to tell you ... to write the business plan ...*’ produces a sense of overwhelming accumulation, simulating the multiplicity of unrealized expectations. However, this accelerated tempo is abruptly interrupted by a slowed down tempo of speech in the final clause ‘*It’s up to you!*’

This final statement represents the prosodic and cognitive loading of the speech. It is articulated with slowed tempo, increased duration, and a strong nuclear stress on *you*, accompanied by a falling nuclear tone. The slowing down of speech rate functions as a cognitive spotlight, directing the listener’s attention to the central message. At the same time, falling tone conveys decisiveness and authority, closing the discourse with a sense of resolution. It is worth mentioning that the prosodic prominence of *you* shifts the focus from external circumstances to internal ones, thereby enacting a process of cognitive reframing. Thus, *no one* and *you* are consistently marked by heightened acoustic features, including pitch peaks, increased intensity and loudness. As a result, they become cognitively salient nodes within the discourse. The recipient’s attention is repeatedly drawn to these elements, which structure the interpretation of the entire message: the focus on the self.

From a broader perspective, the speech demonstrates how prosody operates at the intersection of emotion and cognition. On the one hand, it encodes affective states such as urgency, insistence, and determination. On the other hand, it organizes information in a way that facilitates comprehension, memory, and inferencing. The recipient is not only emotionally engaged but also cognitively guided toward a specific interpretation, the recognition of personal responsibility in particular.

Thus, through the strategic use of pitch, rhythm, intensity, and pausation, the speaker transforms simple linguistic material into a powerful persuasive message. Prosody enables the simultaneous activation of emotional response and cognitive restructuring, ultimately guiding the listener toward a redefined understanding and responsibility. Further research should integrate acoustic measurement, corpus analysis, and experimental methods to elucidate the mechanisms underlying prosodic persuasion and motivation.

References

1. Bolinger, D. (1989). *Intonation and its uses*. Stanford University Press.
2. Crystal, D. (2003). *The Cambridge Encyclopedia of the English Language*. Cambridge University Press.
3. Cutler, A. (2015). *Native listening: Language experience and the recognition of spoken words*. MIT Press.
4. Lakoff, G. (2004). *Don't think of an elephant! Know your values and frame the debate*. Chelsea Green Publishing.
5. Langacker, R. W. (2008). *Cognitive grammar: A basic introduction*. Oxford University Press.
6. Ohala, J. J., Hinton, L., & Nichols, J. (1994). The frequency code underlies the sound-symbolic use of voice pitch. *Sound symbolism*. Cambridge University Press, 325-347.
7. Pink, D. H. (2009). *Drive: The surprising truth about what motivates us*. Riverhead Books.
8. Scherer, K. R. (2003). Vocal communication of emotion: A review of research paradigms. *Speech Communication*, 40 (1-2), 227-256.
9. Scott, S. K. (2005). Auditory processing of emotional prosody. *Brain and Language*, 95(1), 146-147.
10. Sperber, D., & Wilson, D. (1995). *Relevance: Communication and Cognition*. Blackwell.

VERBAL AGGRESSION IN CHARISMATIC POLITICAL LEADERS’ SPEECH

Mariia Boichenko

National Technical University of Ukraine

“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute, Ukraine

boichenko.mariia@lil.kpi.ua

The paper presents the results of the study of verbal means expressing aggression in a charismatic political leader speech. The study is based on the analysis of phonetic, lexical-grammatical, and syntactic means realising explicit and implicit aggression in the speeches publicly delivered by American political leaders.

Keywords: *charismatic speakers, verbal means, American political leaders verbal aggression.*

Given the inherently public character of political communication and the charismatic nature of its leadership, one of the aims of such communication is to influence the audience and make them trust the leader. At the same time, communicative behaviour of any charismatic political leader can be marked by verbal aggression as an indispensable feature of political communication. By expressing aggression, political leaders primarily seek to undermine their opponents and diminish their political standing.

As stressed by researches, in public discourse aggression may not always be intentional or even conscious, in political discourse, however speakers employ various verbal and non-verbal means to express different form of aggression, both explicit and implicit, in order to achieve the maximum influence on the audience.

Among different types of political actors, those who display populist tendencies are more prone to aggressive rhetoric (Nai & Martínez i Coma, 2019, p. 1337), and Donald Trump has been broadly recognised as a populist political leader by researchers in different fields (Conley, 2020). It is also has been highlighted that for both charisma and populism as phenomena anger is an important aspect, and specifically for such a charismatic figure as Donald Trump (Joosse & Želinský, 2022).

The aim of this paper is to outline verbal means expressing aggression in the charismatic leader’s communicative behaviour by way of analysing Donald Trump’s speech to the UN General Assembly in 2018 (Trump’s speech to the UN General Assembly, 2018).

In this study, we view verbal aggression as a communicative act driven by the speaker’s pragmatic intentions to lower the interlocutor’s social status, assert

dominance and produce a negative emotional effect. Verbal aggression can be traced at all language levels: phonetic, lexical-grammatical, and syntactic.

However, studying only the verbal means of this type of discourse precludes an understanding of the true pragmatic intentions behind a specific act of communication. Understanding and interpreting political discourse requires that research must include extralinguistic information: the context of the communicative act, the expectations of the speaker and the addressee, hidden motives, narratives and logic, etc.

It is important to note that the analysed speech was pronounced by Donald Trump at a very complex and charged moment in both domestic American and global politics. Therefore, there was not one object of the politician's verbal aggression but rather multiple ones, ranging in the scope and type.

First of all, the confrontational type of aggression was directed towards the multilateralism vision promoted by the UN as opposed to the "America First" doctrine implemented at that time by the US government: *That is why **America** will always choose **independence** and **cooperation** over **global governance, control, and domination**; We will never **surrender** America's **sovereignty** to an unelected, unaccountable, global **bureaucracy**. America is governed by Americans. We reject the ideology of globalism, and we embrace the doctrine of patriotism.*

Around the world, responsible nations must defend against threats to sovereignty not just from global governance, but also from other, new forms of coercion and domination.

Here, we see that the confrontational aggression is majorly expressed through the opposition of "they vs us": *American vs global; globalism vs patriotism; independence vs control.*

The politician goes as far as indirectly naming the UN globalism approach coercive and oppressive for the country: *not just from **global governance**, but also from **other, new forms of coercion and domination**.*

The idea communicated through these means is directed at asserting dominance, stressing independence and "better-than-otherness" towards those who are supposed to be the allies in this context.

The second object of the aggressive discourse was represented by a group of countries, who were either involved into domestic or international conflicts affecting Americans: Iran, North Korea, Venezuela and China.

In case of Iran, Trump employed an arsenal of emotionally charged lexical unit, majorly performative verbs, adjectives and nouns to portray the country's government as aggressive and terroristic both for its own people and towards the

world: [...] *the corrupt dictatorship in Iran. Iran's leaders sow chaos, death, and destruction; [...] Iran's leaders plunder the nation's resources to enrich themselves and to spread mayhem across the Middle East and far beyond.*

When talking about China, Donald Trump does not translate direct hostility but tries to convey a warning about America prioritising its own economic interests and not allowing China to continue the practices the US see as harmful for themselves. Here, the politician primarily uses the negative particle “not” for establishing an assertive tone and uses nouns with negative connotation to describe Chinese economic activities: *I have great respect and affection for my friend, President Xi, but I have made clear our trade imbalance is just not acceptable. China's market distortions and the way they deal cannot be tolerated.*

The third object of the Trump's aggressive rhetoric was a phenomenon rather than an individual, country or an institution – immigration, in particular of people from Latin America. Taking into account the complexity of the phenomenon of immigration, through addressing it he also tried to indirectly assert dominance and intimidate neighbouring countries (without naming them) and people who represent illegal immigration in Trump's political campaign: *The United States is also working with partners in Latin America to confront threats to sovereignty from uncontrolled migration. Tolerance for human struggling and human smuggling and trafficking is not humane. Illegal immigration funds criminal networks, ruthless gangs, and the flow of deadly drugs. Illegal immigration exploits vulnerable populations, hurts hardworking citizens, and has produced a vicious cycle of crime, violence, and poverty.*

In this speech, Donald Trump establishes the association of immigration equalling human suffering, criminal activity and social problems by using emotionally charged nouns modified by no less emotionally charged adjectives and performative verbs.

At the same time, the topic of migration also allowed the politician to address one more object of the aggression in this speech, which he addressed earlier, i.e. globalism and the UN, emphasising the lack of power and mandate of the international organisation in something the US sees as a domestic issue: *We recognize the right of every nation in this room to set its own immigration policy in accordance with its national interests, just as we ask other countries to respect our own right to do the same – which we are doing. That is one reason the United States will not participate in the new Global Compact on Migration. Migration should not be governed by an international body unaccountable to our own citizens.*

Once again, the particle “*not*” expresses the assertiveness of the utterance and the usage of the adjective “*unaccountable*” regarding the UN agencies in general stresses that the US do not see them credible for this matter undermining their authority.

Donald Trump also managed to attack his political predecessors through indirect criticism by negatively characterising the results of their political actions he has to deal with: *For this reason, we are systematically renegotiating **broken** and **bad** trade deals.*

To sum up, in this speech the politician did not have one opponent/interlocutor/object of aggression towards, and, respectively different explicitly or implicitly aggressive utterances had different pragmatic purposes: to intimidate, to assert dominance, to position himself and the country as a strong player on the global level.

The abundance of different types of aggressive messages called for the arsenal of verbal means to be used on all levels to achieve maximum pragmatic effect.

At the phonetic level, D. Trump’s speeches commonly feature repetition of ear-irritating consonants within the lexical units traditionally linked to the semantic field of “aggression”:

- 1) /r/: *control; **terrorist**; brutal **regime**; horrible, horrific, corrupt;*
- 2) /g/: ***gangs**, drugs; aggression;*
- 3) /dʒ/: *reject the ideology*, with “s” and “ø” being the most frequent sounds associated with aggression: *blood **thirsty**; ruthless; missiles and slaughter in **Syria**.*

Considering the focus of D. Trump’s speeches on a mass audience, they are characterised by specific lexical-semantic means projecting aggression:

- 1) performative verbs pointing at a decisive strategy or tactics: *they just **killed** us; people **destroying** their country; to **target** terrorist financing; **fighting**; the United States will **respond** if chemical weapons are deployed*

- 2) invective vocabulary intended to lower the addressee’s social or moral status:

(a) stylistically reduced vocabulary, serving to express implicit aggression: *I think it’s one of the **dumbest** deals I’ve ever seen; **ripping off** the rest of the world; our companies to be **cheated**; U.N. Human Rights Council had become a grave **embarrassment** to this institution, shielding egregious human rights abusers while **bashing** America and its many friends*

- (b) derogatory nicknames (“Pocahontas”),

(c) dysphemisms and euphemisms, creating a manipulative effect: *ruthless gangs; the bloodthirsty killers known as ISIS*;

(d) comparisons and metaphors as markers of reproach or insult;

(e) contrastive lexical and phraseological units expressing verbal aggression: *We want **them to stop** raising prices, we want **them to start** lowering prices; We reject the ideology of globalism, and we **embrace** the doctrine of patriotism*

(f) the negative particles “not”, “no”, adverb “never” conveying the ultimatum position: *The United States will **not** be taken advantage of...; we will **not** be held hostage to old dogmas; America will **never** apologize for protecting its citizens; China’s market distortions and the way they deal **cannot** be tolerated; we will **not** return until real reform is enacted; We will **never** surrender America’s sovereignty*

(g) adjectives with negative connotation: ***illegal** immigration; **criminal** networks; **ruthless** gangs; **deadly** drugs; a **vicious** cycle; **radical** Islamic terrorists; [regime’s] its **bloody** agenda; a **disastrous**, **weak**, and incomprehensibly **bad** deal with Iran; **egregious** human rights abusers; an **unelected**, **unaccountable**, global bureaucracy.*

Among syntactic markers of a charismatic leader’s aggression, we can single out the following devices:

1) predominance of simple sentences to emphasise negative attitude towards the interlocutor, subject of the speech;

2) complex sentences with conditional subordinate clauses implying threat and ultimatum: *We withdrew from the Human Rights Council, and we **will not** return until real reform is enacted...*;

3) syntactic repetitions or parallelism to reinforce the speaker’s aggressive attitude: *As far as America is concerned, the ICC has **no** jurisdiction, **no** legitimacy, and **no** authority; **We cannot allow** the world’s leading sponsor of terrorism to possess the planet’s most dangerous weapons. **We cannot allow** a regime that chants “Death to America,” [...]; We will not allow **our workers** to be **victimized**, **our companies** to be **cheated**, and **our wealth** to be **plundered** and transferred.*

Although it was not the primary focus of this research, we have to note that the expression of aggression and its pragmatic potential is realised through the interplay of plethora of verbal and non-verbal means. With verbal means employed by D. Trump in the analysed speech being discussed in detail above, we must in brief mention the arsenal of non-verbal means accompanying the message.

Taking into account the context of the event being one of the highest and most important diplomatic gatherings in world politics, Donald Trump did not show any aggressive body language: he was standing behind the podium with his hands on it

most of the time. The only major body language means accompanying verbal aggression were direct eye-contact with the representatives of the countries or bodies towards whom he was expressing such messages: for example, looking directly at the Iran's representative in the UN while talking about the country's regime (Fig. 1).

Fig. 1. Donald Trump establishing direct eye-contact with the Iranian representative in the UN

Prosodic means through which the speaker expresses verbal aggression do not differ significantly from the respective means which express other pragmatic messages. Compared to Donald Trump's personal style of delivering speeches to his followers and supporters which can be characterised by the intensive speech volume, intonational variations, the analysed speech was delivered at an overall constant volume level, no extreme intonation patterns or tempo changes which was appropriate to the nature and status of the event.

Summarising, we can state that charismatic leaders' political communication can project their tactics of aggression due to a complex of interaction of phonetic, lexical-grammatical, and syntactic means.

References

1. Conley, R. S. (2020). *Donald Trump and American Populism*. Edinburgh University Press. <http://www.jstor.org/stable/10.3366/j.ctv1453j5t>
2. Joosse, P., & Želinský, D. (2022). Berserk!: Anger and the charismatic populism of Donald Trump. *Critical Sociology*, 48(7–8), 1169–1185. <https://doi.org/10.1177/08969205211063131>
3. Nai, A., & Martínez i Coma, F. (2019). The personality of populists: Provocateurs, charismatic leaders, or drunken dinner guests? *West European Politics*, 42(7), 1337–1367. <https://doi.org/10.1080/01402382.2019.1599570>
4. Trump's speech to the UN General Assembly (2018). <https://www.vox.com/2018/9/25/17901082/trump-un-2018-speech-full-text>.

ФОНОСТИЛІСТИЧНІ МАРКЕРИ АКТУАЛІЗАЦІЇ БІБЛІЙНИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У СУЧАСНОМУ АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ

Кулібаба В. О.

Львівський національний університет імені Івана Франка

vira.kulibaba@lnu.edu.ua

This study focuses on the phonostylistic actualization of biblical phraseological units within modern English discourse. The research is grounded in the hypothesis that the semantic stability of biblical idioms directly correlates with their structural and acoustic forms, established in the Greek Textus Receptus and the King James Version. By employing corpus linguistics tools (GloWbE, Google Ngram), the paper identifies two primary strategies of biblical phraseological units functioning: phonostylistic conservation of archaic elements to signal high discourse registers and phonetic adaptation for seamless integration into contemporary speech.

Keywords: *biblical phraseological units, phonostylistics, prosody, corpus linguistics, discourse analysis.*

Дослідження присвячене аналізу особливостей функціонування біблійних фразеологічних одиниць (БФО) в аспекті їхнього фоностилістичного оформлення в сучасному англомовному дискурсі. Згідно з підходом ЛаПолли, біблійні фразеологізми можна розглядати як результат закріплення специфічних соціально-культурних «звичок» (habits), що призвели до формування стабільної структурно-звукової форми в англійській мові (De Busser & LaPolla, 2015, с. 14). Робота ґрунтується на гіпотезі про те, що семантична стабільність біблеїзмів безпосередньо корелює з їхньою структурно-звуковою формою, зафіксованою у давньогрецькому оригіналі Нового Завіту (*Textus Receptus*) та класичних англійських перекладах Біблії (зокрема, версії Короля Якова).

Особлива увага приділяється просодичним характеристикам БФО (Crystal, 2008, с. 393-394), що містять архаїчні лексеми або синтаксичні конструкції (наприклад, «*Let not thy left hand know...*», «*the very hairs of your head*»). За допомогою методів корпусної лінгвістики (GloWbE, Google Ngram) встановлено, що специфічне фонетичне оформлення таких фразеологізмів виступає потужним прагматичним маркером, який сигналізує про високий регістр дискурсу та апелює до «когнітивних звичок» носіїв мови.

У доповіді розглядаються два стратегічні вектори актуалізації БФО:

1. Фоностилістична консервація: збереження архаїчного звукового вигляду одиниці як засобу створення ефекту сакральності, урочистості або іронії.

Приклад №1: «*Let not thy left hand know what thy right hand doeth*» (*King James Bible, Matthew 6:3*)

Використання архаїчних форм «*thy*» та «*doeth*» вимагає від мовця специфічної артикуляції, що автоматично уповільнює темп і надає фразі повчального, майже проповідницького тембру. Створення ефекту урочистості при заклик до благодійності або, навпаки, іронічне підкреслення «прихованих мотивів» у сучасній політичній полеміці.

2. Фонетична адаптація: нівелювання архаїчних рис у частотних БФО задля їх інтеграції в сучасний розмовний потік, що супроводжується акцентуацією на змістових центрах.

Приклад 2: «*Pearls before swine*» (*King James Bible, Matthew 7:6*)

Ми бачимо механізм адаптації: повна втрата дієслівного управління (у TR – «*cast not your pearls*»). Сучасне мовлення часто редукує цю БФО до короткого сигналу «*pearls before swine*». А дискурсивною функцією є ритмічне скорочення (еліпсис), який робить фразу компактною, вона легко «вбудовується» у будь-який синтаксичний контекст, зберігаючи лише змістове ядро.

Результати дослідження підтверджують, що фразеологічна семантика біблеїзмів у сучасному мовленні підтримується не лише лексичним складом, а й унікальним «акустичним профілем» одиниці. Це забезпечує її впізнаваність, комунікативну силу та ефективну імплементацію у сучасну комунікативну систему через апеляцію до колективної пам'яті носіїв мови.

Література

1. Crystal, D. (2008). *A dictionary of linguistics and phonetics* (6th ed.). Blackwell Publishing.
2. De Busser, R., & LaPolla, R. J. (Eds.). (2015). *Language structure and environment: Social, cultural, and natural factors*. John Benjamins Publishing Company.
3. King James Bible (<https://www.kingjamesbibleonline.org/Matthew-Chapter-6/#3>)
4. King James Bible (<https://www.kingjamesbibleonline.org/Matthew-Chapter-6/#3>)

ПОРІВНЯЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ТЕРМІНАЛЬНИХ ТОНІВ У КРИЗОВИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ США

Савчук В. І.

Університет Григорія Сковороди у Переяславі

valeriy_savchuk@ukr.net

The paper sheds light on the comparative characteristics of terminal tones in U.S. presidents' crisis speeches across electoral and conflict-military discourse. The study outlines the specificity of falling, rising, level, and complex terminal tones' functioning within emotional and rational persuasion and how their distribution reflects different communicative strategies. Special attention is paid to the contrast between the greater tonal differentiation of electoral speeches and the stronger intonational unification of conflict-military speeches. The author come to the conclusion that terminal-tone organization serves as an important prosodic marker of how crisis situations are framed, interpreted, and made persuasive in presidential discourse.

Keywords: terminal tones, presidential discourse, crisis speeches, electoral discourse, conflict-military discourse, prosodic organization, persuasiveness.

Кризові промови президентів США становлять особливий різновид політичного мовлення, у якому від точності вербального та просодичного оформлення залежить не лише передавання інформації, а й формування довіри, емоційної стабілізації аудиторії та її готовності прийняти позицію політичного лідера. Політична промова загалом є риторично організованим жанром, а кризова президентська комунікація набуває особливої ваги в ситуаціях, коли глава держави має одночасно інтерпретувати подію, легітимізувати рішення та мобілізувати суспільну підтримку (Reisigl, 2008; Bostdorff, 2022; Senn et al., 2025). У таких комунікативних умовах особливого значення набувають термінальні тони, оскільки саме завершальний інтонаційний контур сигналізує ступінь категоричності, завершеності, напруження, переконливості або відкритості висловлення й тим самим суттєво впливає на його прагматичний потенціал. Це узгоджується із сучасними підходами, відповідно до яких інтонація робить системний внесок в інтерпретацію висловлення, а просодичні параметри в політичному дискурсі виступають дієвими засобами риторичної організації та персуазивного впливу (House, 2006; Alexiyevets, 2017). Звідси, порівняльне вивчення термінальних тонів у кризових промовах президентів США є актуальним, оскільки дає змогу виявити як спільні інтонаційні закономірності кризового лідерського мовлення, так і індивідуально-стильові відмінності в реалізації комунікативного впливу.

У межах дослідження було проаналізовано два типи комунікативних ситуацій: по-перше, промови, пов'язані з мілітарними конфліктами, у яких президент обґрунтовує доцільність застосування збройних сил країни, а по-друге, промови, виголошені в ситуації виборів. Обидва типи у цьому дослідженні розглядаються як різновиди кризової риторики, оскільки функціонують в умовах підвищеної суспільної напруги, високої відповідальності за політичне рішення, боротьби за легітимність і необхідності інтенсивного впливу на масову аудиторію. За таких умов президентське мовлення набуває виразно персуазивного характеру й поєднує пояснення, легітимацію, заклик та формування суспільної підтримки, що загалом відповідає сучасному розумінню кризової політичної комунікації як риторично спрямованого процесу переконування (Bostdorff, 2022; Senn et al., 2025). Аналіз висловлень здійснювався крізь призму комунікативних тактик, що дало змогу точніше виявити функціональне навантаження інтонаційних засобів, а також із урахуванням типів переконування: емоційного та раціонального, які відображають різні механізми впливу на адресата в межах кризового політичного дискурсу.

Порівняння термінальних тонів у кризових промовах президентів США засвідчує, що спільною для електорального та конфліктно-мілітарного різновидів кризового дискурсу є лише загальне превалювання спадних тонів, тоді як їхнє функційне та комунікативне навантаження суттєво відрізняються. В обох підвбірках саме спадний термінальний тон формує основу завершення висловлення, однак в електоральних промовах це реалізується через більшу контрастність і розмежування між тактиками, позаяк у конфліктно-мілітарних через сильнішу інтонаційну уніфікацію. Тому вирішальним є не сам факт переважання спадних тонів, а спосіб їхнього розподілу, за якого у виборчому мовленні вони розмежовують різні типи переконувального впливу, а в конфліктно-мілітарному сприяють формуванню моделі серйозного, вагомого та контрольованого мовлення.

Значно більша інтонаційна контрастність електорального дискурсу спостерігається навіть на рівні узагальненого розподілу термінальних тонів у двох підвбірках. Зокрема, Рис. 1 демонструє, що в електорально опосередкованих промовах помітнішою є роль висхідних і складних контурів.

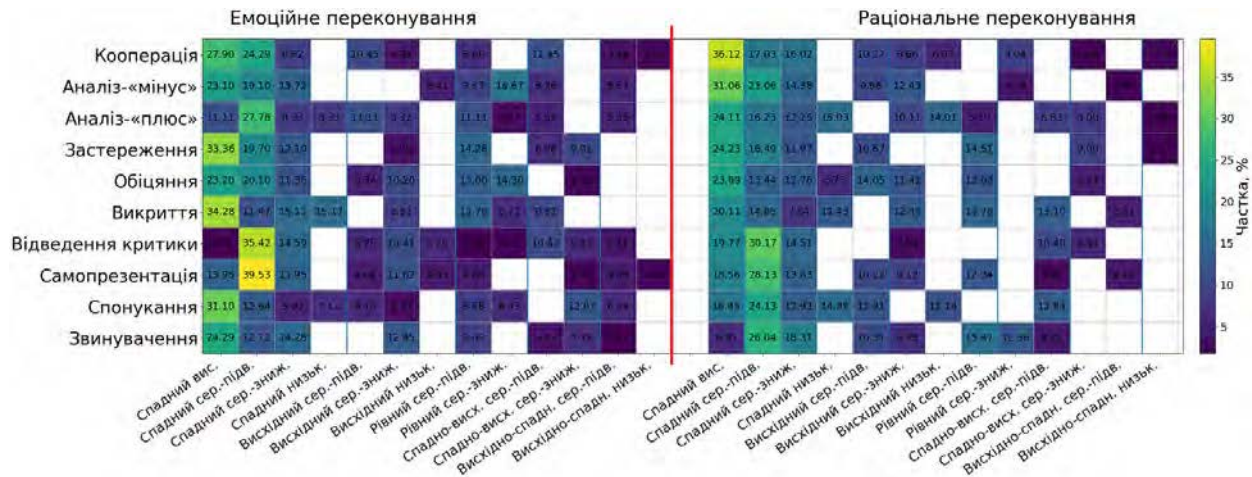

Рис. 1. Розподіл термінальних тонів в електоральних промовах президентів США

Найбільш виразно ця розбіжність простежується в межах емоційного переконування, який, в електоральних промовах, досягається зокрема через контрастне функціонування високого і середньо-підвищеного спадних різновидів. Значна частка першого передовсім актуалізує комунікативні ходи викриття, застереження, спонування, кооперації та звинуваченні, тобто ті комунікативні ходи, де мовцеві потрібно загострити конфлікт, посилити рівень персуазивності та надати висловленню більшої риторичної категоричності. Натомість середньо-підвищений спадний домінує в самопрезентації, відведенні критики та аналізі-«плюс», отже саме він оформлює позитивну легітимацію мовця, його дії і ціннісні орієнтирів. Унаслідок цього електоральна емоційність має внутрішньо поляризований характер, де один різновид спадного тону у термінальній позиції забезпечує самоствердження, інший – тиск, конфронтацію й спонування. Саме ця інтонаційна розщепленість і формує враження більшої динамічності електорального різновиду президентського дискурсу.

Конфліктно-мілітарні промови організовані дещо інакше. У межах емоційного переконування тут провідною інтонаційною формою є передусім середньо-знижений спадний тон, який концентрується в аналізі-«мінус» (44,10 %), викритті (42,00 %), аналізі-«плюс» (40,60 %), самопрезентації (32,62 %), обіцянні (30,72 %), кооперації (30,18 %) і звинуваченні (27,95 %). Це означає, що навіть емоційно насичені сегменти конфліктно-мілітарного кризового мовлення не переходять у відверто афективний режим, а зберігають стриманість. Показово, що середньо-підвищений спадний тон тут підсилює здебільшого застереження (41,18 %), спонування (36,78 %) та відведення критики (30,88 %), тобто не формує окремої інтонаційної домінанти,

як у виборчому дискурсі, а лише модулює окремі сегменти всередині загалом уніфікованої системи. Саме тому конфліктно-мілітарне емоційне мовлення постає менш контрастним, проте більш упорядковано стриманим у тональному оформленні. Цю тенденцію унаочнює Рис. 2, де явно спостерігається не стільки контраст між кількома тональними різновидами, скільки концентрація навколо середньо-зниженого спадного тону у термінальній позиції.

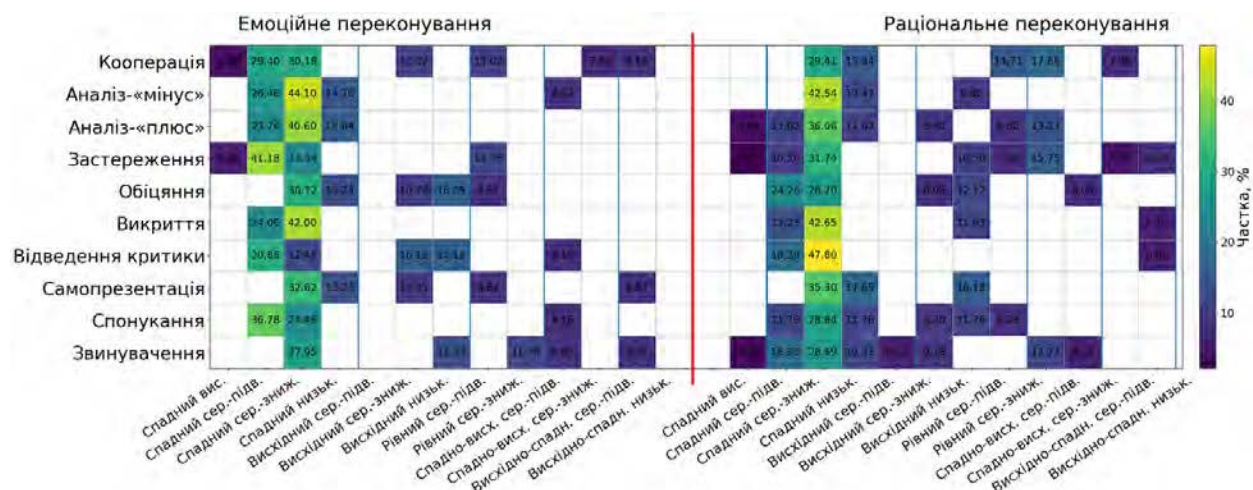

Рис. 2. Розподіл термінальних тонів у конфліктно-мілітарних кризових промовах президентів США

Цю виявлену закономірність унаочнює фрагмент промови президента Б. Клінтона: *And make no mistake about it, if we were to leave Somalia tomorrow, other nations would leave, too. Chaos would resume. The relief effort would stop, and starvation soon would return.* (Clinton, 1993), де комунікативний хід прогнозування з раціональним типом аргументації актуалізується саме через контрастне посилення окремих інтоногруп середньо-підвищеним спадним тоном на тлі середньо-зниженого завершення решти інтоногруп. Така організація не створює ефекту риторичного нав'язування думки, а забезпечує логічно виважене, але відчутно акцентоване окреслення наслідків.

Таким чином, навіть там, де конфліктно-мілітарне мовлення посилює семантично значущі ділянки, це відбувається не через різку тональну поляризацію, а через контрольоване варіювання всередині спадної моделі. Саме в цьому і виявляється відмінність від електорального дискурсу, де контраст між різновидами спадного тону значно частіше слугує маркером зміни самої тактики впливу.

Ще чіткіше відмінність між двома типами кризових промов простежується в раціональному переконуванні. В електоральному дискурсі раціональність не усуває інтонаційну варіативність, а лише переводить її в інший функційний режим. Тут високий спадний тон зберігає суттєву роль у кооперації, аналізі-«мінус», аналізі-«плюс», застереженні та обіцянні, тобто в тих ходах, де аргументація має подаватися як чітко сформульована позиція. Водночас середньо-підвищений спадний активно функціонує у відведенні критики, самопрезентації, звинуваченні та спонуканні, а отже раціональний виклад у виборчому дискурсі не є нейтрально-логічним, а зберігає полемічність, змагальність і прагнення не лише пояснювати, а й переконувати через позиційну перевагу. Унаслідок цього раціональне переконування в електоральних промовах лишається тактично багатовекторним.

Цю особливість в електоральній підвибірці демонструє типовий приклад: *ʌf you ˈchoose ˈthis ˌpɑːθ, | we ˈkæn ˈkʌt ˈoʊl ˌɪmˈpɔːrts | ɪn ˈhɑːlf | by ˈtwenti ˈtwenti | ˌænd sʌˈpɔːrt ˈmɔːr θæn ˌsɪks ˈhʌndrəd ˈθaʊzənd ˈnju ˈdʒɔːbs | ɪn ˈnætʃrəl ˈɡæs əˈlɒn.* (Obama, 2012), де актуалізація КХ прогнозування досягається завдяки комплексній взаємодії просодичних і вербально-синтаксичних засобів, спрямованих на створення структурно чіткого та прагматично ефективного повідомлення. Середня пауза після першої інтоногрупи (566 мс) на тлі коротких пауз у решті груп сегментує умовну рамку (*If you choose this path*), дозволяючи адресату осмислити вихідну умову перед сприйняттям очікуваного результату. Виокремлення фрази *in ˈhalf* в окрему інтоногрупу з високим спадним ядерним тоном і швидкою зміною напрямку мелодичного руху створює фокальну точку раціональної інформації. Після цього спостерігається пришвидшення темпу та звуження тонального діапазону, що зафіксовано лише в першій і четвертій інтоногрупах, утворюючи рамкову інтонаційну конструкцію на фоні розширених і середніх діапазонів у решті синтагм. Додаткове фокусування досягається через перцептивну паузу перед числівником (*ˌsɪks ˈhʌndrəd ˈθaʊzənd*), де низький висхідний ядерний тон на *ˌsɪks* у поєднанні з раптовим підйомом на (*ˈnju*) концентрує увагу на позитивному аспекті прогнозу – прирості робочих місць. Така комбінація мелодичного контрасту й логічного наголосу не лише підсилює перлокутивний ефект, а й надає висловленню переконливості, поєднуючи раціональну аргументацію з емоційним піднесенням. Координована структура присудків (*ˈcut... and sʌˈpɔːrt...*) створює ритмічний паралелізм, що лінійно пов'язує енергетичну безпекову ціль із соціально-економічними перспективами. Це просодично інтенсифіковано акцентами на

ключових кількісних і часових орієнтирах (*half, twenty twenty, six hundred thousand*) та завершується середньо-підвищеним висхідно-спадним ядерним тоном (*a lone*), який надає висловленню категоричної завершеності. Завдяки такій просодичній організації з сегментувальними паузами, варіюванню тонального діапазону, ядерних тонів різного напрямку та темпоритмічним змінам на фоні низького та висхідного передтактів прогноз набуває чіткої структурної логіки та високої перлокутивної сили, водночас утримуючи баланс між фактичною інформативністю й мотиваційним впливом.

У конфліктно-мілітарному дискурсі, навпаки, раціональне переконування демонструє найвищий ступінь інтонаційної централізації. Середньо-знижений спадний тон беззаперечно домінує майже в усіх комунікативних ходах, від відведення критики (47,80 %) і викриття (42,65 %) до аналізу-«мінус» (42,54 %), аналізу-«плюс» (36,06 %), самопрезентації (35,30 %), застереження (31,74 %), кооперації (29,41 %), спонування (28,84 %), обіцяння (26,70 %) та звинувачення (26,59 %). Високий спадний тон тут фактично набуває периферійного характеру, що принципово відрізняє конфліктно-мілітарне раціональне мовлення від електорального. Це означає, що аргументація у конфліктно-мілітарних промовах підпорядковується не логіці полемічного суперництва, а логіці пояснення, легітимації та інституційного обґрунтування.

Цю особливість підтверджує наведений нижче приклад з низьким висхідним тоном, який не руйнує домінування спадної моделі, а лише локально модифікує її персуазивний ефект: *It will not end until every terrorist group of global reach has been found, stopped and defeated.* (Bush, 2001). Тут низький висхідний тон і довга пауза у четвертій інтоногрупі створюють точку фокалізації, яка готує слухача до подальшого каскаду спадних тонів у термінальній позиції.

В іншому прикладі *We will ask, and we will need, the help of police forces, intelligence services, and banking systems around the world.* (Bush, 2001), можна спостерігати те, що низький висхідний тон в ініціальній інтоногрупі формує імпульс готовності до дії, але далі знову поступається місцем спадним тонам у термінальній позиції, що повертають висловлення до режиму контрольованої аргументації.

Отже, у конфліктно-мілітарному дискурсі висхідні термінальні тони виконують допоміжну функцію, вони маркують окремі зони напруження, не витісняючи домінантної ролі спадного тону у термінальній позиції. В електоральних промовах висхідні та рівні завершення виявляють помітнішу

активність і частіше спрямовані на збереження апелятивної відкритості, аргументативної незавершеності, або на пом'якшення категоричності. За емоційного переконування їхня висока рекурентність фіксується в аналізі-«плюс», кооперації, самопрезентації, відведенні критики та звинуваченні, а в межах раціонального активніше входять у зони обіцяння, спонукування, застереження та викриття.

У конфліктно-мілітарних промовах ці самі різновиди теж функціонують, проте їхня роль дещо інша – підводити адресата до прийняття вже заданої інтерпретації подій. Це добре видно у фрагменті *I will continue to seek solutions | to the problem of this region | through /dialog | and /multilateral diplomacy.* || (Bush, 1989), де середньо-знижений висхідний тон у третій інтоногрупі не послаблює серйозності висловлення, а навпаки, формує контрольований ефект схвалення й перспективності. Якщо в електоральному дискурсі висхідні завершення частіше відкривають подальший переконувальний рух, то у конфліктно-мілітарному вони м'якше скеровують адресата до вже інституційно санкціонованої позиції. Показовим є й те, що у конфліктно-мілітарно опосередкованому мовленні президента висхідні контури можуть посилювати не лише напруження, а й позитивну легітимацію. У фрагменті промови президента Г. Трумена *The U|nited |Nations |fighting forces | are /tough | and /able | and |well e|quipped.|| They are |fighting for a |just |cause.|| They are |proving to |all the |world | that the |principle of co|llective se|curity | will |work.||* (Truman, 1951) висхідна градація в середині висловлення посилює позитивну референцію до об'єкта мовлення й формує ефект впевненого схвалення. Однак навіть у такому разі ця висхідна динаміка не формує самостійної моделі термінального оформлення інтоногрупи, а залишається підпорядкованою загальній тенденції до реалізації спадного тону у термінальній позиції, що забезпечує логічну завершеність і прагматичну вагомість висловлення. Саме ця підпорядкованість і є однією з найхарактерніших рис конфліктно-мілітарної кризової риторики, де навіть тональні засоби посилення працюють не на поляризацію, а на дисципліновану легітимацію.

Таким чином, порівняльний аналіз дає підстави стверджувати, що термінальні тони в кризових промовах президентів США відображають не лише спосіб завершення інтоногруп, а й саму модель концептуалізації кризової ситуації. В електоральному дискурсі криза подається як простір боротьби, мобілізації виборців, самоствердження і переконувального суперництва, тому інтонаційна організація є більш контрастною та тактично розгалуженою. У конфліктно-мілітарному дискурсі криза репрезентується як

простір пояснення, обґрунтування, легітимації рішень і консолідації, тому інтонаційне завершення тяжіє до уніфікації навколо середньо-зниженого спадного тону. Наведені приклади показують, що навіть там, де конфліктно-мілітарне мовлення залучає висхідні або складні контури, вони не руйнують цієї загальної тенденції, а лише локально маркують ключові зони інтерпретації.

References

1. Alexiyevets, O. (2017). Prosody of the viewpoint in political discourse. *Lege Artis. Language Yesterday, Today, Tomorrow*, 2(1), 4–41. <https://doi.org/10.1515/lart-2017-0001>
2. Bostdorff, D. M. (2022). *US Presidents and Crisis Communication*. In W. T. Coombs & S. J. Holladay (Eds.), *The Handbook of Crisis Communication* (2nd ed., pp. 247–260). Wiley Blackwell. <https://doi.org/10.1002/9781119678953.ch17>
3. Bush, G. H. W. (1989). *Address to the Nation on Panama (December 20, 1989)*. Retrieved March 21, 2026, from <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/december-20-1989-address-nation-panama>
4. Bush G. W. (2001). *Address to Congress and the American People (September 20, 2001)*. Retrieved March 21, 2026, from <https://www.infoplease.com/history-and-government/famous-presidential-speeches/george-w-bushs-address-congress-and-american>
5. Clinton, B. (1993). *Address on Somalia (October 7, 1993)*. Retrieved March 21, 2026, from <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/october-7-1993-address-somalia>
6. House, J. (2006). Constructing a context with intonation. *Journal of Pragmatics*, 38(10), 1542–1558. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2005.07.005>
7. Obama, B. (2012). *Acceptance Speech at the Democratic National Convention (September 6, 2012)*. Retrieved March 21, 2026, from <https://www.npr.org/2012/09/06/160713941/transcript-president-obamas-convention-speech>
8. Reisigl, M. (2008). Rhetoric of political speeches. In R. Wodak & V. Koller (Eds.), *Handbook of Communication in the Public Sphere* (pp. 243–270). Berlin; New York: De Gruyter Mouton. <https://doi.org/10.1515/9783110198980.3.243>
9. Senn, M., Schwaderer, C., Hayek, L., & Dingler, S. C. (2025). Mapping rhetorical styles in political crisis communication. *Policy Studies*, 1–21. <https://doi.org/10.1080/01442872.2025.2546385>
10. Truman, H. S. (1951). *Report to the American People on Korea (April 11, 1951)*. Retrieved March 21, 2026, from <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/april-11-1951-report-american-people-korea>

ФОНЕТИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНТРИГИ В ХУДОЖНЬОМУ ТВОРІ ДЖЕФФРІ АРЧЕРА «NOT A PENNY MORE, NOT A PENNY LESS»

Sidor M. B.

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

sidor.maksym@chnu.edu.ua

The author examines the phonetic mechanisms of constructing intrigue within modern literary discourse. We analyze the interaction between segmental and suprasegmental units in the process of forming suspense. Special attention is paid to the phonostylistic potential of sound repetition and the pragmatic role of prosodic pauses. The research highlights how acoustic markers function as a tool for emotional manipulation and cognitive involvement of the reader.

Keywords: *phonostylistics, intrigue, suspense, prosody, sound symbolism, acoustic markers, literary discourse.*

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю комплексного вивчення фонових параметрів тексту, які виходять за межі милозвучності і стають інструментом цілеспрямованого прагматичного впливу. Інтрига як категорія тексту традиційно розглядається на композиційному рівні, проте її первинна актуалізація відбувається саме через звукову оболонку мовлення. Фонетична інтрига – це специфічна організація звукового матеріалу, що створює ефект недомовленості і стимулює пізнавальний інтерес реципієнта.

Як зазначає М. Кочерган (2010), звукова сторона мови є не лише матеріальною оболонкою, а й носієм додаткових смислів, що активізуються в художньому контексті. В основі створення інтриги лежить механізм дезорієнтації слухача або читача. Автор використовує фонетичні засоби для маркування ключових точок сюжету, де інформація подається дозовано. Це дозволяє сформувати стан «когнітивного очікування», який пов'язує з категорією текстової напруги й актуалізацією фонових зв'язків.

1. Фоносемантичний рівень: сегментні одиниці як маркери таємниці.

Роль звукового символізму у формуванні перцептивного поля читача важко переоцінити, оскільки саме на цьому рівні закладається первинний емоційний фон твору. Сегментні одиниці мовлення, позбавлені власного лексичного значення, у контексті інтриги набувають статусу змістових маркерів. Як свідчать дослідження звукової іконічності (Zirka, 2015), певні фонеми здатні викликати стійкі психоакустичні асоціації, що корелюють із

фізичними явищами або специфічними емоційними станами, оминаючи стадію свідомого аналізу тексту.

Особливе місце в архітектоніці інтриги посідає фоностилістична дистрибуція фрикативних приголосних. Алітераційні ланцюжки на основі фонем [s], [ʃ], [z], [h] (та їхніх україномовних відповідників [c], [ш], [з], [х]) традиційно асоціюються з шепотом, шурхотом або ледь помітним рухом у просторі. В межах детективного чи містичного наративу така звукова організація створює сугестивний ефект «невидимої присутності». Коли автор насичує опис інтер'єру або нічного пейзажу цими фонемами, увага реципієнта підсвідомо перемикається в режим пошуку джерела звуку, що автоматично підвищує рівень тривожності й формує стан «затамованого подиху».

Цей ефект суттєво посилюється через асонанс низькочастотних голосних. Використання лабіалізованих фонем [u:], [o:] дозволяє моделювати специфічний акустичний простір, що сприймається як замкнений, гнітючий або містичний. Опис замкненого простору (наприклад, темної кімнати чи вузького коридору), вибудований на домінуванні низьких голосних, набуває «важкого», загрозливого забарвлення. Відповідно до концепції фоносемантичного маркування (Ladefoged & Johnson, 2014), такі звуки мають більшу акустичну потужність у нижньому спектрі, що на підсвідомому рівні ідентифікується людиною як сигнал небезпеки або невідомості.

Окремим механізмом реалізації інтриги виступає звукова іконічність у формі ономапоєї. Уведення в текст слів, чия звукова оболонка безпосередньо імітує фізичну дію (рипіння, стук, шкрябання), дозволяє автору уникати прямої номінації події. Замість повідомлення про наближення небезпеки, автор подає її через «фонетичний знак». Такий прийом дозволяє вводити інтригу через непрямі натяки: ледь чутний металевий дзвін або глухий удар стають акустичними провісниками сюжетного повороту. Це змушує читача перебувати в стані постійної інтерпретації звукових сигналів, що перетворює процес читання на активне розгадування фоносемантичного ребуса. Таким чином, взаємодія алітерації, асонансу та ономапоєї створює багаторівневу звукову маску, яка є невід'ємним елементом сучасної стратегії формування інтриги.

2. Супрасегментний рівень: просодія та ефект напруги.

Найпотужнішим інструментом фонетичної інтриги є просодія – система інтонаційних, ритмічних і темпоральних характеристик. Як стверджує Д. Крістал, просодичні системи мовлення є ключовими для вираження ставлення мовця до висловлювання та маніпулювання увагою аудиторії (Crystal, 2018).

Роль паузації: Пауза в структурі інтриги – це не просто зупинка, а «інформаційна порожнеча». Психологічна пауза перед розкриттям таємниці змушує реципієнта самостійно завершувати логічний ланцюжок, що підвищує рівень залученості. У письмовій комунікації цей ефект досягається через графічні еквіваленти (тире, багатокрапка), які активують уявне «завмирання» голосу.

Ритмічна варіативність: Різка зміна ритму – від розлогих періодів до коротких, рубаних фраз – сигналізує про наближення кульмінації. Ритмічний збій діє як фізіологічний подразник: прискорений темп читання імітує серцебиття героя, передаючи його хвилювання читачеві (Wells, 2006).

Інтонаційні контури: Нестандартні мелодійні малюнки, такі як висхідна інтонація в розповідному реченні або «підвішена» інтонація незавершеності, залишають питання відкритими. Це підтримує інтригу навіть у статичних описах, створюючи відчуття прихованої динаміки.

3. Фонетичні засоби створення інтриги в творі Джеффрі Арчера «Not a Penny More, Not a Penny Less»

Аналіз дозволяє чітко простежити, як автор використовує звукову організацію мовлення для підготовки читача до ключових сюжетних поворотів і створення ефекту напруги. На сегментному рівні інтрига часто вибудовується через специфічну дистрибуцію проривних приголосних, що створює особливий динамічний малюнок. Яскравим прикладом є фраза:

"The plan had to be perfect. Every point, every part, every penny" (Archer, 2004)

Тут домінування звуку [p] створює акустичний ефект метронома або годинника, що неухильно відраховує час. Це підкреслює математичну точність плану героїв і водночас передає напругу очікування, де будь-яка найменша помилка може призвести до фатальних наслідків. Такий прийом алітерації не просто прикрашає текст, а активізує увагу реципієнта на рівні фізіологічного сприйняття, змушуючи його відчувати внутрішній ритм подій ще до того, як вони розгорнуться в сюжеті. Окрім того, автор майстерно використовує ониматопею для маркування критичних моментів, як-от у реченні:

"He heard the faint, sharp click of the lock" (Archer, 2004)

Коротка голосна [i] та різкий глухий приголосний [k] у слові *click* розривають тишу тексту, створюючи миттєвий ефект «завмирання». У контексті пограбування або таємного проникнення цей звук стає точкою

найвищої інтриги, позаяк він позначає межу між успіхом і викриттям, що є класичним інструментом фоносемантичного вираження небезпеки.

Наступним важливим аспектом у стратегії Арчера є використання сибілянтів для моделювання атмосфери таємничості та прихованості дій персонажів. Уривок демонструє інтенсивне накопичення свистячих і шиплячих звуків [s], [sh], які імітують звук шепоту, шурхоту одягу або обережного руху в абсолютній темряві:

"A sudden, silent, sliding shadow" (Archer, 2004)

Це формує ефект «невидимої присутності», де звукова оболонка слів стає важливішою за їхнє лексичне значення, буквально занурюючи читача у стан тривожного очікування загрози, яка ще не названа. Ритмічна організація тексту також виступає потужним засобом керування емоціями аудиторії через внутрішнє мовлення. Використання коротких, відокремлених крапками слів у фразах на кшталт:

"Stop. Wait. Listen" (Archer, 2004) створює ефект рваного ритму (staccato), що імітує аритмічне серцебиття людини у стані стресу. Глухі кінцеві приголосні [p], [t] і сонант [n] тут діють як акустичні «стоп-сигнали», що передають стан заціпеніння персонажа безпосередньо читачеві. Це підтверджує наукову тезу про те, що просодичні паузи та зміна темпу є основними каналами передачі підсвідомої тривоги, яка тримає інтригу протягом усієї сцени, не дозволяючи реципієнту розслабитися.

Зрештою, Джеффри Арчер використовує складні фоносемантичні поєднання для підсилення відчуття небезпеки в замкненому або ворожому просторі, приклад:

"The rustle of the papers was like a hiss in the quiet room" (Archer, 2004)

Це ілюструє майстерне поєднання слів *rustle* та *hiss*, де поєднання звуків [r], [s], [l] створює тривожний акустичний фон. Звук «сичання», закладений у слові *hiss*, архетипово асоціюється із загрозою (змією чи парою під тиском), перетворюючи звичайний шурхіт паперу на джерело інтриги та підозри. Для перекладача такий текст стає серйозним викликом, оскільки збереження цієї «звукової напруги» вимагає не просто дослівного перекладу, а ретельного добору українських відповідників із ідентичною фоносемантичною вагою. Слова «кляцання», «сичання» чи «шурхіт» мають аналогічну акустичну природу, але їх розташування в реченні має відтворювати той самий ритмічний крок, що й в оригіналі. Таким чином, аналіз конкретних прикладів із твору «Not a Penny More, Not a Penny Less» доводить, що фонетичні засоби – від алітерації до специфічної паузації – є невід’ємною частиною авторської

стратегії, яка дозволяє перетворити процес читання на напружене розгадування складних звукових і сюжетних ребусів, де звук стає повноцінним учасником дії.

Особливе значення має також фоностилестична маркованість діалогів у моменти обману чи маніпуляції. Коли герої Арчера стикаються з Гарві Меткалфом, інтрига посилюється через контраст між плавними, заспокійливими звуками [m], [n], [l] у мовленні антагоніста та короткими, «гострими» репліками головних героїв. Це створює відчуття акустичної пастки, де зовнішня гармонія звуків приховує фінансову катастрофу. Автор навмисно підбирає лексику так, щоб читач відчував дискомфорт від звукового дисонансу, що є вищою формою лінгвістичної інтриги.

Отже, фонетичні засоби в романі виконують функцію психологічного підґрунтя, яке готує ґрунт для несподіваних розв’язок, роблячи процес сприйняття тексту багатовимірним і глибоко емоційним. Фонетичні засоби є не лише зовнішньою формою, а глибинним механізмом конструювання художньої реальності. Взаємодія сегментних і надсегментних засобів дозволяє створювати багаторівневу інтригу, яка впливає на емоційний стан реципієнта на підсвідомому рівні. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на вивченні індивідуально-авторських фоностилестичних стратегій у сучасних психологічних трилерах.

Література

1. Кочерган, М. П. (2010). *Загальне мовознавство: Підручник*. Видавничий центр «Академія».
2. Archer, J. (2004). *Not a Penny More, Not a Penny Less*. Pan Books.
3. Crystal, D. (2018). *Prosodic Systems and Intonation in English*. Cambridge University Press.
4. Ladefoged, P., & Johnson, K. (2014). *A Course in Phonetics*. Cengage Learning.
5. Roach, P. (2009). *English Phonetics and Phonology: A Practical Course*. Cambridge University Press.
6. Wells, J. C. (2006). *English Intonation: An Introduction*. Cambridge University Press.
7. Zirka, V. V. (2015). *Language and Style of Literary Works*. National University of Kyiv.

**ФОНОСЕМАНТИЧНІ Й ФОНОСТИЛІСТИЧНІ
ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕКСТІВ РІЗНИХ ЖАНРІВ /
PHONOSEMANTIC AND PHONOSTYLISTIC STUDIES OF
TEXTS OF DIFFERENT GENRES**

МІЖ СЛОВОМ І ЗВУКОМ: ЯК ТРЕМТИТЬ ТЕКСТ

Бехта І. А.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ivan.bekhta@lnu.edu.ua

The forthcoming article provides a comprehensive study of the phonological organization of Teju Cole's novel Tremor (2023). The research focuses on the lingual mechanisms that shape the text's sonic integrity and their role in cognitive modeling of the narrative. It is suggested that the phonological space of the work operates on the principles of phonosemantic resonance: through systems of alliteration, assonance, and sound symbolism, the author materializes the central metaphor of TREMOR as both an existential and acoustic vibration. Particular attention is paid to the rhythmic architectonics of prose, where the alternation of syntactic periods mimics the musical structures of Baroque and jazz. The study explores the synergy between phonic and graphic elements of the text, which allows the author to mark transitions between visual art, musical reflection, and the protagonist's cultural hybridity. The article substantiates that phonology in the novel is not a decorative device but a fundamental meaning-making category.

Keywords: *linguistic phonology, Teju Cole, Tremor, soundscape, prose rhythmicity, phonosemantics, acoustic stylistics, contemporary English fiction.*

Сучасна англomовна проза останнього десятиліття демонструє виразну тенденцію до інтеграції мультимодальних стратегій, де художній текст перестає бути суто носієм семантичного значення, перетворюючись на складний акустико-візуальний об'єкт. Роман Теджу Коула "Tremor" (2023) постає взірцевим прикладом такої літератури, де фонологічний рівень мови виступає не фоновим супроводом, а інструментом побудови наративної стратегії. Назва твору – "Тремтіння" – налаштовує читача на сприйняття художнього текстосвіту через призму вібрації, непевності й звукового резонансу, що робить фонологічний аналіз роману насущним для лінгвостилістики й когнітивної поетики.

Методологічна процедура розвідки зумовлена потребою переосмислення ролі фонології у великих прозових формах. Зазвичай звукопис вважався прерогативою поетичних текстів, утім проза Теджу Коула, відомого своєю приналежністю до витонченого інтелектуалізму та глибоким зв'язком із музикознавством і фотомистецтвом, вимагає нових підходів до аналізу. Роман "Tremor" є текстом, що звучить: у ньому сплетені відлуння

колоніальної історії, імпровізація джазу та строга математичність барокових фуг. Аналіз того, як ці акустичні феномени втілюються на рівні фонічних і графічних речень, дозволяє глибше зрозуміти механізми впливу літератури на сенсорне сприйняття читача.

Об'єктом дослідження є фонологічна структура роману “*Tremor*”, а предметом – сукупність лінгвальних засобів (алітерація, асонанс, ритміка, графічне маркування), що створюють акустичну цілісність художнього твору.

Ключове припущення статті ґрунтується на тому, що Теджу Коул вибудовує особливу акустичну стилістику, де звук виконує функцію медіатора між фізичним світом і внутрішнім станом протагоніста. Головний герой, Таде, як фотограф і меломан, сприймає дійсність через оптичні та акустичні фільтри. Відтак, завданням цієї статті є розкриття того, як саме фонологічний рівень тексту допомагає подолати розрив між взаємодією візуального коду та звукової семантики. У рамках аналізу виокремлено два взаємодоповнювальні рівні:

1. *Фонічні речення*: аналіз звукових повторів, ритмічної пульсації та ономаіопеї, що створюють емоційне гудіння тексту. Тут опертя зроблено на понятті фоносемантичного резонансу, де вибір фонем (як от: сибілянтів для імітації шуму статички або висхідних інтонаційних контурів для відтворення музичного такту) безпосередньо корелює зі смисловим ядром тексту.

2. *Графічні речення*: вивчення візуального втілення звуку на папері. Відсутність традиційної пунктуації, застосунок білого простору (*white space*) і своєрідне розбиття на абзаци розглянуто як засоби фіксації тремтіння – моменту, коли мова стає фрагментарною, відбиваючи травму або естетичну насолоду.

Методологічну базу статті становлять праці з лінгвістичної фонології, акустичної стилістики та когнітивної лінгвістики (1, 2, 3, 4). Такий інтегрований підхід уможливорює вихід за межі простого опису стилістичних фігур і реконструювати цілісну звукову модель світу роману, де кожне слово вібрує у загальному смисловому полі художнього текстосвіту. Дослідження фонології “*Tremor*” відкриває нові перспективи для вивчення акустичного повороту в сучасній літературі, де художній текст прагне стати чистим звуковим досвідом.

Література

1. Бехта І. А., Ковалевська Т. І. (2019). *Стилістичний світ звуку і знака в художньому текстопросторі: графо-фонеміка й параграфеміка увиразнення*. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, № 39. Том 2. С. 4–9.

2. Калита А. А. (2001). *Фонетичні засоби актуалізації смислу англійського емоційного висловлення*. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 351 с.
3. Калита А. А. (2007). *Актуалізація емоційно-прагматичного потенціалу висловлення*. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 320 с.
4. Калита А. А., Тараненко Л. І. (2010). *A Concise Dictionary of Phonetic Terms*. Тернопіль: Підручники і посібники, 256 р.
5. Cole, T. (2023). *Tremor*. Random House, 256 p.

ЗОБРАЖЕННЯ ФЕМІННОГО СВІТУ У ТВОРАХ ДАВНЬОГРЕЦЬКИХ ПОЕТЕС

Борбенчук І. М.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
borbenchuk.ira@gmail.com

The scholarly study highlights the works by ancient Greek poetesses through the lens of gender identity. Although the concept of gender in literary studies is typically associated with the emergence of women's writing in the second half of the twentieth century, the origins of such writing can be traced back to antiquity and are represented by a distinct corpus of female poetry. The feminine world depicted in this poetry is marked by specific thematic and generic features, and its creation relied on specific linguistic tools that allowed ancient authors to convey personal experience, emotional intensity, inner states, and diverse psychological states.

Keywords: *feminine world, gender, women's literature, women's speech.*

Вивчення фемінного світу знаходиться у сфері інтересів численних гендерних студій (психологія, соціологія, лінгвістика тощо), що всебічно досліджують систему цінностей у суспільстві, розглядають зміни гендерних ролей та особливості мовної поведінки жінок і чоловіків у комунікативних проявах. У літературному процесі поняття гендеру функціонує з другої половини ХХ ст. й пов'язано із активним розвитком жіночої літератури, яка відображає жіноче світосприйняття та має жанрово-стилістичну специфіку (В. Агеєва, С. Павличко, Н. Цинтар, M.G. Gard, M. Perrot, E. Showalter). Разом із тим, усвідомлення відмінностей жіночої й чоловічої мовної поведінки, й, відповідно, історія виникнення жіночого письма починається в античні часи. «Ще Аристотель задекларував, що «жіноче є жіночим через брак певних якостей». А святий Тома Аквінський вірив, що жінка є недосконалим чоловіком» (Агеєва, 2004, с. 428). Вагомим було й те, що александрійські книжники уклали «канон грецьких поетес» (Сапфо, Ерінна, Мойро, Миртіда, Корінна, Телесілла, Праксілла, Носсіда, Анита), що жили в період VII – III ст. до н.е., до яких пізніше були долучені поетеси греко-римської (Юлія Бальбілла, Кайкілія Требула, Дамо, Мелінно, Клеопатра) й ранньовізантійської доби (Теесебея, Евдокія Августа) (Лучук, 2019).

Традиційно, говорячи про грецьку жіночу поезію, згадується **Сапфо (к. VII – VI ст. до н.е.)**, яка була широко відома у давньому світі через свій талант, дружбу з поетом Алкеєм та наявність значної кількості збереженого текстового матеріалу, доступного для прочитання й вивчення. Однак можливість ознайомлення із фрагментами віршів, створених забутими грецькими поетесами, дозволяє розширити коло дискусійних питань й

зануритися у фемінний світ, наповнений чуттєвістю, інтимністю й психологічною глибиною. Жіноча поезія вирізняється автобіографічністю й суб'єктивністю, символізмом і ліричністю, міфологічними й екзистенційними образами, що передбачають добір специфічних вербальних засобів для їх вираження. У широкому колі тем, яких торкаються грецькі поетеси, своєрідно представлені материнські почуття. Відомо, що Сапфо мала доньку, якій присвятила вірш «Доня Клеїда» (132). Зберігся трирядковий фрагмент, де за допомогою порівнянь і епітетів підкреслено щирі материнські емоції:

*Є у мене гарна доня, як золота лелітка,
Гожа й лагідна Клеїда, на квіточку похожа,
І вона мені дорожча, ніж Лідія чи Лесбос.* (Лучук, 2019, с. 85)

У пісні «Шапочка для Клеїди» (98) Сапфо переказує, як в дитинстві мама навчала її правильно обирати стрічки для волосся, й журиться, що для своєї дочки не може дістати стрічку певного кольору. Здавалося б, авторка побивається через примху Клеїди, однак причина значно глибша: це натяк на їхню примусову втечу з Лесбосу через правління тирана Мирсіла:

*Де ж, Клеїдо, візьму тобі
Ту гаптовану шапочку?
... з Мітілени ...
...
Через тих Клеанактідів
Ой далеко ж нас вигнано!* (Лучук, 2019, с. 72).

Поетеса розповідає про ще одну матір, відому у давньому світі своєю красою, – Єлену Прекрасну. У пісні «Гелена і Анакторія» (16) згадує покинуту нею дочку Герміону:

*От сама Елена, котра красою
Сильно чарувала людей, одначе
Славного] мужа
Кинула й відтак відпливла у Трою,
Про дитину і ніжних батька-неньку
Позабула цілком, через повабу.* (Лучук, 2019, с. 36)

Також про неї мовить у фрагменті «Наречена як Гелена» (23):

*Як ти, не така] навіть Ерміона,
Видаєшся] тільки Елені рівня
Золото]кудрій.* (Лучук, 2019, с. 46)

За переказами поетеса **Ерінна (IV ст. до н.е.)** померла молодою. У поемі «Куделя» (інший варіант «Веретено»), оплакуючи смерть подруги Бавкіді,

вона повідомляє про дитячі безтурботні ігри й матір, яка давала щоденну роботу:

*Як на світанку матуся, котора поденницям-пряхам
Вовну вділила чесати, казала тобі готувати
Страву й приправити сіллю.* (Лучук, 2019, с. 141)

Перша давньогрецька епіграматистка *Анита (IV ст. до н.е.)* уклала збірку своїх епіграм і стала засновницею епіграматичної школи, до якої належали відомі автори Сімії Родоський, Арат, Теокріт та ін. Епітафія «Ридання матері над могилою дочки» описує ранню смерть молодої дівчини й передає безмежне горе матері:

*Часто тут, над могилою діви, ридала Клейна;
Матір душила печаль: рано умерла дочка!
Кликала душу вона Філайніди, котра до заміжжя
Переступила межу – за Ахеронт відійшла.* (Лучук, 2019, с. 145)

Фразеологізм «душила печаль» метафорично відтворює стан глибокого смутку й безпорадності жінки, а фраза «за Ахеронт відійшла» означає «померти», адже Ахеронт – це річка в підземному царстві мертвих. Поетеса раніше використала фразу «рано умерла дочка» і для уникнення повторів вдалася до евфемізму через образ міфічної річки.

Як бачимо, відтворення материнських почуттів у поезії грецьких поетес пов'язано із автобіографічними рефлексіями, розвінчанням міфологічних стереотипів, культурними традиціями, та має конкретне вербальне вираження через художні засоби, що формують емоційне тло і створюють унікальні поетичні образи. Зважаючи на те, що фемінний світ у творчості грецьких поетес не вичерпується лише темою материнських почуттів, подальші дослідження питання жіночого мовлення залишаються актуальними.

Література

1. Агеева, В. П. (2004). *Гендерна літературна теорія і критика. Основи теорії гендеру* : навч. посіб. / [відп. ред. М.М. Скорик ; редкол.: В. П. Агеева, Л. С. Кобелянська, М. М. Скорик]. Київ: К.І.С. С. 426–445.
2. Перші поетеси: кодекс давньогрецької жіночої поезії (2019). Упорядкування, переклад з давньогрецької, передмова й коментарі Тараса Лучука. Львів: Видавництво «Астролябія». 448 с.

АНТОНІМІЯ МОТИВІВ *КОХАННЯ* :: *СТРАЖДАННЯ* У ПОЕТИЧНОМУ ДИСКУРСІ ІВАНА ФРАНКА: ФОНОСТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ

Горак І. Р.

Львівський національний університет імені Івана Франка

Ivan.Horak@lnu.edu.ua

The research focuses on the antonymy of "Love :: Suffering" motifs in Ivan Franko's poetic collections "Withered Leaves" and "From Heights and Depths." The author analyzes the verbalization of these semantic-thematic fields through the lens of Modernist dualism. Special attention is paid to the phono-stylistic implementation of these motifs, where the euphony of "Love" contrasts with the acoustic dissonance and rhythmic disruptions of "Suffering." Examples from the mentioned collections illustrate how sound symbolism and rhythmic organization enhance the emotional depth of the poetic discourse.

Keywords: *motif antonymy, Ivan Franko, Love, Suffering, Modernism, phono-stylistics, semantic-thematic field.*

Модерністська парадигма в українській літературі кінця ХІХ – початку ХХ століття характеризується особливою увагою до внутрішнього світу особистості, де домінують стани роздвоєності, екзистенційного болю та пошуку гармонії. Поетичний дискурс Івана Франка, зокрема збірки «З вершин і низин» та «Зів'яле листя», стає репрезентативним майданчиком для розгортання антонімії мотивів *КОХАННЯ* :: *СТРАЖДАННЯ*.

Мотив у нашому дослідженні розглядається як мінімальна смислова одиниця ліричного тексту, що має здатність до варіювання та вступає в опозиційні зв'язки. Вербалізація семантико-тематичних полів цих мотивів відбувається не лише на лексичному, а й на фоностилестичному рівні, де звук стає провідником емоційного наміру автора.

Семантико-тематичне поле мотиву «Кохання» у ранній ліриці (збірка «З вершин і низин») часто корелює з вітальністю і світлою гармонією. Звукова організація таких текстів тяжіє до евфонії – переважання сонорних приголосних ([л], [н], [м], [в]) та відкритих голосних, що створює ефект легкості. Як от:

*«Моя любов – як сонце, що сія,
Як тихий спів, що в серці замира...»*

Тут плавна алітерація на [л] та [н] створює акустичний образ спокою та піднесеності. Кохання постає як творча сила, що гармонізує навколишній світ. Натомість у збірці «Зів'яле листя» мотив Кохання трансформується, набуваючи ознак фатальності. Проте найбільш виразно антонімія виявляється через *мотив СТРАЖДАННЯ*. Його вербалізація супроводжується фоностилестичною дисгармонією, нагромадженням глухих приголосних та різкими ритмічними зламами.

Взірцевим прикладом є поезія «Ой ти, дівчино, з горіха зерня...», де саме звучання слова передає когнітивний дисонанс між красою об'єкта кохання та болем, який воно завдає:

*«Чом твоє серце – колюче терня?
Чом твої уста – люта отрута?
Чом твоя милість – засуха люта?»*

Фонетично цей уривок насичений проривними та фрикативними звуками ([ч], [т], [р], [к]), що створюють ефект «колючості», акустично дублюючи семантику слова «терня». Використання риторичних питань у поєднанні з жорсткою звуковою структурою маркує перехід від ліричного милування до глибокого психологічного страждання.

Ще одним аспектом фоностилестичної антонімії є *ритміка*. У мотиві КОХАННЯ спостерігаємо впорядкований ямб чи хореї, що символізує стабільність. У мотивах СТРАЖДАННЯ Іван Франко вдається до *пауз (цезур)* та нерівномірних стоп, що імітує переривчасте дихання людини в стані афекту. У збірці «Зів'яле листя» (другий жмуток) мотиви САМОТНІСТЬ та СТРАЖДАННЯ сягають апогею через звуконаслідування пустки:

*«Безмежнеє поле в сніговому завою,
Хоч кинься на нього, засни на спокою!»*

Домінування голосних [о], [е] у купі з протяжними сонорними створює ефект акустичного завивання вітру, підсилюючи мотив безнадії й холоду. Словом, антонімія мотивів «Кохання :: Страждання» у творчості Івана Франка є і змістовою домінантою, і складною фоностилестичною системою. Через контраст між милозвучністю і дисонансом, впорядкованою ритмікою й паузацією поет досягає максимальної експресії у втіленні модерністського дуалізму, де любов межує з болем, а звук стає первинним носієм конфлікту.

Література

1. Бехта І. А. (2013). *Авторське експериментаторство в англomовній прозі ХХ ст.*: [монографія]. Львів: ПАІС. 268 с.
2. Bekhta Ivan. (April 12–13, 2024). *Quantifying verbal semantics: a computer-based discourse analysis of verba sentiendi vs. verba dicendi in Angela Carter's fiction* // CLW-2024: Computational Linguistics Workshop at 8th International Conference on Computational Linguistics and Intelligent Systems (CoLIInS-2024), L'viv, Ukraine, P. 404–424.
3. Бехта І. А., Ковалевська Т. І. (2019). *Стилістичний світ звуку і знака в художньому текстопросторі: графо-фонеміка й параграфеміка увиразнення*. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. Одеса: Міжнародний гуманітарний університет. № 39. Том 2. С. 4–9.
4. Ткаченко А. О. (2003). *Мистецтво слова: Вступ до літературознавства*: підручник для гуманітаріїв. 2-ге вид., випр. і допов. К.: ВГЦ «Київський університет», 448 с.
5. Франко І. Я. (1976–1986). *Зібрання творів у 50-ти томах*. Київ: Наукова думка.

ФОНОСЕМАНТИЧНА СКЛАДОВА ПЕЙЗАЖНИХ ОПИСІВ У РОМАНІ Ф. Х. БАРНЕТ «ТАЄМНИЧИЙ САД»

Гуменюк І. Л.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

ingum1976@gmail.com

The present paper is focused on the peculiarities of the phonosemantic component of landscape descriptions in F. H. Barnett's novel "The Secret Garden". The purpose of the study is to establish the specifics of phonosemantic component of landscape descriptions in English fiction. In the course of analyzing the phonosemantic organization of landscape descriptions, it was established that the main sound-imaging linguistic means are onomatopoeia and sound symbolism. These linguistic phenomena are represented in landscape descriptions by units of lexical (zoophones) and segmental (vowels, consonants, phonesthemes) levels that convey the sounds and certain characteristics of objects of animated and inanimate nature. These units are associated with diverse emotional states that arise during the perception of landscape descriptions.

Keywords: *sound symbolism, onomatopoeia, landscape description, phoneme, phonestheme, phonosemantic.*

Проблема взаємозв'язку звуку і його значення є настільки багатогранною, що її вирішення стало можливим лише завдяки спробам науковців різних галузей науки пояснити природу фоносемантизму. Значна кількість лінгвістичних розвідок саме у цьому аспекті свідчить про зростаючий інтерес науковців до дослідження звуконаслідувальної лексики, фонетичних одиниць звукозображальності, вмотивованості значення звуку, створення корпусу універсальї фонетичного семантизму, вивчення фоносистем різних мов за допомоги лінгвістичних і статистичних методів.

Аналіз останніх досліджень показав, що питання зв'язку звуку і смислу ґрунтовно висвітлено у багатьох наукових розвідках, серед яких варто згадати праці В. Кушнерика, І. М. Борбенчук, Т. С. Босої, Т. Мітроусової, С. В. Настенко, де увагу зосереджено на вивченні фоносемантичних явищ у літературі (Кушнерик, 2015, с. 33–42), звукової організації прозових та віршованих художніх текстів (Борбенчук, 2019, с. 82–84; Боса, 2023, с. 20–25; Мітроусова, 2020, с. 92–100; Настенко, 2017, с. 129–133).

Увагу мовознавців, привертають поетичні або прозові художні тексти в цілому. В той час, як фоносемантична організація окремих складових твору, зокрема англійськомовних пейзажних описів, поки що не отримали належного висвітлення у наукових джерелах. З огляду на це, метою праці є встановлення

специфіки фоносемантичної складової пейзажних описів в англійськомовній художній прозі.

У ході аналізу пейзажних описів роману «Таємничий сад» було зафіксовано різновиди звукозображальної лексики та одиниці сегментного рівня з високим фоносемантичним потенціалом. Серед різновидів ідеофонів нашу увагу привертає семантичне поле лексем на позначення звуків живої та неживої природи, яке розпадається на відповідні підгрупи. До підгрупи звукозображень природних явищ входять ономотопи, що передають звуки руху води, стихій, вітру/руху повітря, рослин. Інша підгрупа охоплює зоофони, які позначають звуки криків або рухів тварин, птахів, комах, плазунів, земноводних. В аналізованих фрагментах зареєстровано звуконаслідування, які відтворюють тривалість, напрям руху повітря, води, стихій (*to hammer, to bubble, to roar, to grumble, to rustle, to whistle, to flop, to wuther; swish*), та звуки, що передають крики або рухи птахів, тварин, комах (*to kar, to croak, to bellow, to snore, to chatter, to whinny; chirp, twitter, kar-kar, puff, snort, bleeting*).

Значний масив проведених експериментальних досліджень дозволяє стверджувати, що у певному контексті одиниці сегментного рівня можуть передавати різні значення і надавати художньому твору мажорного або мінорного ладу, викликаючи певні емоції та враження у читача. Доцільним вважаємо застосування інформаційного підходу, що дозволяє розрізняти в інформативному ядрі типи інформації та з'ясувати рівень інформативності звуків. Так, приголосні фонemi здатні передавати концептуальну інформацію, а голосні – експресивну. Щодо рівня інформативності звуків, то він залежить від виду звуку, його позиції й частоти у слові (Шульгіна, 2018, с. 59–63). Отже, високий рівень інформативності притаманний приголосним, серед яких сонанти відзначаються найвищою інформативністю. Голосні фонemi вважаються менш інформативними, що пояснюється, наголосом та їхньою формою у слові. Частотність, локалізація фонemi та позиція відносно наголошеного звуку також впливає на її здатність передавати інформацію. За цими критеріями найбільш інформативними у слові є наголошений голосний або перший звук з мінімальною частотою.

Проаналізувавши експериментальний матеріал, доходимо висновку, що фонemi, фонестеми у певній позиції здатні передавати фізичні характеристики об'єктів живої (швидкість напрям різновидів руху і звуків живих істот) та неживої природи (розмір, форма, якість, яскравість, рух води, повітря), а також викликати асоціації з різнополярними емоційними станами, що виникають під час сприйняття пейзажної замальовки.

Так, зафіксовані у розглядуваному прозовому творі фонестеми *bl-*, *gl-*, *gr-* в анлаутній позиції передають зміни світла/кольору, атмосферні явища (*blue*, *blueness*, *blazing*), тьмяне забарвлення ландшафту (*gloomy*, *grey*). Звукосполучення *fl-* семантизує спокійний повільний рух або приємні тактильні відчуття від чогось м'якого (*floated*, *fleece*). Перелічені фонемні сполучення викликають певні емоції й надають описам природи мажорного або мінорного ладу залежно від загального контексту.

Голосним фонемам притаманний нижчий рівень інформативності, що, компенсується певною мірою здатністю цих звуків конкретизувати концептуальну інформацію, впливати на відтінки значень лексем, надавати різнополярної оцінної або емоційної тональності твору в цілому. Варто звернути увагу й на локалізацію англійських голосних, які у сполученні з приголосними здатні підсилювати мінорний або мажорний мотиви художніх творів.

Аналіз описів у романі «Таємничий сад» продемонстрував, що голосні у комбінації з приголосними звуками мають значний фоносемантичний потенціал й надають певної емоційної забарвленості картинам природи. Сумні враження від пейзажу можуть передаватися поєднанням приголосних */r/*, */g/*, */h/* та фонестеми *gr-* із закритим дифтонгом */ei/* та коротким голосним вузького різновиду */e/* (*railway*, *gazed*, *rain*, *steadily*, *heavier*, *greyness*).

У студійованих фрагментах зафіксовано також довгі монофтонги вузького різновиду */i:/* та */ɔ:/* (*green*, *green-gauze*, *creeping*), які надають краєвидам приємного мажорного тону.

Підсумовуючи викладене вище, зазначимо, що у фоносемантичній організації пейзажних описів роману Ф. Х. Барнет «Таємничий сад» беруть участь одиниці сегментного й лексичного рівнів. Виявлені у творі ониматопи є формою передачі звуків живої та неживої природи, до яких віднесено лексеми на позначення тривалості, напряму руху повітря, води, стихій; звуки, що передають крики або рухи птахів, тварин, комах. Установлено, що приголосні звуки мають високий інформаційний рівень, а голосні фонemi у поєднанні з попереднім приголосним сприяють конкретизації деталей ландшафту, впливають на відтінки значень лексем, надають різнополярної оцінної або емоційної тональності пейзажним описам. Отже, студійовані описи природи мають специфічну фоносемантичну складову, яка відбиває лінгвокультурні особливості роману Ф. Х. Барнет «Таємничий сад».

Література

1. Боса, Т. (2023). Аналіз фонетичних явищ у поезії Гете. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Германістика та міжкультурна комунікація*. 2. 20–25. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2023-2-3>
2. Борбенчук, І. (2019, квітень 19). *Фоностилестичні засоби у провансальській ліриці XII ст.* Сучасні тенденції фонетичних досліджень III Круглий стіл з міжнар. участю. Київ, Україна. 82–84.
3. Кушнерик, В. (2015). Фоносемантичні явища в літературі. *Здобутки та перспективи розвитку сучасного мовознавства*. 33–42.
4. Мітроусова, Т. (2020). Особливості фоносемантичної організації роману Дж. Джойса «Фіннеганів Поин». *Філологічний дискурс*. 11. 92–100. DOI: <https://doi.org/10.31475/fil.dys.2020.11.10>
5. Настенко, С. (2017). Основні функціонально-семантичні конституенти фонічних структур іспанської поезії XII–XX століть. *Проблеми семантики слова, речення та перекладу*. 38. 129–133.
6. Шульгіна, В. (2018, квітень 26). *Фоносемантика й інформативність*. Сучасні тенденції фонетичних досліджень II Круглий стіл з міжнар. участю. Київ, Україна. 59–63.

**СИНТАКСИЧНІ ТА СТИЛІСТИЧНІ МЕХАНІЗМИ
КОНСТРУЮВАННЯ ЗОРОВО-СЛУХОВИХ ОБРАЗІВ У
ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ
С. ЖАДАНА «ІНТЕРНАТ»)**

Дегтярьова Є. О., Якимчук О. Р.

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

degtereva1981@gmail.com; sanich3434@gmail.com

The authors examine the linguistic mechanisms of modeling visual and auditory experience in literary texts, based on Serhiy Zhadan's novel "Internat". It argues that lexical, syntactic, and stylistic resources function as an "optical instrument" through which sensory imagery is constructed and reader's perception is guided. Particular attention is paid to the role of syntactic organization as a means of structuring narrative "frames" and directing visual focus. The paper also highlights the semiotic nature of stylistic devices in encoding multimodal experience and discusses the challenges this poses for translation. Overall, the study demonstrates the integrative role of language in shaping a coherent sensory and semiotic space of the literary text.

Keywords: *visuality, auditory imagery, syntax, stylistics, semiotics, translation, literary discourse.*

Мова як система знаків має унікальну здатність не лише називати предмети і явища, а й моделювати чуттєвий досвід, зокрема зоровий і слуховий (Stockwell, 2002). У художньому тексті мовні засоби виконують функцію своєрідного «оптичного інструмента», через який автор конструює зорові і слухові образи й спрямовує увагу читача (Kress, 2010). Лексичні, морфологічні, синтаксичні та стилістичні ресурси формують цілісний оптичний простір твору, що перебуває у складній взаємодії з культурними й семіотичними кодами.

Синтаксична організація тексту формує те, що можна назвати композицією художнього кадру. Порядок слів, структура речення, типи синтаксичних зв'язків визначають послідовність «зорових фокусів», через які читач «оглядає» сцену (Ryan, 2001). Розгорнуті описи з низкою однорідних або послідовних конструкцій виконують функцію панорамного кадру. Наприклад, у романі С. Жадана «Інтернат» (Жадан, 2017) речення на кшталт: *Небо з темного стає рожевим, синьо підсвічується, глухо вихоплює кожен вибух...* можна прочитати як вербальний монтаж: спочатку змінюється загальна тональність неба, потім з'являється синя підсвітка, далі – акустично-візуальна реакція на вибухи. Короткі, уривчасті речення, навпаки, створюють ефект швидкої «зйомки», фрагментарності, нервового погляду.

Завдяки цьому синтаксис здатен відтворювати як статичну споглядальність, так і тривожну, «розбиту» оптику персонажа. Інверсія (виведення на початок речення не агента, а візуального ефекту) змушує читача спочатку побачити саме цю ознаку, а вже потім її носія. Синтаксичні паралелізми й повтори «ритмізують» опис, формуючи впізнаваний патерн сприйняття. Повторювані конструкції не лише маркують obsesive думки персонажа, а й створюють ефект зорового наближення до одного й того самого об'єкта, своєрідного «zoom-in» у текстовій оптиці (Ryan, 2001).

Стилістичний рівень є ядром художньої семіотики зоровості, оскільки саме метафора, порівняння, метонімія, гіпербола, синестезія перетворюють «простий» опис на художній образ. Метафора конденсує складні візуальні та афективні структури: *сонце тоне в системі водяних дзеркал*, об'єднує уявлення про рух, світло, відображення, перспективу. Порівняння *депо стояло порожнє, наче басейн, із якого спустили воду* створює подвійний кадр, коли читач одночасно «бачить» і депо, і спустошений басейн, накладаючи їхні геометричні та акустичні властивості. Синестезія (злиття різних модальностей: *небо глухо вихоплює кожен вибух*) активізує зоровий і слуховий коди, посилюючи ефект присутності. У термінах Р. Барта (Barthes, 1978) тут можна говорити про напруження між *studium* (культурно впізнаваним мотивом) і *punctum* (деталлю, що «проколює» свідомість читача).

Усе це підпорядковано загальній семіотичній логіці: стилістичні засоби працюють як механізми перекодування сенсорного досвіду у вербальну форму, що пов'язує візуальний, емоційний та культурний рівні (Eco, 1978). Для перекладача саме на цьому рівні найчастіше постають дилеми: чи зберігати дослівну образність, чи шукати функціональний еквівалент у цільовій культурі, жертвуючи частиною формальних особливостей, але зберігаючи візуально-емоційний ефект (Baker, 2011). Підсумовуючи, можна стверджувати, що мовні засоби репрезентації візуального й аудіального компонентів утворюють багаторівневу систему, в якій лексика, морфологія, синтаксис і стилістика разом забезпечують вербальне моделювання зорових і слухових структур, їхню інтеграцію в загальний семіотичний простір художнього тексту й підготовку підґрунтя для подальшої перекладацької інтерпретації.

Література

1. Жадан, С. (2017). *Інтернат: роман*. Чернівці: Меридіан Черновіц.
2. Baker, M. (2011). *In other words: A coursebook on translation* (2nd ed.). Routledge.
3. Barthes, R. (1978). *Image–music–text*. Hill and Wang.
4. Eco, U. (1978). *A theory of semiotics*. Indiana University Press.

5. Kress, G. (2010). *Multimodality: A social semiotic approach to contemporary communication*. Routledge.
6. Ryan, M.-L. (2001). *Narrative as virtual reality: Immersion and interactivity in literature and electronic media*. Johns Hopkins University Press.
7. Stockwell, P. (2002). *Cognitive poetics: An introduction*. Routledge.

THE MYSTICAL WORLDVIEW AND ITS FEATURES IN THRILLERS

Oleksandra Prykhodchenko

Zaporizhzhia National University, Ukraine

prihodchenkoaleksandra@gmail.com

The worldview involves a systematic, integrated vision of the world, the search for a certain "plot" in the world, in other words, certain grounds and principles underlying the construction of a holistic image of the world. The study of the category of mystical has been repeatedly carried out by different linguistic studios. The purpose of the research is to reveal the particular characteristics of the mystical worldview as represented in thriller from a cognitive perspective. The mystical category is the result of human experience conditioned by the universal laws of thinking and is represented in the language of the English literary text by a system of different-level (lexical, word-forming, grammatical) linguistic means that reproduce its meaning. Mystical worldview reflects a specific way of perceiving and interacting with reality / unreality, which is based on spiritual knowledge and belief in the supernatural.

Keywords: worldview, concept, mystical, mysterious phenomena, supernatural world.

In recent years, the concept of "the worldview" is returning to scientific circulation. The fact is that postmodern trends in culture, characteristic of the end of the 20th century, do not support a systemic vision of the world, but, on the contrary, focus on reducing complex phenomena to simple ones. The worldview, of course, involves a systematic, integrated vision of the world, the search for a certain "plot" in the world, in other words, certain grounds and principles underlying the construction of a holistic image of the world.

The study of the category of mystical has been repeatedly carried out by national and foreign linguistic studios; the concept of mysticism was the subject of analysis in philosophy and cultural studies; the phenomenon of mysticism was analyzed within the framework of cultural studies and aesthetics. But modern linguistic studies do not pay enough attention to the investigation of the nature of mystical in all the variety of its specific semantic manifestations in the English-language literary prose (thriller novels).

The mystical category is the result of human experience conditioned by the universal laws of thinking and is represented in the language of English literary text by a system of different-level (lexical, word-forming, grammatical) linguistic means that reproduce its meaning.

The idea of mystical in the mind of the writer may differ from the idea of mystical presented to the reader in the text of the work. Literary mysticism does not coincide with mysticism itself in a narrow sense, which is due to the specificity of artistic creativity. Therefore, to take into account the possible interpretations of

mystical in the texts, we use a broad definition of mystical in fiction: as the embodiment of supernatural experience of passive knowledge of the secret, supernatural and possible communication with it using a system of expressive means.

Thriller novels are one of the most popular genres of modern literature, combining a gripping plot, a tense atmosphere, and a constant sense of danger.

The main goal of such a work is to keep the reader in emotional tension from beginning to end, arousing curiosity, anxiety, and a desire to find out the solution as soon as possible.

The basis of a thriller is the dynamic development of events. The plot is usually built around a certain threat – it can be a crime, a conspiracy, persecution, or a dangerous secret. The main character finds himself in a difficult situation where his life, freedom, or even the lives of other people are at risk. In the process of events, the hero is forced to act quickly, make difficult decisions, and overcome numerous obstacles.

An important feature of thriller novels is the intrigue. The author gradually reveals information, leaving some facts hidden in order to maintain the reader's interest. Unexpected plot twists are often used, which change the course of the story and the perception of the characters. This creates the effect of unpredictability and increases tension.

A separate role is played by the psychological aspect. In many thrillers, attention is paid to the inner world of the heroes: their fears, experiences, doubts. This helps to reveal the characters' personalities more deeply and make the story more realistic and emotionally rich.

Thriller novels can have different subtypes: psychological, detective, political, spy or techno-thrillers. Regardless of the variety, they are united by a tense atmosphere, acute conflict and the desire to keep the reader constantly interested.

So, a thriller is a genre that captivates with dynamics, mystery and strong emotions, making reading a vivid and unforgettable experience.

Mysticism plays a special role in thriller novels, as it increases tension and adds mystery and depth to the plot. The combination of realistic events with supernatural phenomena creates an atmosphere of uncertainty in which the reader cannot always distinguish truth from fiction.

In such works, mystical elements often manifest themselves through incomprehensible events, strange coincidences, premonitions, or the intervention of unknown forces. These can be ghosts, curses, prophetic dreams, or other phenomena that go beyond ordinary human experience. At the same time, authors often leave

room for doubt: is it really supernatural or just the result of the characters' psychological state.

Mysticism in thrillers is closely connected with the inner world of the heroes. Fear of the unknown, a sense of danger, and uncertainty about the reality of events increase psychological tension. Heroes are often forced not only to fight an external threat, but also to overcome their own fears and doubts.

The atmosphere is of particular importance. Dark, isolated places, nighttime, silence, or, conversely, disturbing sounds create a sense of constant threat. Thanks to this, the reader is immersed in a world where every detail may have a hidden meaning.

Thus, the mystical in thriller novels not only embellishes the plot, but also deepens it, making the story more emotional, tense, and exciting. It helps to explore the boundary between reality and the supernatural, leaving the reader in a state of constant anticipation and anxiety.

PHONETICS AS THE KEY TO INTERPRETING POETRY AND LYRICS SET TO MUSIC

Elizaveta Snegireva

Research and Educational Center for Foreign Languages

National Academy of Sciences of Ukraine

lsnegireva@gmail.com

We study importance of Phonetics to ensure faithful interpretation of Poetry works and Lyrics set to music. Shared toolkit of utilized devices to attain set purposes allows surmounting inevitable hurdles and “bottlenecks” inherent in different languages. We examine English (source language) poetic pieces and lyrics set to music interpreted into several East European languages (target languages). Several recommendations are offered to circumvent difficulties and ensure smooth transition from one language to another.

Keywords: *Phonetics, Poetry, Lyrics set to music, meters, syllabic structures*

For every phonetician the well-known “In the beginning was the Word” always sounds as “In the beginning was the Phoneme”.

Phonetics is truly hailed as the backbone and most solid foundation for interpreting Poetry and Lyrics set to music. All three operate and constantly refine the shared toolkit of the following devices:

- Articulation and perception of sounds;
- Rhythm/ meter (regularly recurrent patterns and accents);
- Syllable stress and syllable weight;
- Rhyme patterns (type and placement of a phoneme group); and
- Aesthetics and sound symbolism.

Words in their sounding form make up the core of triparty unison of Phonetics, Poetry and Lyrics set to music.

In our study we examine translations of several English poetic pieces rendered in a number of East European languages (poetry dimension) and musicalized (lyrics set to music).

Ensuring faithful transition from English as the source language (SL) into East European target languages (TL), several hurdles must be overcome. Namely:

- Syllabic structure of words (predominantly, mono- and di-syllabic words in SL and di- and multi-syllabic words in TL);
- Word stress (dominance of first stressed syllable in SL and free or mobile stress in the majority of TL);
- Music melody meter in Lyrics set to music (“bed of Procrustes”).

To deal with the above-enumerated “bottlenecks”, several recommended strategies include:

- Changing conventional meter: moving from one meter in the SL to another in the TL. Here, in-depth knowledge of meters with 2-syllable feet (Iambic, Trochaic, Spondaic) and meters with 3-syllable feet (Anapestic, Dactylic) is a must-have.
- Making up new phonetic structures: opting for a loose meter in the TL, or authoring one’s own meter to accommodate alignment of SL and TL meters.
- Re-coursing to alliteration, assonance, consonance, euphony or cacophony, onomatopoeia, sound symbolism etc.

References

1. <https://genius.com/Nancy-sinatra-you-only-live-twice-main-title-lyrics> - retrieved April 2, 2026.
2. <https://genius.com/Queen-a-winters-tale-lyrics> - retrieved April 2, 2026.
3. <https://www.poetryfoundation.org/poems/148503/all-in-green-went-my-love-riding> - retrieved April 2, 2026.

EMOTIONAL EVALUATION IN OLD ENGLISH ADJECTIVES OF EVALUATIVITY

Olha Solovyova

Yurii Fedkovych Chernivtsi National University

o.solovyova@chnu.edu.ua

The author examines the emotional component of evaluativity in Old English through the lens of cognitive-axiological linguistics. Drawing on a corpus of 113 evaluative adjectives (7th–11th centuries), the author identifies four primary affective semantic clusters and analyses the phenomenon of axiological ambivalence. The findings reveal a structured system of emotional evaluation reflecting the Anglo-Saxon value worldview.

Keywords: *evaluativity, Old English, emotional evaluation, semantic clusters, axiological ambivalence*

The relationship between emotional evaluation and rational evaluation is one of the central questions in axiological linguistics. While rational evaluation – the intellectual judgement of properties objectively inherent in a referent – has been considerably studied, emotional evaluation remains less systematically explored, particularly in diachronic perspective (Kosmeda 2000). The present paper addresses this gap by examining how emotional states are lexically encoded in Old English evaluative adjectives. The empirical basis consists of a corpus of evaluative adjectives attested in Old English texts of the 7th–11th centuries, compiled from the Bosworth-Toller Anglo-Saxon Dictionary (Bosworth & Toller, 2014) and Clark Hall's A Concise Anglo-Saxon Dictionary (Clark, 1960). The aim is twofold: (1) to identify affective semantic clusters of evaluative adjectives within the corpus and (2) to analyse the phenomenon of axiological ambivalence as a distinctive feature of the Old English emotional-evaluative system.

Theoretical Framework. The theoretical foundation of the study integrates three complementary perspectives on the relationship between emotional and rational evaluation. One approach to evaluative semantics distinguishes the intellectual-logical type (rational judgements about properties objectively inherent in a referent), the emotional type (oriented towards feelings and affective associations projected onto the referent by the speaker's imagination), and the emotional-intellectual type (a blend of rational and affective perception) (Onishchenko, 2004, p. 34–35). This taxonomy lays the foundation for the present paper, as it regards the emotional type as a linguistically distinct category rather than a mere connotative colouring.

Second, Max Scheler's concept of emotional value-perception (*Wertbeziehung*) posits that values are not apprehended through rational cognition

but through a particular mode of emotional experience that precedes all intellectual judgements and colours them (Scheler, 1913–1916). This insight is significant for historical semantics: if emotional experience is epistemologically prior to rational evaluation, then the lexical encoding of affective states in Old English adjectives constitutes a primary layer of the axiological system, not a derivative one.

Third, Tappolet’s work proves that emotions are perceptions of values and represent evaluative properties of objects and situations (Tappolet, 2016). Together, these three frameworks justify treating the emotional-evaluative clusters identified in the corpus as structured representations of the Anglo-Saxon axiological worldview.

Affective Semantic Clusters as a System. From the above mentioned dictionaries, the corpus of 113 evaluative adjectives was selected which were distributed across 17 semantic clusters through inductive-deductive analysis. The majority of these clusters (13 out of 17, covering 81 lexemes) encode primarily rational-evaluative meaning – properties related to social status, functional adequacy, moral virtue, intellectual excellence, or religious righteousness. The remaining four clusters (32 adjectives, approximately 28 % of the corpus) exhibit a clearly affective semantic core, where the dominant meaning component is an emotional state rather than a rational property assessment. It is this emotionally-dominant subset that constitutes the focus of the present paper.

Pleasure and Aesthetic Joy comprises six adjectives expressing aesthetic and hedonic positive evaluation: *fæger* (fair, beautiful), *wlitig* (beautiful, radiant), *swēte* (sweet, pleasant), *lēof* (beloved, dear), *gesælig* (happy, blessed), *dēore* (precious, beloved). Notably, *gesælig* encodes a complex emotional state that encompasses both worldly happiness and spiritual blessedness, illustrating the interplay of experiential and transcendent affect in the Old English system.

Sorrow and Suffering comprises three adjectives encoding negative affective states associated with grief and distress: *sorhlīc* (sorrowful, grievous), *ūncūþ* (strange, uncanny, anxiety-inducing), *weorr* (troubled, distressed). This cluster is the smallest among the affective groups, yet its lexemes carry high semantic weight in elegiac and religious poetry, where sorrow functions not merely as a psychological state but as an existential and moral condition.

Hostility and Hatred is the largest affective cluster, comprising 17 adjectives that encode interpersonal aggression, enmity, and cruelty, including *grim* (fierce, cruel), *lāþ* (hateful, hostile), *atol* (terrible, hideous), *fēondlīc* (fiendish, hostile), *facenfull* (treacherous, deceitful). The numerical weight of this group – 17 out of 61 negative-evaluation adjectives – reflects the centrality of hostility and threat in the

Anglo-Saxon emotional-evaluative landscape, consistent with the heroic-martial culture of the period.

The structural comparison of the four clusters reveals an important asymmetry: positive affective evaluation is semantically more differentiated (joy/beauty vs. awe/wonder occupy distinct groups), while negative affective evaluation is numerically dominant (*Hostility and Hatred* group alone contains 17 lexemes). This pattern is consistent with negativity bias documented in cross-linguistic evaluative lexicon research (Rozin & Royzman, 2001), and suggests that the Old English affective system prioritises the encoding and differentiation of threats over pleasures – an adaptive orientation congruent with the socio-historical conditions of the period.

Axiological Ambivalence. The most distinctive feature of the Old English emotional-evaluative system is the phenomenon of axiological ambivalence, concentrated in the cluster of *Wonder*. This cluster of six adjectives resists unambiguous positive or negative classification: *wundorfull* (wondrous, marvellous), *wrāclīc* (wretched yet magnificent), *māre* (famous, illustrious and also ominous), *egesful* (terrible and awe-inspiring), *seldcūþ* (rare, strange), *unāreccendlīc* (indescribable, ineffable).

The key case is *egesful*: in Old English texts it can denote both “terrifying” and “awe-inspiring, magnificent”. This semantic duality is not a case of polysemy in the modern sense – it reflects a pre-Christian Germanic conceptualisation of the sacred as simultaneously dreadful and magnificent, closely paralleling Rudolf Otto’s concept of the *mysterium tremendum et fascinans* (Otto, 1917). Similarly, *wrāclīc*, derived from *wrāc* (exile, misery), can evaluate the same referent – typically the wandering warrior or the wondrous artefact – as both pitiable and magnificent, encoding the Old English cultural paradox of honourable suffering.

This ambivalence is structurally significant: it demonstrates that the Old English affective system does not operate on a simple positive/negative binary but accommodates a third evaluative state – the simultaneous experience of fear and admiration – as a lexically encoded category. The existence of this state as a stable semantic pattern across multiple adjectives indicates its cultural systematicity rather than individual stylistic variation.

Conclusions. The analysis of Old English evaluative adjectives reveals that emotional states are not peripheral to the Old English lexical system but constitute a structured, internally differentiated layer of evaluativity. The four affective clusters (joy/beauty, sorrow, hostility, wonder) indicate that emotional evaluation in Old English is not idiosyncratic but reflects a culturally organised axiological system.

The phenomenon of axiological ambivalence – the coexistence of fear and admiration within single lexemes such as *egesful* and *wræclīc* – constitutes a distinctive feature of the Anglo-Saxon emotional-evaluative worldview, rooted in the pre-Christian Germanic concept of the sacred. These findings open a perspective for further research into how lexically encoded emotional states may correlate with their prosodic and expressive realisation in the performance of Old English poetic and homiletic texts.

References

1. Bosworth, J., & Toller, T. N. (2014). Bosworth-Toller Anglo-Saxon Dictionary. Retrieved from <https://bosworthtoller.com>
2. Clark Hall, J. R. (1960). A Concise Anglo-Saxon Dictionary (4th ed.). University of Toronto Press.
3. Kosmeda, T. A. (2000). Aksiolohichni aspekty prahmalinhvistyky [Axiological aspects of pragmalinguistics]. Lviv University Press.
4. Onishchenko, I. (2004). Katehoriya otsinky ta zasoby yiyi vyrazhennya v suchasniy ukrayinskiy movi [The category of evaluation and means of its expression in Modern Ukrainian]. (Candidate dissertation). Dnipropetrovsk.
5. Otto, R. (1917). Das Heilige. Trewendt und Granier. [English: The Idea of the Holy, trans. J. Harvey, Oxford University Press, 1923].
6. Rozin, P., & Royzman, E. B. (2001). Negativity bias, negativity dominance, and contagion. *Personality and Social Psychology Review*, 5(4), 296–320.
7. Scheler, M. (1913–1916). *Der Formalismus in der Ethik und die materiale Wertethik*. Max Niemeyer.
8. Tappolet, C. (2016). *Emotions, values, and agency*. Oxford University Press.

ФОНОСЕМАНТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗАСОБІВ СЕГМЕНТНОГО І НАДСЕГМЕНТНОГО РІВНІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Аль Доурі Адель

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
kraboruk003@gmail.com*

In this work, the author emphasizes the role of phonetic means in the semantic structure of an utterance, particularly the importance of taking them into account when constructing a literary image.

Keywords: *phonosemantics, phoneme, phonosteme, phonetic means interaction, literary image, prose literary fiction, utterance meaning.*

Фоносемантика є відносно молодим, але перспективним напрямом сучасної лінгвістики, у межах якого досліджується взаємозв'язок між звуковою формою мовних одиниць та їхнім значенням. Зацікавленість учених у цьому питанні спостерігається, як свідчить аналіз наукової літератури, протягом усієї історії розвитку лінгвістичних досліджень. Це зумовлено тим, що ефективне вивчення взаємодії системи фонетичних засобів актуалізації смислу висловлення у відриві від семантичного аспекту мови практично неможливе.

Послідовники фоносемантичного підходу до вивчення звукової організації мови й мовлення виходять із припущення, що звуки мови не лише виконують функцію диференціації слів, а й здатні нести додаткову семантичну й емоційну інформацію. У цьому контексті англійська мова демонструє багатий потенціал: від звуко символізму на рівні окремих фонем до інтонаційних моделей, які формують смислові й емоційні відтінки висловлення. Таким чином, дослідження у галузі фоносемантики дозволяють побачити мову як систему, де форма і зміст взаємодіють не лише на лексичному чи граматичному рівнях, але й у самій звуковій тканині мовленнєвого тексту.

На сегментному рівні лінгвістами досліджується значення й емоційний потенціал окремих фонем і їхніх сполучень. В англійській мові спостерігається явище звуко символізму, коли певні звукові послідовності асоціюються зі схожими семантичними полями (напр., *gl-* → світло, блиск; *sn-* → рух, носові відчуття). Голосні і приголосні можуть викликати різні емоційні реакції: короткі голосні створюють відчуття швидкості та енергії, довгі – урочистості та протяжності (див., напр., В. В. Левицький (1998); А. А. Калита (2000; 2001); В. І. Кушнерік (2004, 2010); Bolinger D. L. (1989); Magnus M. (1999); Mahirr M.

(1995); Ohala J. J. (1994); Wescott R. W. (1980 та ін.). Такі засоби активно використовуються у поезії, прозі та рекламі для створення стилістичного ефекту.

Засобами надсегментного рівня, у свою чергу, формуються додаткові смисли та емоційний вплив озвученого висловлення. В англійській мові інтонаційні моделі визначають комунікативний намір мовця: щось стверджувати, запитувати, заперечувати, висловлювати своє ставлення до співрозмовника, до висловлюваного, виокремлювати ключові елементи у слові чи висловленні. Щодо ритму і мелодики, то вони створюють художній ефект у прозовому творі, поезії і піснях. Таким чином, засобами надсегментного рівня забезпечується не лише передача інформації, а й формування емоційного контакту між мовцем/автором і слухачем / читачем. Такі фонетичні засоби, як алітерація, асонанс, звукопис, ритм, інтонаційно-мелодичні структури, ониматопея є ключовими компонентами створення художнього образу у прозових творах.

Відомо, що у мовленні засоби обох фонетичних рівнів взаємодіють, що дозволяє розглядати їх як єдиний функційний комплекс. Прикладом такої взаємодії фонетичних засобів у створенні художнього образу може слугувати твір «Christmas Carol» Ч. Дікенса, у якому автор використовує звукову виразність для відображення проблеми, що вимагає фонетико-семантичної компетентності перекладача. Тому цілком природним є вибір теми нашого дослідження, актуальність якого зумовлена зростанням інтересу сучасних лінгвістів, літературознавців і перекладачів до звукової організації художнього твору, необхідністю висвітлення її ролі у створенні художнього образу, та визначенні ступеня емоційного впливу на естетичне сприйняття художнього образу і твору в цілому на реципієнта. Отже, згадані вище фонетичні засоби є ключовими компонентами створення художнього образу в прозових творах.

Особливістю твору, “Christmas Carol” Ч. Дікенса, обраного нами у якості матеріалу дослідження є те, що його фонетичні засоби не є декоративним елементом, а слугують структурним компонентом художнього образу, що створює емоційний контраст між неприємними й негативними образами з одного боку і позитивними з іншого. Наведемо декілька прикладів.

“Oh! But he was a tight-fisted hand at the grindstone, Scrooge! a squeezing, wrenching, grasping, scraping, clutching, oo covetous, old sinner! Hard and sharp as flint, from which no steel had ever struck out generous fire...” У наведеному прикладі зафіксовано такі особливості функціонування звуків і їхніх комплексів.

Повторювання коротких голосних (асонанс) у “grasping, clutching, sinner” [ɑ:] (звук /ɑ:/ у слові *grasping* представлений його коротким алофоном завдяки

глухим приголосним s і р) і короткі монофтонги [ʌ] / [ɪ] створює відчуття напруженості, утворює фонетичну «ущільненість» тексту. Відсутність м'яких довгих голосних підсилює жорсткість опису образу. Крім того, проривні аспіровані приголосні ([k], [g], [t]) асоціюються з твердістю, силою, агресією. різкістю; шиплячі ([s], [ʃ]) створюють негативний і «неприємний» акустичний ефект; фонестема[gr] “*grindstone, grasping*” асоціюється з жорсткістю, тертям, механічністю. Зазначені звуки підсилюють значення лексем, які позначають жадібність, холодність, замкненість описуваного образ. Чергування середньо підвищених і середньо-понижених рівних тонів допомагає створити стаккатоподібний ритм, який у комбінації із серією спадних тонів робить звучання опису категоричним і сформувавши жорстокий, холодний, замкнений і жадібний портрет Скруджа, позаяк образ створюється не лише відповідними лексичними одиницями, а й через його звучання.

З викладеного стає цілком зрозумілим, що фоносемантичний потенціал англійської мови виявляється і на сегментному, і на надсегментному рівнях, створюючи багатоплановий ефект у комунікації. Звуки та їхні комбінації здатні викликати асоціації й емоції, а компоненти інтонації (мелодика, фразовий наголос, ритм, темп і паузація, гучність і тембральне забарвлення мовлення) формують додаткові смислові відтінки і забезпечують естетичну виразність мовлення. Взаємодія цих рівнів дозволяє мові не лише передавати інформацію, але й впливати на емоційний стан слухача / читача, створювати образність і підсилювати комунікативний ефект висловлення. Подальші дослідження у сфері фоносемантики відкривають перспективи для міжмовних зіставлень, когнітивної та психолінгвістичної інтерпретації мовлення, а також практичного застосування у літературі, рекламі, міжкультурній комунікації і перекладацькій практиці.

Література

1. Калита А. А. (2001). *Засоби актуалізації смислу англійського емоційного висловлювання*. Київ: Видавничий п Phonostвацентр КДЛУ.
2. Калита А. А. (2000). Фонестема у системі лінгвістичних засобів вираження смислу. *Вісник Харків. ун -ту*. № 471. С. 102-107.
3. Кушнерик В.І. (2004). *Фоносемантизм у германських і слов'янських мовах*. Чернівці: Рута.
4. Кушнерик В. І. (2010). Фоносемантизм та функціонування фоностем у різноспоріднених мовах. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету*.
5. Левицький В. В. (1998). *Звуковий символізм. Основні підсумки*. Чернівці: Рута.

6. Bolinger D. L. (1989). *Intonation and Its Uses: Melody in Grammar and Discourse*. Stanford: Stanford University Press.
7. Magnus M. (1999). *A Dictionary of English Sound* <http://www.conknet.com/~mmagnus/Bibliography.html> mmagnus@conknet.com
8. Mahir M. (1995). Words Like Silver Fish: The Affective Component of Sound in Meaning. *English Teaching Forum*. Vol 33, No.3. P. 2–5.
9. Ohala J. J. (1994). The frequency code underlies the sound-symbolic use of voice pitch. *Sound Symbolism* / Ed. by Hinton et.al. Cambridge, N.Y.: Cambridge University Press. P. 325–347.
10. Wescott R.W. (1980). *Sound and Sence. Linguistic Essays on Phonosemantic Subjects*. Lake Bluff, Illinois: Jupiter Press.

**ВЗАЄМОДІЯ ЛІНГВАЛЬНИХ І ПОЗАЛІНГВАЛЬНИХ
ХАРАКТЕРИСТИК В ОФОРМЛЕННІ ЕМОЦІЙНОГО
МОВЛЕННЯ / INTERACTION OF VERBAL AND NON-
VERBAL MEANS IN EMOTIONAL SPEECH**

**THE POLITICAL CHARISMA OF FRIEDRICH MERZ AS A MEDIA
PERFORMANCE: AN ANALYSIS OF VOCAL, PROSODIC AND
NON-VERBAL MEANS OF EXPRESSION**

Nataliya Petlyuchenko

A.V. Nezhdanova Odesa National Academy of Music, Ukraine

Guest Researcher, TU Dresden, Germany

natalja.petljutschenko@onua.edu.ua

The author examines Friedrich Merz's political communication as a media-driven construction of charisma shaped by strategic self-presentation. The paper highlights how social media platforms such as Instagram and TikTok enable Merz to manage his public image and maintain constant media attention. His communication style – marked by controlled intonation, restrained gestures, and rational rhetoric – projects authority and competence rather than emotional appeal. Through visual narratives, direct audience communication, and non-verbal cues such as eye contact and posture, Merz exemplifies a form of rational-institutional charisma adapted to contemporary media politics.

Keywords: *charisma, political communication, media self-presentation, rational rhetoric, intonation, nonverbal, eye contact, media politics.*

Friedrich Merz's political communication exemplifies an increasingly media-driven form of political presentation, in which not only the content of communication, but also its presentation, plays a central role. In this context, political charisma is understood less as an inherent trait and more as the result of strategic communication processes that are deliberately managed across various media channels. Social media, in particular, has been identified as a significant tool for politicians to manage and control their public perception (Petlyuchenko, 2024).

A notable illustration of this phenomenon can be found in the article 'Friedrich Merz – The @bundeskanzler as a Reel Politician from *Die Zeit* (2025)', which undertakes a comprehensive analysis of Merz's self-presentation on digital platforms such as Instagram and TikTok. It is evident that this form of self-presentation is designed to construct the image of a determined and strong-willed politician, whilst simultaneously maintaining a tension between the image created by the media and the politician's political practice. As posited by *Handelsblatt* (2025), the personalisation of

political communication and the accentuation of the individual's own persona have been demonstrated to engender heightened visibility and efficacy among political actors. Visual narratives, encompassing encounters with international figures or ‘behind-the-scenes’ insights, serve as targeted techniques for cultivating charisma.

Moreover, the analysis ‘Friedrich Merz’s Media Strategy: A Headline Every Day’ by *Deutschlandfunk* demonstrates that a constant presence in the media is employed as a strategic instrument to generate and maintain political attention. Attention, therefore, becomes a central resource of political capital. In addition, the article ‘Look us in the eyes, Chancellor’ (*Die Zeit*, 2025) explores the significance of non-verbal communication, with a particular focus on eye contact and physical presence. These elements play a decisive role in shaping perceptions of political actors and are thus an integral part of the construction of charisma.

Finally, media discourses, for example in *Der Spiegel* (2025) or the *Süddeutsche Zeitung* (2025), point to a growing tendency to bypass traditional journalistic intermediaries. Conversely, Merz has been known to favour direct forms of communication with his audience, a tendency that has been identified as a hallmark of contemporary media staging. Friedrich Merz is an exemplar of the thesis that political charisma is largely generated through the interplay of media presence, strategic self-presentation, and verbal and non-verbal means of expression.

When considering Friedrich Merz from the perspective of political communication and media presentation, analysis of his voice, intonation and gestures frequently reveals their role in the construction of the image of a *rational, authoritative leader*. Consequently, his resonant, low-pitched voice is perceived as indicative of competence and control, aligning with the characteristics of a leadership voice (germ. *Führungsstimme*) in the political context. The employment of clear diction, characterised by Standard German without a pronounced regional accent, fosters an impression of professionalism and a ‘supra-regional’ political figure. At times, a somewhat arid, business-like tone serves to reinforce the perception of him as an economic expert, a perception that may be linked to his career outside politics. Consequently, it can be posited that the efficacy of his vocal performance lies predominantly in his ability to project rational, authoritative charisma rather than emotional appeal.

With regard to Friedrich Merz’s intonation and speech rhythm, it can be described as restrained, with minimal sharp emotional fluctuations and an absence of prosodic self-control. The utilisation of key words through the employment of pauses or a decelerated pace of speech is a hallmark of Friedrich Merz’s persuasive rhetoric in his speeches in the Bundestag, engendering a sense of the *importance* of the content

being conveyed. Conversely, in dialogues with the patronising and ostentatious Donald Trump, Merz demonstrated his aptitude for gentle conversation, guiding the discourse in a deliberately informal and at times ironic atmosphere. The effect proved positive: at the commencement of a press conference on Tuesday, Trump stated that the individual was actually very nice, that the relationship between the two nations was one of amity. He continued that Merz's performance in the role of Chancellor was commendable and the strength of the relations and trade between them was indisputable.

Friedrich Merz's gestures and body language can be described as restrained, controlled and not particularly expressive. Merz primarily employs 'economical' hand gestures, in addition to conventional 'political' gestures such as open palms, a subtle pointing gesture during debates, and the 'steeple gesture'. This latter gesture bears a certain resemblance to that employed by Angela Merkel, who utilised it to convey confidence and control. It is important to note that, despite his considerable height of 198 cm, Friedrich Merz maintains an upright posture and a fixed stance. In combination with direct eye contact, this creates a visual impression of stability.

It is evident that Friedrich Merz's charisma is not rooted in expressiveness, but rather in controlled communication. This assertion is substantiated by the following observations: his voice, intonation, and the accentuating co-speech gestures that accompany his speech. Friedrich Merz is a paradigmatic exemplar of an elitist, rational-institutional charisma, a quality that finds particular expression in the rationalisation-oriented German political culture. He may be characterised as 'Merkel 2.0'. In the context of the Trump Era, the existence of such charismatic leaders is justified. However, they can subsequently encounter emotional challenges in the age of social media and the authenticity gap.

References

1. Der Spiegel. (2025). *Berichterstattung zu Friedrich Merz und Medienkritik*. Retrieved 1 April 2026, from <https://www.spiegel.de/>
2. Deutschlandfunk. (o. D.). *Medienstrategie von Friedrich Merz: Jeden Tag eine Schlagzeile*. Retrieved 1 April 2026, from <https://www.deutschlandfunk.de/>
3. Die Zeit. (2025). *Friedrich Merz – Der @bundestkanzler als Reelpolitiker*. Retrieved 1 April 2026, from <https://www.zeit.de/>
4. Die Zeit. (2025). *Schau uns in die Augen, Kanzler*. Retrieved 1 April 2026, from <https://www.zeit.de/>
5. Handelsblatt. (2025). *Soziale Medien: Wie sich Friedrich Merz erfolgreich im Netz inszeniert*. Retrieved 1 April 2026, from <https://www.handelsblatt.com/>
6. Petlyuchenko, N. (2024). *The Linguistics of Charisma*. 1st edn. Berlin: Frank & Timme GmbH Verlag für wissenschaftliche Literatur. (Sprachwissenschaft, vol. 67).
7. Süddeutsche Zeitung. (2025). *Diskussionen zur Medienstrategie von Friedrich Merz*. Retrieved 1 April 2026, from <https://www.sueddeutsche.de/>

ВЕРБАЛЬНІ Й НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІЗОЛЯЦІЇ ТА САМОТНОСТІ В АНГЛОМОВНОМУ СПІЛКУВАННІ

Бурка Н. А.

*Національний технічний університет України «Київський
політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*

leschenko.nat@gmail.com

The paper presents the results of the study into the interplay of verbal and non-verbal means helping convey the adolescent's social isolation and loneliness in the English-language communication. The abstract is based on the analysis of lexico-grammatical, stylistic, prosodic and paralinguistic means characterizing the communicative behaviour of a withdrawn boy based on a scene from the well-known film adaptation “The perks of being a wallflower” by Stephen Chbosky.

Keywords: *verbal and non-verbal means, adolescent, social isolation and loneliness, communicative behaviour.*

Відомо (Калита, Клименюк, & Тараненко, 2024, с. 134–139), що у будь-якому соціумі внаслідок специфічного перебігу процесів духовного становлення індивіда під впливом стадного інстинкту у нього виникає неминуча потреба у соціалізації, яка загострюється негативними відчуттями соціальної ізоляції та самотності.

Зазвичай активний період соціальної адаптації людини припадає (Бурка, 2020, с. 40–44) на її підлітковий вік (11-19). Досвід спілкування, набутий за цей час, накопичує певну сукупність концептів-прототипів її подальшої комунікативної поведінки під час обговорення з кимось почуттів та стану самотності. При цьому у кращому випадку на стадіях дорослішання існуюча множина зазначених концептів-прототипів поповнюється відповідними концептами-аналогами, що формуються у свідомості індивіда внаслідок їх культурного розвитку.

Зважаючи на це, для експериментального опанування низкою питань, безпосередньо пов'язаних з аналізом інваріантних комплексів вербальних і невербальних засобів вираження соціальної ізоляції та самотності в англomовному спілкуванні, по-перше, виникає сенс звернення до фрагментів прикладів комунікації підлітків, зазначеного вище віку. По-друге, оскільки етичні норми не дозволяють безпосередньо записувати фрагменти інтимного спілкування громадян, то доцільно добирати експериментальний матеріал з сучасних популярних кінофільмів-серіалів, популярність яких серед молоді і пояснюється тим, що авторам вдається віддзеркалити саме реальні інваріанти комплексів вербальних і невербальних засобів вираження індивідом соціальної ізоляції і самотності.

З урахуванням цього нижче нами й наведено результати аналізу перебігу комунікативної поведінки усамітненого хлопця під час актуалізації ним одинадцяти визначальних висловлювань у спілкуванні з дівчиною речень.

За фрагментом відомого фільму “*The perks of being a wallflower*” маємо такі головні ознаки: вид комунікації – неформальна, локація – вдома, оточення мовця – індивідуальне спілкування, монолог з уявною подругою.

Висловлення (1).

'Dear friend, |

I am \writing to /you § because she /said you /listen § and 'under /stand § and 'didn't \try to \sleep with that /person | at that \party § \even you could \have. ||

За метою висловлення речення є **розповідним (declarative)**. За граматичною структурою – складнопідрядним (***because clause*** + кілька ***coordinated predicates***); підрядна частина – причини (introduced by *because*), у структурі підрядної частини є кілька однорідних, координованих присудків “*you listen and understand*”, поєднаних сурядним сполучником ***and***. Перфектне модальне дієслово у “*you could have*” має відтінок можливості, що не реалізувалася, до того ж, дещо порушена синтаксична логіка “*even you could have*”, без сполучника, що передає емоційність.

На **лексичному рівні** маємо розмовний стиль, лексика – нейтральна, фраза “*sleep with*” є **колоквіалізмом**, евфемістичний вираз про секс. На **стилістичному рівні** спостерігаємо, що речення є довгим з накопиченням деталей, що створює ефект довірливої сповіді ***confidence + confession narrative***.

Просодичний рівень характеризується дрібним членуванням висловлення на інтонаційні групи, що є притаманним розмірковуванню, немає яскравих сплесків, час від часу мовець виокремлює комунікативні центри, які він вважає важливими, або наголосом, або високим широким спадним тоном.

Невербальні засоби. Мовець занурений у внутрішню комунікацію з уявною подругою, облизує губи на моменті “*she said you listen and understand and didn't try to sleep with that person at that party even you could have*”, **№ 145 Облизування губ.** (Наварро, 2023, с. 78). Облизування губ, так само, як і їх покусування, допомагає заспокоїтися. Зазвичай така поведінка пов'язана з тривогою, хвилюванням або іншими негативними емоціями.

Висловлення (2). *'Please, \don't \try § to \figure \out who I \am. ||*

Обидва – розповідні, перше має імперативний модальний відтінок заборони (***negative imperative*** – “*don't try*”). Вживання “*Please*” в ініціальній позиції надає реченню ввічливої пом'якшувальної форми.

Виразним є вживання просторічної фрази “*to figure out*” в поєднанні з **object clause** – “*who I am*”. Стилістичний засіб **повтор (анафора)** “*I don’t want...*” генерує підсилення прохання.

На *просодичному* рівні мовець підкреслює смислове навантаження лексичної одиниці *to figure out* (другий смисловий центр із підсиленням), зробивши перед нею коротку внутрішньосинтагменну паузу. Спостерігається кілька інтонаційних центрів із локальними спадами. Логічний наголос на **don’t** – є типовим для спадно-наказового контуру заборони. Ритм нерівномірний, із чергуванням наголошених і редукованих складів.

Висловлення (3). *I don’t ˈwant you to do that. || I just ˈneed to /know ˌ that ˈpeople /like you eˌxist. ||*

Просте розповідне з використанням конструкції “*need to know*” для передачі **modal sense** у підрядно з’ясувальній частині “*that people like you exist*”. Серед **лексичних засобів** можемо виокремити фразу “*people like you*”, що має досить емоційно-оцінне значення, для надання відчуття *сповідальності та щирості*.

На *просодичному* рівні спостерігаємо, що перше речення (*I don’t want you to do that*) має **спадну інтонацію**, що сигналізує про завершене, впевнене твердження з відтінком заборони або небажання. Друге ж речення характеризується **комбінованим інтонаційним контуром**: висхідна інтонація першої синтагми позначає емоційне підсилення, очікування, коротка пауза і фінальне спадання (Low Fall), яке завершує думку. Спостерігається чергування наголошених і ненаголошених складів, що є типовим *stress-timed rhythm* англійської мови. Темп помірний із уповільненням на логічно важливих словах (*want, need, know, exist*).

Висловлення (4). *ˈLike, if ˈyou ˈmet me ˌ you ˈwouldn’t ˈthink ˌ I was the ˈweird ˌkid ˌ who ˈspent ˈtime in the ˈhospital. ||*

Розповідне, умовне речення 2-го типу **Second Conditional** – “*if you met... you wouldn’t think...*” у поєднанні з підрядним означальним – “*who spent time in the hospital*”. “*Like*” на початку речення відіграє роль маркера вагання та неформальності. На лексичному рівні вираз “*weird kid*” є засобом емоційної відкритості, оскільки детермінує ефект *самостигматизації*, іншими словами, головний герой починає вірити у негативні ярлики, які йому приписують, і сприймає їх як частину власної ідентичності.

Просодичне оформлення цього висловлення таке: початок має **висхідний тон**, що створює ефект вступу, неформальності, залучення

співрозмовника, умовна частина (*if you met me*) оформлена **висхідною інтонацією**, що сигналізує про незавершеність думки, в той час як **послідовність висхідних тонів** (*wouldn't /think, weird /kid*) основної частини, підтримують напруження й створюють ефект очікування, продовження; **спадна інтонація** завершує висловлювання.

Невербальні засоби. Постава розслаблена, плечі опущені (ліве нижче ніж праве). Затискає губи в момент, коли *“like, if you met me you wouldn't think I was the weird kid who spent time in the hospital. And I wouldn't make you nervous”*, **№147 Стискання губ.** (Наварро, 2023, сс. 78-79) Коли трапляються неприємні події або нас гнітять думки чи проблеми, губи міцно стуляються, виявляючи наші внутрішні переживання. ...Саме стискання точно засвідчує, що раптово виникла якась негативна емоція

Висловлення (5). *-And I 'wouldn't 'make you \nervous. ||*

Розповідне, умовне значення, якого триває з попереднього речення, що є втіленням стилістичного засобу – ellipsis. Уживання “*And*” на початку речення підкреслює продовження думки, що й втілено й в *мелодиці*: сполучник *And* вимовляється з **низьким або середнім рівним тоном**, виконуючи зв'язувальну функцію, частина (*wouldn't make you*) має **спадну інтонацію**, яка підводить до фінального ядра із його **чітким спадним тоном** (Law Fall), що сигналізує завершеність думки. Інтонація передає **заспокійливий, запевняльний тон**.

Висловлення (6). *I 'hope it's o\key for /me § to 'think \that. ||*

Просте розповідне, через вживання “*I hope...*” створюється модальність, до того ж з використанням інфінітивної конструкції “*for me to think*”, щоб викликати ілюзію пом'якшення, ввічливості та невпевненості.

Просодичний рівень характеризується членуванням висловлення на короткі інтонаційні групи, синтагми, що передають **невпевненість, делікатність і прагнення до схвалення**. Ритм **урівноважений**, із чергуванням наголошених і редукованих складів. Висхідний тон *for /me* (Low Rise) створюють ефект відкритості та очікування реакції.

Висловлення (7). *→You see, I 'haven't ·really talked to \anyone out\side of my \family all /summer. ||*

Розповідне, ускладнене вступним словом “*You see*” (розмовним маркером пояснення) – звернення до уявного адресата, для створення конфіденційного тону. Вживання **Present Perfect** робить акцент на дії з досвідом, що триває до тепер з обставиною часу “*all summer*”.

Емоційно-прагматичне забарвлення цього висловлювання має характер пояснення або зізнання. Поєднання спадних тонів із фінальним висхідним елементом (summer) створює відтінок самотності, ніяковості або внутрішнього дискомфорту.

Висловлення (8). *But to'morrow is my \first day of \high school \ever. ||*

Просте розповідне. Уживання Present Simple є транспозицією, позаяк акцентує увагу на його вживанні на позначення розкладу/плану в майбутньому (“tomorrow is”), “ever” підсилює значимість події. Роль емоційного виокремлення відіграє сполучник “But” на початку речення.

На *просодичному* рівні сполучник *But* вимовляється з **низьким або середнім рівним тоном**, виконуючи функцію логічного переходу, *tomorrow* має **логічний наголос**, що виділяє часовий орієнтир як важливий елемент; *first day* є подальшим **інтонаційним підсиленням**, яке створює очікування кульмінації і фінальна частина (*high school \ever*) оформлена **послідовним спаданням** рухом тону, із ядерним наголосом (Low Fall) на *ever* – у завершенні.

Висловлення (9). *And I 'need to \turn things a\round. ||*

Просте розповідне речення, початок, якого з “And” є яскравим прикладом розмовного стилю, що підтверджується вживанням ідіоми “turn things around” – “змінити ситуацію” на лексичному рівні. *Емоційно-прагматичне забарвлення* цього висловлення передає **рішучість і внутрішню мотивацію до змін**. Висхідний тон на *around* додає відчуття спрямованості в майбутнє, відкритості результату.

Висловлення (10). *|| → So I have a \plan. ||*

Просте розповідне речення з маркером логічного переходу “So”. Візуалізація майбутнього є втіленням кінематографічного образу, що передається складнопідрядним реченням (обставинна підрядна умова/часу + підрядне з’ясувальне) та вживання дієслова внутрішньої дії – “visualize” підсилює цей ефект. Початкове →*So* вимовляється із **середнім рівним тоном**, що виконує дискурсивну функцію (підсумок, перехід до висновку), тому *емоційно-прагматичне забарвлення* цього висловлення втілюється у передачі **впевненості, зібраності й готовності до дії**.

Висловлення (11). *Un\fortunately, \I 'counted and that's ...||*

Прислівник “Unfortunately”, що вживається на позначення чогось неприємного, небажаного або розчаровуючого, розпочинає розповідне речення, яке має еліпсис наприкінці (“that’s ...”), який сигналізує про незавершеність. Інтонаційно на початку висловлювання слово *Un\fortunately*

має **висхідну інтонацію**, що створює ефект вступу з відтінком жалю або небажаного факту.

Невербальні засоби. Продовжує звучати внутрішній голос, підводиться, кроки повільні, впевнено йде, проте голова опущена й чуває потилицю, **Погладжування голови, зокрема потилиці (№11)** (Наварро, 2023, с. 22) *Коли ми спантеличені або заплуталися у думках, то часто проводимо долонею по потилиці, а, буває, що й пригладжуємо волосся, намагаючись придумати, як розв'язати проблему. Такий жест заспокоює завдяки тактильним відчуттям і теплу руки. Як і більшість дотиків до тіла, це заспокійлива поведінка, що зменшує рівень стрес і тривоги. У висловленні № 12 **почісування голови** (Наварро, 2023, с.22) ...Люди роблять так тоді, коли намагаються запам'ятати інформацію або якщо спантеличені. Швидко почісування голови сигналізує про стрес чи занепокоєння. Може також вказувати на те, що людина розгублена.*

Виконаний аналіз перебігу комунікативної поведінки усамітненого хлопця у спілкуванні з уявною дівчиною полягає у збудженні когнітивно-мисленнєвої діяльності глядача з метою спонукання їх до співчуття й підтримки морального стану юнака. Ця функція реалізується за рахунок взаємодії вербальних, зокрема властивих довгих, емоційних, іноді синтаксично нерівних речень; багатьох текстових маркерів: *like, you see, so, and* самоіронії та самознецінення *“weird kid”*; Present Perfect, Second Conditional; вживанню ідіом: *figure out, turn things around* та невербальних засобів, а саме: облизування та стискання губ, почісування голови тощо, що й транслюють внутрішній емоційний стан мовця.

Стиль уривка є розмовно-сповідальним, інтимним, емоційно напруженим. Текст передає вразливість підлітка, тривогу, соціальну ізоляцію, надію на прийняття.

Література

1. Бурка, Н. А. (2020). Обґрунтування меж підліткового віку для лінгво-когнітивних досліджень. *Актуальні питання іноземної філології*, 13, 35–40.
2. Калита, А. А., Клименюк, О. В., & Тараненко, Л. І. (2024). *Маніпуляція в мовленнєвій комунікації*: [монографія]. Тропеа.
3. Наварро, Дж. (2023). *Словник мови тіла. Секрети невербальної комунікації*. Віват.

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ПРОСОДИЧНИХ ТА ПАРАЛІНГВАЛЬНИХ ЗАСОБІВ В АКТУАЛІЗАЦІЇ АНГЛІЙСЬКИХ ВИСЛОВЛЕНЬ СПІВЧУТТЯ

Куценко М. А.

Воєнна академія імені Євгенія Березняка

nicokutsenko@gmail.com

The paper is aimed at studying the peculiarities of prosodic and paralinguistic means interplay in the actualization of English utterances of sympathy. The application of a multidisciplinary approach to the study of utterances of sympathy made it possible to take into account several linguistic features, such as the speaker's intentions and communicative situation. The results of the experimental study, including analysis of video fragments, made it possible to describe the peculiarities of paralinguistic means realization when expressing sympathy. The results of the research showed that paralinguistic means whether controlled or uncontrolled by the speaker's consciousness perform the complementary function or intensify the meaning of the utterance which enables unambiguous decoding of the sincerity or insincerity of the expressed sympathy.

Keywords: *sympathy utterances, prosodic means, paralinguistic means, prosodic organization.*

Сучасні фонетичні дослідження характеризуються залученням результатів досліджень інших, суміжних, із лінгвістикою наук, що уможливорює здійснення всебічного вивчення просодичних особливостей реалізації емоційних висловлень. Відомо, що паралінгвальні засоби відіграють важливу роль в актуалізації емоційних висловлень, оскільки вони виконують доповнюючу функцію і надають висловленому специфічного прагматичного змісту. Описуючи паралінгвальні засоби, Д. Кристал (Crystal, 1969) характеризує їх як специфічні голосові ефекти, які супроводжують мовлення підкреслюючи важливість конотативного значення. У працях А. Калити та Л. Тараненко (Калита & Тараненко, 2009) взаємодія просодичних і паралінгвістичних засобів розглядається крізь призму енергетичної теорії мовлення. Актуалізація емоційних висловлень вивчається як складний синергетичний процес, де фонетичні засоби виступають основними детермінантами передачі емоційно-прагматичного потенціалу повідомлення. Взаємодія просодичних і паралінгвальних засобів є стохастичною, тобто такою, що залежить від множини факторів, у тому числі й комунікативну ситуацію, соціальний статус мовців і їхні прагматичні наміри.

Результати аудитивного аналізу висловлень співчуття, звучання яких супроводжувалося відеорядом, переконливо свідчать про важливість взаємодії просодичних і паралінгвальних засобів у вираженні співчуття, що в умовах усної комунікації дозволяє адресатові повідомлення отримати додаткову інформацію

про мовця, про те, наскільки щирими є його почуття й ставлення до адресата та однозначно декодувати функційно-прагматичне спрямування висловлення співчуття, незалежно від його експліцитного чи імпліцитного характеру.

За результатами аналізу висловлень співчуття встановлено, що вираження комунікативної підтримки адресата у формі співчуття-втішання чи підбадьорювання забезпечується, здебільшого, такими висловленнями, як: *It's OK, It's all right, Everything's gonna be all right*, наприклад (фрагмент з *Broadchurch: TV series*, 2017):

“Hey, mate... *It's all[^]right.* || *It's all[^]right, I'm[^]here.* || *Come[^]here.* ||
There we[^]go, /eh.” || .

У цьому фрагменті вираження підтримки сина, який втратив свого друга, досягається за допомогою односпрямованої взаємодії лексичних засобів, паралінгвальних засобів і засобів надсегментного рівня: помірні темп і знижена гучність вимовляння та приглушений тембр, які свідчать про обережність і делікатність адресанта під час звернення до адресата. Сприйняття висловлення співчуття як щирого втішання забезпечується реалізацією середньо-підвищеного тонального рівня початку кожної репліки та середньо-підвищеного спадно-висхідного тону високого регістру зі зменшеною швидкістю зміни його руху, що свідчить про надзвичайно дбайливе ставлення мовця до слухача.

В окресленій і подібних ситуаціях просодичні засоби виконують підсилювальну функцію відносно лексико-граматичних, тісно взаємодіючи з паралінгвальними засобами, провідними серед яких є міміка (сумний вираз обличчя), що підкреслює розуміння трагічності ситуації та співпереживання, рухи в бік дещо опущеною головою, наявність зорового контакту, необхідного для встановлення довірливого контакту між співрозмовниками, відсутність між ними дистанції, іноді обійми, що допомагає мовцю виразити своє співчуття.

Водночас, співчуття досить часто реалізується лише за допомогою взаємодії інтонаційних і паралінгвальних засобів, взагалі без участі лексичних одиниць або з частковою зміною прямого значення слова за допомогою інтонаційних засобів та під впливом позамовного контексту для досягнення бажаного комунікативно-прагматичного ефекту, наприклад (фрагмент з *Broadchurch: TV series*, 2017):

- *How is that justice?*
- (1) *It's not.* || (2) *Go and[^]be with your[^]family.*

У цьому прикладі матір загиблого хлопця, Елізабет, говорить своїй подрузі про несправедливість суду. Вжиті фрази “*It’s not*”, “*Go and be with your family*” не передають пряме значення співчуття, але у поєднанні з низьким (1) і середньо-підвищеним (2) спадними тонами вузького діапазону, середньо-пониженим тональним рівнем передтакту (1), приглушеним тембром, низькою гучністю й помірним темпом вимовляння та у взаємодії з паралінгвальними засобами декодуються як співчуття-заспокоєння, підтримка і втішання.

Зазначимо також, що у щирих висловленнях співчуття, на відміну від виражених формально, переважає односпрямована взаємодія лінгвальних і паралінгвальних засобів, наприклад (фрагмент з *Broadchurch*: TV series, 2017):

“*Come on, Beth. Come here. Beth, come on. Come here. Come here. -It’s \all \right. || -It’s \all \right. || -It’s \not \Mark. § \This is ↑not \Mark. || This is Joe doing this to us. We won’t let him win, OK?*”.

У наведеному фрагменті Еллі заспокоює Елізабет, акцентуючи увагу на тому, що її чоловік не винен у смерті сина. Інтонаційні засоби, а саме: поступове підвищення з кожною реплікою тонального рівня її початку від середньо-зниженого до високого, зростання емоційності інтоногруп за рахунок актуалізації вузьких низького й високого спадних термінальних тонів, підкреслюють і підсилюють вираження одночасно занепокоєння мовця і його намір заспокоїти співрозмовника. Паралінгвальні засоби, зокрема міміка тривоги, супроводжувана похитуванням голови, і тримання подруги за руку, інтенсифікують просодичні засоби, передаючи експліцитне значення щирого співчуття-втішання.

Таким чином, паралінгвальні засоби (контрольовані і неконтрольовані свідомістю пози й рухи мовця, його міміка, жести тощо), які реалізуються емоційною складовою ЕПП висловлення внаслідок перерозподілу його енергії, виконують відносно просодичних засобів функцію підсилення й доповнення, слугуючи однозначному декодуванню щирості чи нещирості висловленого співчуття.

Література

1. Crystal, D. (1969). *Prosodic systems and intonation in English*. Cambridge University Press.
2. Калита, А.А. & Тараненко, Л.І. (2009). *Когнітивний підхід до вивчення фонетичних засобів мови*. Науковий вісник Чернівецького університету, 441–443, 3–6.
3. *Broadchurch*. Series 1–3 : TV series (2017). Studio : Acorn Media UK. 6 DVD’s, Running Time : 1080 mins.

ЕМОЦІЇ МОВЦЯ ТА ЇХ ПРОСОДИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Сотников А. В.

Київський національний лінгвістичний університет

avsotnykov@ukr.net

The given abstract is focused on the issue of correspondence of emotions and their prosodic manifestation. The main emotions and their prosodic characteristics are under review.

Keywords: *emotions, prosodic features, pausation, loudness, voice pitch frequency, emotionally neutral/emotionally coloured speaking.*

Питання впливу емоційного стану мовця на просодичні показники його мовлення давно знаходяться у площині досліджень лінгвістів, психологів і психолінгвістів. Емоції є невід'ємною складовою людської свідомості. Серед базових емоцій відомий психолог Керрол Ізард (1) вирізняє 10 основних емоцій, а саме: радість, здивування, печаль, гнів, відразу, презирство, горе-страждання, сором, інтерес-хвилювання, вину та ніяковість. Решта людських емоцій вважається похідною від наведених базових. Зрозуміло, що емоції, які переживає мовець, маніфестують себе на фізіологічному рівні (реакції організму та міміка), так, наприклад, відомо, що екстремальні вияви емоцій викликають порушення дихання й обміну речовин в організмі, та на рівні просодії мовлення. Різні емоції характеризуються особливими проявами, такими як вираз обличчя та голосові характеристики, а також пози тіла та моделі рухів. Люди можуть досить чітко розпізнати ці моделі навіть у різних культурах, з деякими відмінностями щодо емоцій та способу їх передачі. На сьогоднішній день дослідження в цій галузі зосереджувались переважно на зображенні емоцій акторами (щодо виразу обличчя (3); для голосового зображення (2)). Вважалося, що акторські зіграні емоційні реалізації достатньо схожі на природні спонтанні емоції, і досить легко можна розпізнати їхній емоційний зміст (4).

Звичайно, просодичні показники емоційного та емоційно нейтрального мовлення різняться. Емоційно нейтральне мовлення характеризується стабільністю просодичних показників, які використовуються для передачі інформації без вираження ставлення мовця до неї. Так, тональний рівень зазвичай середній або помірний, частотний діапазон звужений або середній, гучність помірна, темп мовлення спокійний та середній, паузи збалансовані (3-4 інтонаційні групи), тембр однорідний (щодо тембру, він зазвичай не береться до уваги при проведенні експериментальних фонетичних досліджень, оскільки сприймається індивідуально). Хоча необхідно зазначити, що у деяких випадках специфічний тембр посилює емоцію, яку передає мовець. Так,

напружений голос може передавати стрес, інтерес, щастя, безстрашність, обурення; розслаблений – розслабленість, сум, нудьгу, загадковість; придиховість – винуватість, тоді як шепіт – страх, а фальцет – тривогу або подив. Таким чином, можна стверджувати, що емоційно нейтральне мовлення характеризується інтонаційними моделями, спрямованими на передачу логічного змісту повідомлення, а не на передачу емоційного стану мовця.

Просодичні характеристики мовлення представлені частотою основного тону (ЧОТ) та діапазоном її зміни, темпом й інтенсивністю. Важливість саме цих параметрів підтверджується тим, що сучасні автоматичні системи розпізнавання мовця ґрунтуються на таких показниках, як висота голосу, сила голосу, відстань між формантами в голосних, тривалість вимови складів, тривалість пауз та зміна інтонаційного контуру. При чому слід зауважити, що такі показники, як висота голосу, його гучність, темп мовлення, тривалість пауз та зміна інтонаційного контуру керуються свідомістю мовця, а тому залежать від комунікативної мети. Показники середньої максимальної ЧОТ є найвищими під час вираження таких емоцій, як схвильованість, вагання, подив, обурення, захоплення, роздратування, глузування, іронія, грайливість. Показники середньої мінімальної ЧОТ зафіксовано у висловлюваннях, що виражають незадоволення, вагання, подив, шкодування, схвалення, роздратування, глузування, провокативність, грайливість. Найширший діапазон ЧОТ показують висловлювання, що демонструють незадоволення, вагання, подив, радість, обурення, захоплення, роздратування, глузування, грайливість. Вузький та звужений діапазон ЧОТ вирізняють висловлювання на позначення шкодування, розчарування. Середній діапазон ЧОТ притаманний висловлюванням, що виражають схвильованість, схвалення, іронію, провокативність.

Найвищі середні максимальні показники інтенсивності в межах досліджуваних емоцій притаманні висловлюванням, що виражають шкодування, розчарування, схвалення. Мінімальні середні показники інтенсивності характерні для вираження незадоволення, вагання, подиву, шкодування, глузування, радості, провокативності. Найширший середній діапазон інтенсивності вирізняє висловлювання на позначення незадоволення та глузування. Найвужчий середній діапазон інтенсивності характеризує емоції шкодування, розчарування, схвалення, грайливості. Найбільшим емоційним потенціалом вирізняються висловлювання, що позначають незадоволення та глузування за рахунок яскравого та одночасного тонального та динамічного виділення. Середній діапазон інтенсивності маркує висловлювання, що виражають схвильованість, вагання, подив, обурення,

захоплення, роз дратування, радість, іронію, провокативність. У такому разі динамічний компонент не є промінантною ознакою для вираження відповідних емоцій та є допоміжним засобом в емоційному мовленні.

Важливу роль в емоційному мовленні відіграє паузація. Дослідники відводять важливу роль комплексному дослідженню пауз із точки зору не лише їх тривалості, але й типу (5). Зі структурної точки зору виділяють незаповнені та заповнені паузи. Останні можуть бути заповнені різними вокалізаціями та символічно вказувати та втому, хвилювання, поспіх, заклик до тиші тощо. Із функціональної точки зору паузи класифікують як респіраторні (паузи вдиху), дискурсивні (структурування частин дискурсу) та експресивні (виражають ставлення та емоції). До експресивних пауз належать драматичні, емпатичні, а також паузи хезитації (вагання, сумніву, невпевненості).

Значна гучність відповідає гніву та радості, тоді як тихий голос передає страх або сум. При цьому слід зазначити, що в емоційно нейтральному мовленні гучність помірна та рівна протягом всієї фрази.

Таким чином, можна стверджувати, що емоційний стан мовця впливає на просодичні характеристики його мовлення. При цьому, особливу увагу слід звертати на діапазон ЧОТ на термінальній частині емоційного висловлення та діапазону інтенсивності, оскільки саме ці показники слугують основним критерієм емоційного компонента висловлення. Гучність мовлення і тембральні показники відіграють другорядну роль. Емоційна або афективна просодія проявляється як в вербальних, так і в невербальних аспектах мовлення, які дозволяють та допомагають передавати або розуміти емоції. Вона включає індивідуальний тон голосу, який передається через зміну висоти, гучності, тембру, темпу мовлення та пауз. Емоційна просодія в мові сприймається або декодується дещо гірше, ніж міміка, проте точність сприйняття залежить власне від типу емоцій.

Література

1. Ізард, К. (1999). Психологія емоцій. СПб, Питер. 464 с.
2. Banse, R., & Scherer, K. R. (1996). Acoustic profiles in vocal emotion expression. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70 (3), 614–636.
3. Ekman, P., Friesen, W. V., & Scherer, K. R. (1976). Body movement and voice pitch in deceptive interaction. *Semiotica*, 16 (1), 23–27.
4. Juslin, P. N., & Laukka, P. (2004). Expression, Perception, and Induction of Musical Emotions: A Review and a Questionnaire Study of Everyday Listening.; Scherer, K. R. (2003). *Vocal Communication of Emotion: A Review of Research Paradigms. Speech Communication*, 40 (1), 227–256.
5. Viola I.C., Madureira S. (2008). The roles of pause in speech expression. Proceedings of the Fourth Conference on Speech Prosody (2008 May 6–9). Campinas, Brazil. P. 721–724.

ВЕРБАЛЬНІ Й НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ВДЯЧНОСТІ У ВИСЛОВЛЕННЯХ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬ ПОЗИТИВНІ ПОЧУТТЯ

Клімук О. С.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
olha.sadlovska@gmail.com

This author addresses the issue of verbal and non-verbal means of expressing gratitude within the utterances which convey positive feelings, such as happiness, admiration, and relief. Typical verbal means include usage of the words ‘thanks’, ‘thank you’, ‘want to thank’ etc, which may be intensified by ‘so much’, ‘very much’, ‘not + can thank you’ etc. In order to show appreciation evaluative nouns and adjectives may be used within the utterances. Typical non-verbal means include hugs, hand-shakes or patting on the back for man, smiles, deep breaths (for relief), and are used to intensify verbal means.

Keywords: *gratitude, utterances of gratitude, verbal and non-verbal means, English dialogue speech, the feeling of satisfaction, appreciation.*

Сучасний розвиток лінгвістичної науки характеризується переважанням антропоцентричної парадигми, у межах якої значна увага приділяється дослідженню мовленнєво-мисленнєвої діяльності людини як носія її певного мікро- і мікросоціального досвіду. З огляду на це, важливим є вивчення соціально та індивідуально маркованих ознак емоційних висловлень, зокрема, висловлень вдячності, які є ефективним інструментом установалення і побудови особистісних стосунків між людьми у різних комунікативних контекстах. Особливої актуальності набуває аналіз засобів різних рівнів мови, які беруть участь у вираженні смислу висловлень вдячності, як одного з найбільш поширених видів емоційного мовлення. Тому метою нашого дослідження є узагальнення вербальних і невербальних засобів вираження вдячності, які мають місце у межах висловлювань, які передають позитивні почуття.

Вивчення специфіки функціонування вербальних і невербальних засобів вираження вдячності здійснювалося з урахуванням обґрунтованих нами (Клімук, 2025) провідних лінгвальних ознак актуалізації вдячності в англійському діалогічному мовленні та укрупненого поділу експериментального матеріалу на три класи за типом виражених почуттів і комплексів почуттів, а саме на позитивні, невизначені та негативні. Нагадаємо, що згідно з працею (Калита, Клименюк & Тараненко 2024, с. 99–121), певні почуття виникають у людини внаслідок перебігу складних психофізіологічних процесів, які ми розуміємо як емоції. Саме емоції мають значний вплив на сприйняття дійсності індивідом

та на спрямованість його мисленнєво-мовленнєвої діяльності. Різновиди емоцій доцільно поділяти на позитивні, невизначені і негативні на основі комфортного, перехідного і некомфортного стану психіки індивіда. Таким чином, почуття вдячності з'являється у свідомості індивіда у відповідь на певну емоцію, яка, в свою чергу, є реакцією на зовнішні вербальні або невербальні подразники.

У межах останнього рівня зазначеної класифікації (Клімук, 2025) виділено сталі комплекси почуттів, які були практично зареєстровані під час роботи з експериментальним матеріалом. Серед комплексів, які транслують позитивні почуття, найчастотнішими є наступні: вдячність-радість, вдячність-захоплення, вдячність-полегшення.

У висловлюваннях, які містять комплекс вдячність-радість, мають місце випадки використання заперечної частки *not* з модальним дієсловом *can*, а також заперечного прислівника *never* для підсилення рівня почуття вдячності мовця та неможливості віддячити чимось за неймовірну послугу чи подарунок у майбутньому.

38:55–38:58

- *I can never thank you enough. Thank you.* (Klaviter, & Whitmore, 2019).

20:10–20:15

- *Can't thank you enough for keeping her safe.* (Corbett, & Wright, 2014).

В обох проілюстрованих вище прикладах має місце також підсилення вербальної складової за допомогою невербальної. Відтак, у першому прикладі дівчинка дякує лікарю-хірургу за проведену операцію, яка дала шанс її мамі перемогти рак. Її переповнюють почуття вдячності і радості, які виражаються також у міцних обіймах лікаря. У другому прикладі офіцер-моряк дякує агентів морської поліції за те, що з його дочкою все добре. Він міцно тисне агенту руку на знак подяки.

Іншою типовою граматичною структурою для висловлень з комплексом вдячність-радість є вживання мовцем дієслів *want to thank*. Нерідко такі висловлення підсилюються фразами *so much*, *very much* на вербальному рівні, та на невербальному рівні – міцними обіймами, потисканням рук, радісною щирою посмішкою або навіть сльозами радості і вдячності, як у наведених нижче прикладах.

37:16–37:18

- *Oh, thank you so much, Dr. Cain.* (Harthan, Chapman, & McCrane, 2019).

35:50–35:56

- *I know everyone at Chastain did everything they could to give my mom every chance, and I just want to thank you guys.* (Klaviter, & Whitmore, 2019).

36:16–36:23

- *And, Doctor Cain, I just want to thank you for giving my family hope when no one else would.* (Klaviter, & Whitmore, 2019).

Типовою рисою висловлень, які містять комплекс почуттів вдячності-захоплення, є наявність лексичних елементів, які дають схвальну оцінку дій співрозмовника, які є корисними для мовця. Нерідко така оцінка подається в окремому реченні. Це видно у наступних прикладах.

0:05–0:09

- *So, what did you think?*

- *Oh, I **loved** it! Thank you, Daddy.* (Binder, & Brown, 2016).

Дочка дякує тата за те, що він запросив її на улюблену різдвяну виставу, від якої вона в захваті. Вона тримає тата за руку і кладе голову йому на плече.

6:11–6:18

- *You are a **genius**, Cammie. Thank you.* (Murphy, Minear, Raisani, & Buecker, 2025).

Тейлор дякує тітці за те, що вона допомогла їй дописати пісню, називаючи її генієм.

33:56–34:01

- *I have two things left to give, and they're both Caf-POWs! POW! POW!*

- *Jimmy, you are a **lifesaver**.* (Monreal, & Wharmby, 2014).

Джиммі приніс Еббі її улюблений напій з кофеїном, який вона дуже потребує, оскільки працює у лабораторії вже кілька годин підряд без перерви і не має часу вийти, щоб купити його самій. Вона щиро посміхається і дякує йому за принесений напій, називаючи його рятівником.

Характерною рисою висловлень вдячності, до яких входить комплекс вдячності-полегшення, є сталі конструкції Thank God, Thank goodness, Thank heavens. Такі висловлення нерідко супроводжуються видихом повітря чи підвищеною гучністю, за допомогою яких мовець передає почуття полегшення, що ілюструють такі приклади.

10:21–10:27

- *I'm not dying. I've never felt more alive. I beat breast cancer!*

- *Thank **goodness**.* (Klaviter, & Whitmore, 2019).

37:36–37:38

- *Gibbs, **thank God**! I-I got you.* (Schenck, Cardea, & Whitmore, 2015).

Однак, є випадки, коли полегшення передається лише за допомогою видиху повітря та інтонації висловлення, як у наступному випадку.

23:09–23:19

- *Look, honestly? This is still a lot to try to understand, but... if you say that it's good for you, then good.*

- *Charles: Oh, **thank you. Thank you.*** (Frazier, Burditt, & Asher, 2024).

Виконаний аналіз свідчить, що адекватне декодування виражених почуттів під час висловлення вдячності в англійському діалогічному мовленні залежить значною мірою від правильного добору адресантом мовних засобів у їх поєднанні з паралінгвальними елементами. Поглиблене вивчення закономірностей комплексної взаємодії мовних і позамовних засобів надасть можливість обґрунтування механізму кодування й декодування смислу щирого й нещирого вираження вдячності в англійському діалогічному мовленні.

Література

1. Калита, А., Клименюк, О., & Тараненко, Л. (2024). *Маніпуляція в мовленнєвій комунікації*. – К.: Тропеа. 184 с.
2. Клімук, О. (2025). Систематизація провідних лінгвальних ознак актуалізації вдячності в англійському діалогічному мовленні. *Advanced Linguistics*, №16. 75–83.

Список джерел ілюстративного матеріалу

3. Binder, S., D., (Writer), & Brown, A. (Director). (2016, December 13). The Tie That Binds (Season 14, Episode 10) [TV series episode]. In Bellisario, D.P., Binder, S.D., Cardea, F., Harmon, M., Schenck, G., Glasberg, G., Horowitz, M. (Executive producers), *NCIS*. Belisarius Productions. CBS Studio.
4. Corbett, J. (Writer), & Wright, T.J. (Director). (2014, October 28). Parental Guidance Suggested (Season 12, Episode 6) [TV series episode]. In Bellisario, D. P., Binder, S. D., Cardea, F., Glasberg, G., Harmon, M., Horowitz, M., Johnson, Ch., F., Schenck, G. (Executive producers), *NCIS*. Belisarius Productions. CBS Studio.
5. Frazier, H., & Burditt, E. (Writers) & Asher, R. (Director). (2024, November 21). The Emily Always Rings Twice (Season 1, Episode 3) [TV series episode]. In Schur, M., Sackett, M., Miner, D., Alberdi, M., Clements, Ch., Goldman, J., Santibanez, M. (Executive producers), *A Man on the Inside*. Fremulon, 3 Arts Entertainment, Dunshire Productions, Motto Pictures, Micromundo, Universal Television. Netflix.
6. Harthan, T., & Chapman, A. (Writers) & McCrane, P. (Director). (2019, October 8). Saints and Sinners (Season 3, Episode 3) [TV series episode]. In Jones, A.H., Fuqua, A., Noyce, Ph., Obst, O., Boorstein, D., Harthan, T., Halsey, M. (Executive producers). *The Resident*. Fuqua Films, 3 Arts Entertainment, Nickels Production, UP Island Films, 20th Television. Netflix.
7. Klaviter, E. (Writer), & Whitmore, J.Jr. (Director). (2019, October 1). Flesh of my Flesh. (Season 3, Episode 2) [TV series episode]. In Jones, A.H., Fuqua, A., Noyce, Ph., Obst, O., Boorstein, D., Harthan, T., Halsey, M. (Executive producers). *The Resident*. Fuqua Films, 3 Arts Entertainment, Nickels Production, UP Island Films, 20th Television. Netflix.

8. Monreal, G.L. (Writer), & Wharmby, T. (Director). (2014, November 11). The Searchers (Season 12, Episode 7) [TV series episode]. In Bellisario, D. P., Binder, S. D., Cardea, F., Glasberg, G., Harmon, M., Horowitz, M., Johnson, Ch., F., Schenck, G. (Executive producers), *NCIS*. Belisarius Productions. CBS Studio.
9. Murphy, R. & Minear, T., & Raisani, R. (Writers), & Buecker, B. (Director). (2025, October 9). Pilot (Season 1, Episode 1) [TV series episode]. In Murphy, R., Minear, T., Raisani, R., Falchuk, B., Basset, A., O'Donnell, Ch., Buecker, B. (Executive producers), *911: Nashville*. Ryan Murphy Television, User Error Productions, 20th Television. ABC.
10. Schenck, G., & Cardea, F. (Writers), Whitmore, J., Jr. (Director). (2015, October 6). Incognito (Season 13, Episode 3). [TV series episode]. In Glasberg, G., Bellisario, D., Cardea, F., Schenck, D., Harmon, M., Horowitz, M., Binder, S.D., Williams, S. (Executive Producers), *NCIS*. Belisarius Productions; CBS Studio.

THE ROLE OF PAUSES IN PROSODIC ORGANIZATION OF EMOTIONAL UTTERANCES ACTUALIZED BY SPEAKERS OF HIGH, MIDDLE AND LOW SOCIOCULTURAL LEVELS

Olha Sokyrska, Buha Svitlana

National Technical University of Ukraine

“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”

olgasokyrska@gmail.com; jabubi21@gmail.com

The article outlines the role of pauses as a key component in the prosodic organization of emotional utterances actualized by speakers of different sociocultural levels. The study integrates contemporary phonetic and psycholinguistic perspectives on pausing phenomena, emphasizing their structural, cognitive, and pragmatic functions in emotional speech.

Keywords: *emotional utterances, prosodic organization, intonation features, pauses, English dialogue speech, language means interaction.*

The study of prosodic organization of emotional speech represents a significant and evolving area within modern phonetics. Emotional utterances constitute a complex domain of linguistic analysis, as they reflect not only the semantic content of speech but also the speaker's emotional state, communicative intention, and sociocultural background. In this context, prosodic features play an important role in shaping the interpretation and perception of emotional meaning.

Ukrainian researchers (Klymeniuk, 2010; Kozub, 2020; Taranenko, 2018; Taranenko, 2021), as well as foreign scholars (Brazil, 1997; Tench, 2011, Fletcher, 2021) are actively engaged in studying the role of prosody, particularly in the context of emotional utterances, which serve as a form of emotional expression.

Prosody integrates segmental and suprasegmental elements into a coherent system that structures our speech. Among its components, pauses occupy a particularly important position as temporal markers that regulate speech flow, segment information, and contribute to the realization of prosodic phrasing. Traditionally defined as interruptions in phonation, pauses are now increasingly regarded as functionally motivated and systematically organized elements of speech.

Recent phonetic research demonstrates that pauses are closely aligned with discourse structure, thereby functioning as essential cues for speech segmentation and listener comprehension (Taranenko L. I., Kutsenko M. A., 2020). This confirms their role as integral elements of prosodic organization rather than incidental disruptions.

From a psycholinguistic perspective, pauses are intrinsically linked to cognitive processes underlying speech production. Contemporary studies show that the distribution and duration of pauses are directly influenced by speech planning

mechanisms, with longer pauses occurring before cognitively demanding or information-dense segments (Krivokapić, 2022). This indicates that pausing behavior reflects the dynamic interaction between linguistic encoding and real-time cognitive processing.

A crucial distinction is made between grammatical pauses, which are aligned with prosodic and syntactic boundaries, and hesitation pauses, which arise from planning difficulties or emotional factors. Empirical evidence suggests that hesitation pauses increase in frequency under conditions of emotional arousal and cognitive load, highlighting their role as indicators of both affective and processing-related factors.

In emotional utterances, pauses acquire enhanced functional significance, contributing to the expression and modulation of affective meaning. They interact with other prosodic features, such as intonation, tempo, and intensity, to encode subtle emotional nuances. The realization of pauses varies depending on the speaker's sociocultural level, reflecting differences in communicative competence and discourse strategies.

Speakers of a high sociocultural level tend to employ pauses in a controlled and strategically motivated manner, ensuring coherence, clarity, and pragmatic appropriateness. Their pausing patterns are typically aligned with prosodic structure and serve to enhance the interpretability of emotional content. In contrast, speakers of a middle sociocultural level demonstrate a higher degree of variability in pausing behavior, often reflecting spontaneous speech production and moderate cognitive load. For speakers of a low sociocultural level, pauses frequently perform an expressive function, intensifying emotional content but sometimes disrupting the rhythmic and prosodic organization of speech.

Recent cross-disciplinary studies in phonetics and discourse analysis further indicate that pausing patterns are sensitive to sociolinguistic variables, including education level and communicative context, thereby functioning as markers of speaker identity and social differentiation (Fletcher, 2021; Tench, 2011). This underscores the importance of considering sociocultural factors in the analysis of prosodic phenomena.

Thus, pauses should be interpreted as multifunctional elements that integrate structural, cognitive, emotional, and sociolinguistic dimensions of speech. Their role in the prosodic organization of emotional utterances reveals the complex interplay between linguistic form, affective expression, and speaker-related variables.

References

1. Brazil, D. (1997). *The Communicative Value of Intonation in English*. Cambridge : Cambridge University Press.
2. Fletcher, J. (2021). The prosody of speech: Timing and rhythm. In *The Handbook of Phonetic Sciences*, Second Edition, 521–602. DOI: [10.1002/9781444317251.ch15](https://doi.org/10.1002/9781444317251.ch15)
3. Kalyta, A., Klymeniuk, A. (2022) *Metodolohycheskye osnovy kohnytyvnykh lingvo-energetycheskykh yssledovanyi: monohrafiya*. Kyiv: MPP "LINO".
4. Klymeniuk, O. V. (2010). *Knowledge, perception, cognition*. Ternopil: Textbooks and manuals.
5. Kozub, L., Valigura, O., Monashnenko, A. (2020). Prosody of English Television Advertising: Sociolinguistic Features and Pragmatic Potential. *Euromentor Journal. Studies About Education*. Volume XI, No. 1/March. Bucharest: “Dimitrie Cantemir” Christian University. 13–38. <https://euromentor.ucdc.ro/EUROMENTOR %20March %20 %20 %202020.27.03.pdf>
6. Krivokapić, J. (2022). The role of speech planning in pausing. *Journal of the Acoustical Society of America*. Issue 151, 402-413. DOI: [10.1121/10.0009279](https://doi.org/10.1121/10.0009279)
7. Taranenko, L. I., Kutsenko, M. A. (2020). *Prosodic organization of English utterances of sympathy*. *Cognition, communication, discourse*. Issue 21, 61-71. DOI: <https://doi.org/10.26565/2218-2926-2020-21-05>
8. Taranenko, L. (2021). Interaction of Segmental and Suprasegmental Means in Realizing the English Folk Text Pragmatic Orientation. *Linguistic Studies*,. Issue 41, 251–257. DOI: [31558/1815-3070.2021.41.25](https://doi.org/31558/1815-3070.2021.41.25)
9. Tench, P. (2011). *Transcribing the Sound of English: A Phonetics Workbook for Words and Discourse*. Cambridge University Press.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ФОНЕТИКИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ / CURRENT TRENDS IN METHODOLOGY OF TEACHING PHONETICS

PRIORITIZING PRONUNCIATION IN INTERPRETER TRAINING

Ganna Polishchuk

Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

lopotova@ukr.net

This study addresses the marginalization of English practical phonetics within Ukrainian translator and interpreter curricula. Focusing on the framework of phonological competence as defined by the CEFR, the research highlights the significance of intelligibility in pronunciation as an integral part of interpreters' professional linguistic proficiency. By analyzing the demands of simultaneous and consecutive interpreting, the paper advocates for a prioritized model of pronunciation instruction.

Keywords: *intelligibility, phonological control, interpreter curricula, full range of phonological features.*

Revisiting the educational challenges arising from Ukraine's application to join the European Union (EU) highlights the paramount importance of English as a Foreign Language (EFL). As Ukraine integrates into the European educational, cultural, and political landscape, it becomes clear that this transition requires highly professional interpreters whose language proficiency aligns with the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), which serves as the primary EU standard for linguistic competence. In this context, phonological control emerges as a vital yet often overlooked component of interpreters' skillset in Ukrainian educational practices. Consequently, this theoretical review aims to identify a specific pedagogical gap – the insufficient representation of English practical phonetics in Ukrainian interpreting programs, reflecting the view that “pronunciation teaching urgently needs a more careful prioritized curriculum” (Levis & Gilbert, 2000, p. 506).

In recent decades, research attention has focused mainly on the pronunciation skills in the EFL teacher training (cf. Munro, & Derwing, 1995; Derwing, & Munro, 2005, 2009; Kelly, 2000; Macdonald, 2002; Luchini, 2005; Saito, 2012; Levis, 1999, 2010, 2018; Celce-Murcia, Brinton, & Goodwin, 1996; Topal, 2019). Marginalization of scholarly research on the pronunciation skills in interpreter training is surprising, considering the essential role that pronunciation plays in successful communication, as claimed by Baker (2010, p. 83).

Acknowledging the fundamental importance of intelligible pronunciation for interpreters, we advocate an introduction of an academic module of Practical Phonetics that should be offered in interpreter education programs of higher learning to give theoretical fundamentals and training to help them direct the educational efforts at intelligibility enhancement. By analyzing the demands of simultaneous and consecutive interpreting from a CEFR-oriented perspective (CEFR Companion Volume, 2020), this paper demonstrates that interpreter trainees must be able to cope with unpredictable complications arising from breakdowns in the English segmental system. For instance, vowel reduction is considered by Levis (2018, p. 24) a primary cause of intelligibility problems, particularly from an EFL learner's perspective. Similarly, word stress errors are identified as factors highly likely to interfere with overall communication. Thus, EFL users with a good grammatical and lexical proficiency can feel frustrated when communication breaks down due to their poor pronunciation (Kelly 2000, p. 13). In line with the above, we fully support the approach that interpreters "need to be trained through contrastive analysis so that they can distinguish between the syllables and sounds of both native (L1) and target languages (FL)" (Topal, 2019, p. 422). This builds their awareness of the distinctive features of L1 and FL phonological systems, as well as the phonological rules that govern FL speech.

The latest edition of the CEFR (Council of Europe, 2020) has included phonological control alongside with grammatical accuracy and vocabulary control into the list of descriptors that are available for different aspects of linguistic competence. Phonological control has been identified as a grid with three categories: Overall phonological control, Sound articulation and Prosodic features (stress and intonation) with intelligibility as a key factor in discriminating between them (the focus is on how much effort is required from the interlocutor to decode the speaker's message) (Council of Europe, 2020, p. 133). For instance, in the context of overall phonological control, learners are supposed to employ the full range of phonological features in the target language with sufficient control to ensure intelligibility throughout and articulate virtually all the sounds of the target language, some features of accent(s) retained from other language(s) may be noticeable, but they do not affect intelligibility (CEFR, 2000, p. 134).

Intelligibility is a central topic in contemporary studies on English phonology due to the shift of scholarly focus on how much effort if required from the interlocutor to decode the speaker's message instead of on accent and accuracy (Munro, & Derwing, 1995; Levis, 2000, 2018; etc.). As stated by Munro & Derwing, "Intelligibility refers to the extent to which an utterance is actually understood"

(1995, p. 291); the intelligibility principle is based on the assumption that “learners simply need to be understandable”, it means that the listener should understand the speaker’s message without the need for repetition or rephrasing the utterance. That is a key issue for interpreting and lead to the qualification of experts in multilingual and multimedia communication, establishing a clear link of pronunciation with simultaneous and consecutive interpreting.

Numerous publications with a high citation frequency (Celce-Murcia et al., 1996; Jenkins, 2002; Munro, 2010; Munro, & Derwing, 1995) provide a theoretical framework for the paradigm shift from native-like accuracy to a focus on intelligibility in pronunciation instruction, which acknowledges the EFL user’s non-native accent. While the usefulness of teaching pronunciation remains a widely debated subject, current pedagogical research reveals that intelligible pronunciation is an essential component of communicative competence. Consequently, EFL instructors must set achievable goals tailored to students’ communication needs, while learners themselves must become active participants in the learning process (Pardede, 2010, p. 1).

In line with the above, interpreters as language mediators have to employ the full range of phonological features in the target language with sufficient control to ensure intelligibility throughout in the context of overall phonological control, where the knowledge and skills in the perception and production of 1) the sound-units (phonemes) of the language and their realization in particular contexts (allophones); 2) the phonetic features which distinguish phonemes (distinctive features, e.g. voicing, rounding, nasality, plosion); 3) the phonetic composition of words (syllable structure, the sequence of phonemes, word stress, word tones); 4) sentence phonetics (prosody), as effective interpreting requires control of prosody as much as control of the target language’s vowel and consonant sounds (Celce Murcia, & Olshtain, 2000, p. 31; Pardede, 2010, p. 1): sentence stress and rhythm; intonation; phonetic reduction; vowel reduction; strong and weak forms; assimilation; elision, where intelligibility is a key factor (Council of Europe, 2020, p. 133), not the nativelike pronunciation that historically dominated in a foreign language instruction (CEFR, 2020, p. 134).

Research findings (Levis, 2018) claim that an intelligibility-based approach requires prioritizing what is taught. Teaching to achieve intelligibility is challenging precisely because of this prioritized approach to errors. Such an approach is based on the assumption that some errors have a relatively large effect on understanding and others a relatively small effect, and priorities are described (the term was used by J. Gilbert in personal communication with Levis (Levis,

2018, p. 34)) in terms of a battlefield medical image – triage: when faced with many people who are wounded, medics must prioritize treatment. Applied to pronunciation, the image suggests that certain errors (injuries to communication, to follow the metaphor) should be treated first because they are more likely to harm communication than are others. Other “injuries” to communication are far less problematic, and neither listeners nor speakers will be harmed by lack of accuracy in such cases.

Thus, to be considered proficient users of language (C1–C2), prospective interpreters need to be equipped with both segmental and suprasegmental knowledge to be fluent, because their professional roles include both freelance and in-house translator, project manager, machine translation language specialist, lecturer, trainer and translation company owner. This alone would seem to suggest that the students possess at least some of the skills needed to ensure success in this professional field, and accurate and intelligible pronunciation will add to number of vital abilities and attitudes that they can take with them into their professional lives.

In conclusion, students’ ability to maintain FL intelligible pronunciation is widely recognized nowadays as crucial to professional success. Proficient users of a target language in the field of interpreting as stated by the CEFR, innovations in the content of the phonological competence demand urgent changes in interpreter education programs in Ukrainian institutions of higher learning. Guided by intelligibility principle, the educational efforts should be directed at intelligibility and comprehensibility enhancement of prospective interpreters’ pronunciation, instead of focusing on their accent eradication. We advocate for the inclusion of English practical phonetics in the Ukrainian interpreter curricula that would ideally prevent a number of pronunciation errors from becoming entrenched, and would allow an upper-level phonetics course to provide advanced, rather than remedial instruction to correct ingrained errors.

References

1. Baker A. A. (2010). ESL teachers and pronunciation pedagogy: Exploring the development of teachers’ cognitions and classroom practices. In. J. Levis & K. LeVelle (Eds.). Proceedings of the 2nd Pronunciation in Second Language Learning and Teaching Conference, Sept. 2010. Ames, IA: Iowa State University.
2. Celce-Murcia, M., Brinton D.M., & Goodwin, J.M. (1996). *Teaching Pronunciation: A Reference for Teachers of English to Speakers of Other Languages* Cambridge: Cambridge University Press.
3. Celce-Murcia M., Olshtain E. (2000). Discourse and Context in Language Teaching. A guide for Language Teachers. Cambridge: Cambridge University Press.

4. Council of Europe. (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume*. Council of Europe Publishing. <https://www.coe.int/lang-cefr>
5. Derwing, T. M., & Munro, M. J. (2005). Second language accent and pronunciation teaching: A research-based approach. *TESOL Quarterly*, 39, 379–397. <http://dx.doi.org/10.2307/3588486>
6. Derwing, T.M., & Munro, M. J. (2009). Putting accent in its place: Rethinking obstacles to communication. *Language Teaching*, 42(4), 476–490. doi:10.1017/S026144480800551X
7. Jenkins, Jennifer. (2000). *The Phonology of English as an International Language*. Oxford: Oxford University Press.
8. Kelly, G. (2000). How to teach pronunciation. Pearson Education Limited.
9. Levis, J., & Gilbert, J. (2000). Review of The phonology of English as an international language (Jennifer Jenkins, 2000, Oxford University Press). *TESOL Quarterly*, 35(3), 505-506.
10. Levis J. (1999). Intonation in theory and in practice, revisited. *TESOL Quarterly*, 33, 37–54.
11. Levis J. (2010). Assessing speech intelligibility: Experts listen to two students. In. J. Levis & K. LeVelle (Eds.). *Proceedings of the 2nd Pronunciation in Second Language Learning and Teaching Conference*, Sept. 2010. Ames, IA: Iowa State University, 56-69.
12. Levis, J.M. (2018). *Intelligibility, Oral Communication, and the Teaching of Pronunciation*. *Cambridge Applied Linguistics*. Cambridge University Press.
13. Levis John. (2020). Revisiting the Intelligibility and Nateness Principles. *Journal of Second Language Pronunciation*, 6(3), 310–328. <https://www.jbe-platform.com/content/journals/10.1075/jslp.20050.lev>
14. Luchini, Pedro L. (2005). A New Approach to Teaching Pronunciation: An Exploratory Case Study. *The Journal of Asia TEFL*, 2(2), 35-62.
15. Munro, M. J. (2010). Intelligibility: Buzzword or buzzworthy? In. J. Levis & K. LeVelle (Eds.). *Proceedings of the 2nd Pronunciation in Second Language Learning and Teaching Conference*. Ames, IA: Iowa State University, 7–16.
16. Munro, M. J., & Derwing, T. M. (1995). Processing time, accent, and comprehensibility in the perception of native and foreign-accented speech. *Language and Speech*, 38(3), 289-309.
17. Parded, Parlindungan. (2010). The Role of Pronunciation in a Foreign Language Program. Presented at FKIP-UKI English Department Bimonthly Collegiate Forum held on October 13, 2007. First published online in October 7, 2010 at <https://parlindunganpardede.wordpress.com/2010/10/07/349/>
18. Saito, K. (2012). Effects of Instruction on L2 Pronunciation Development: A Synthesis of 15 Quasi-Experimental Intervention Studies. *TESOL Quarterly*, 46(4), 842-854. doi: 10.1002/tesq.
19. Topal, I. H. (2019). CEFR-oriented probe into pronunciation: Implications for language learners and teachers. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 15(2), 420–436.

ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИВЧЕННЯ ІНТОНАЦІЙНИХ ІНВАРІАНТІВ ТА СТИЛІСТИЧНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ АНГЛІЙСЬКОЇ ІНТОНАЦІЇ

Алексенко С. Ф.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка
svaleksen@gmail.com

Current intonology focuses on identifying intonational invariants of languages and examining their functional and stylistic variability. The aim of the theses is to outline the role of the intonational invariant in teaching English as a foreign language and to substantiate the need for its gradual acquisition. The intonational invariant as a typical and most frequent pattern is of key importance for the development of foreign language intonational competence and should be defined with regard to the way it is perceived by learners. Effective mastery of intonation involves training the invariant as a basic template, followed by acquiring its variability depending on context, emotional colouring and speech style, which has important implications for language pedagogy.

Keywords: *intonology, intonational invariant, functional and stylistic variability, foreign language teaching, intonational competence*

На сучасному етапі розвитку інтонологія як наука спрямована, по-перше, на виявлення інтонаційних інваріантів конкретних мов та їх зіставлення, а по-друге, на з'ясування на функційно-стилістичної варіативності інтонації в межах певної мовної системи. Знання інваріантної інтонаційної структури англійської мови має велике значення в лінгводидактичному плані під час навчання цієї мови як іноземної.

Визначення інтонаційного інваріанту англійської мови з лінгводидактичною метою, який традиційно розуміється як певний повторюваний у різних комунікативних ситуаціях найчастотніший і показовий для певної мови інтонаційний патерн, повинно здійснюватися лише в контексті його сприйняття іншомовними учнями англійської. Тож, посібники / підручники фонетики з відпрацювання іншомовної вимови мають укладатися з урахуванням можливих відмінностей в акцентуванні, трактуванні та відпрацюванні його компонентів у світлі рідної мови тих, хто навчається (Avery, Ehrlich, 1994). Здатність зберігати інтонаційний інваріант іноземної мови при допущенні його певної варіативності свідчить про високий рівень володіння іншомовною інтонаційною системою, що, у свою чергу, диктує необхідність на початковому етапі навчання іншомовної вимови приділяти першочергову увагу закріпленню в мовленні інтонаційного інваріанту як інтонаційного шаблону, що забезпечує адекватне спілкування на супрасегментному рівні. Сучасні інтонологи вивчають

інтонаційний інваріант в динаміці, тобто під час розгортання дискурсу чи різних структурно-семантичних типів висловлень (Калита, 2020; Docherty, Foulkes & Kerswill, 2024), з тенденцією до виявлення національно-специфічних просодичних моделей організації тексту як певних преференційних інваріантів на тлі інших мов.

Визнаючи необхідність вивчення інтонаційного інваріанту мови, відзначимо важливість опанування варіативністю інтонаційних параметрів, особливо на просунутому етапі вивчення іноземної мови для усвідомлення допустимих відхилень від інтонаційного інваріанту за певних умов, а також багатофункціональності інтонаційних моделей і їхніх елементів. У зв'язку з тим, що із зменшенням ступеня офіційності спілкування та кількості адресатів дистинктивні, інваріантні риси англійської інтонації нейтралізуються (на відміну від публічного мовлення, в якому англійський інтонаційний інваріант представлений у найбільш яскравій формі), в опановувачів англійської може виникнути хибне враження про відсутність чіткої моделі інтонації в розмовному мовленні цієї мови.

Як показує практика навчання, здатність тих, хто навчається, дотримуватися іншомовних інваріантних інтонаційних контурів помітно погіршується зі зростанням емоційності мовлення, внаслідок чого комунікативний намір не досягається, тож формування й утримання в мовленні інтонаційного інваріанту на початковому та середньому етапах навчання важко переоцінити. Із формуванням стійкості інтонаційного інваріанта можна переходити до сприйняття та імітації мовлення з емоційно-модальним забарвленням.

Лінгводидактика використання різних мовленнєвих ситуацій визначається їх здатністю демонструвати опановувачам англійської мови відмінності у функціонуванні певного інтонаційного елемента залежно від мовленнєвої ситуації чи контексту. До прикладу, такий елемент англійської інтонаційної структури, як випадкове (неочікуване) підвищення тону, що здатне додати емоційності до художніх і спонтанних описів, може втрачати емоційне забарвлення й слугувати цілям виокремлення окремих слів під час інформаційного читання. Низька рівня шкала в діалозі означає незначну зацікавленість мовця у спілкуванні, тоді як у монологічному мовленні вона не має негативної емоційної оцінки, натомість відповідає менш семантично навантаженим синтагмам. Тож, варіанти інтонаційних моделей є полісемантичними засобами вираження цілого спектру відношень, емоцій, стилістично маркованих одиниць мовлення. Подальше дослідження

інваріантно-варіантних особливостей англійської інтонаційної системи сприятиме не лише розвитку теоретичних засад інтонології, а й вдосконаленню практики навчання іншомовної вимови.

Література

1. Калита, А. А. (2020). Універсальні та диференційні ознаки інтонаційного вираження смислу англійських емоційних висловлень. В: *Збірник матеріалів IV Круглого столу «Сучасні тенденції фонетичних досліджень»*. (с. 6–11). Київ: Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сикорського».
2. Avery, P., Ehrlich, S. (1994). *Teaching American English Pronunciation*. Oxford: Oxford University Press.
3. Docherty, G., Foulkes, P., & Kerswill, P. (2024). Phonetic and Phonological Variation in England. In S. Fox (Ed.), *Language in Britain and Ireland* (pp. 70–97). Chapter, Cambridge: Cambridge University Press.

SELECTING INSTRUCTIONAL MATERIALS FOR DEVELOPING ENGLISH COMPETENCE IN ENGINEERING STUDENTS

Olha Vashchylo

Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

olga_vv@ukr.net

The article substantiates the necessity of using artificial intelligence to optimize the selection of educational materials for engineering students. The author proposes a structured algorithm that includes establishing selection criteria, developing matching scales, and implementing a multi-stage evaluation procedure. This approach covers various types of content, including texts, audio materials, and podcasts, ensuring their relevance to professional needs. The implementation of this AI-driven algorithm facilitates the formation of foreign language competence, particularly in its phonetic, lexical, and grammatical aspects.

Keywords: *foreign language competence, engineering students, educational material selection, artificial intelligence, selection criteria.*

In the modern world, foreign language proficiency is an integral part of the professional competence of technical specialists. Preparing future engineers for international communication requires a comprehensive approach to forming foreign language communicative competence: from grammatical and lexical accuracy to a high level of phonetic culture, which ensures the unambiguous understanding of technical terminology. The effectiveness of this process directly depends on the scientifically grounded selection of instructional materials, which today is impossible without the involvement of innovative technologies.

The issue of selecting educational materials for teaching various types of speech activities has been addressed in the works of leading methodologists: O. Tarnopolsky, S. Nikolaieva, L. Morska, O. Biych, Z. Kornieva, N. Maiier, T. Hudson, B. Lynch, G. Stanley, P. Edirsingha, G. Salmon, M. Nie, A. Fox, I. Waragai, T. Ohta, N. Raindl, and others.

In recent years, the focus of scientific research has shifted toward artificial intelligence (AI). Specifically, O. Zhyhadlo and I. Zaiarna (2025) explore the possibilities of using AI to create tasks aimed at testing the level of lexical skills development in ESP classes. L. AlTwijri and T. Alghizzi (2024) consider the effectiveness of integrating AI technologies into EFL teaching to increase motivation, engagement, and positive student attitudes while reducing learning-related anxiety. S. Xu et al. (2024) investigate the impact of ChatGPT on the formation, development, and improvement of foreign language skills and abilities. I. Zhukevych and O. Spiricheva (2024) examine the influence of AI tools on the development of university students' speaking skills and provide recommendations for the effective implementation of AI tools in the educational process.

Despite a significant number of studies on the use of AI in education, the application of AI for selecting educational materials to improve the communicative competence of future technical specialists remains insufficiently studied.

The purpose of our study is to develop an AI-based algorithm for selecting materials for teaching foreign languages to technical students, which includes: establishing criteria for selecting educational materials; developing scales for material compliance with the criteria; developing a procedure for selecting educational materials; and performing the actual selection procedure.

By a *material selection algorithm* we mean a sequence of actions that ensures a systematic and justified choice of materials in accordance with didactic goals, the curriculum content, and core pedagogical principles.

In our view, the selection algorithm should include the following stages: identifying selection criteria; developing compliance scales; establishing the selection procedure (expert assessment using AI based on the developed scales and decision-making regarding its suitability); and the direct implementation of the selection.

It is worth noting that this approach can be applied to various types of instructional materials, including text, audio, video, and podcasts.

A necessary condition in the selection process is the definition of criteria. Following O. Asadchykh and O. Kindzhybala (2022, p. 31), we define *selection criteria* as the primary characteristics used to evaluate material qualitatively and quantitatively for educational use. Based on the analysis of existing methodological work, we distinguish two groups of criteria for selecting text materials: discrete and continual. Discrete criteria do not use scales; the result is assessed as “met” or “not met” without gradation (e.g., “yes/no”). Continual criteria utilize scales for evaluation, where the result can be graded by specific levels (e.g., “0-10”). After establishing the criteria and scales, the selection procedure consists of: expert evaluation based on discrete criteria; evaluation based on continual criteria; and final decision-making.

The implementation of the proposed algorithm in the educational process of technical universities will facilitate the creation of a dynamic database of learning resources that meet the professional needs of future specialists and the requirements for their communicative competence, particularly in its phonetic, lexical, and grammatical aspects. Future research prospects lie in testing the developed compliance scales using specific AI platforms.

References

1. AlTwijri, L., & Alghizzi, T. (2024). Investigating the integration of artificial intelligence in English as foreign language classes for enhancing learners' affective factors: A systematic review. *Heliyon*, 10(10), [Online]. Available: [https://www.cell.com/action/showPdf?pii=S2405-8440\(2024\)15876-8](https://www.cell.com/action/showPdf?pii=S2405-8440(2024)15876-8). <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e31053>
2. Asadchykh, O., & Kindzhybala, O. (2022). Criteria for selection of educational material for the formation of future philologists' Korean linguistic and socio-cultural competence in speaking. *ScienceRise: Pedagogical Education*, 4(49), 29-34. <https://doi.org/10.15587/2519-4984.2022.261344>
3. Xu, S., Chen, P., & Zhang, G. (2024). Exploring the impact of the use of ChatGPT on foreign language self-efficacy among Chinese students studying abroad: The mediating role of foreign language enjoyment. *Heliyon*, 10(21), [Online]. Available: [https://www.cell.com/heliyon/pdf/S2405-8440\(24\)15876-8.pdf](https://www.cell.com/heliyon/pdf/S2405-8440(24)15876-8.pdf). <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e39845>
4. Zhukevych, I., & Spiricheva, O. (2024). Transformatsiia vyvchennia mov: shtuchnyi intelekt yak instrument rozvytku movlennievych navychok studentiv [Language learning transformation: Artificial intelligence as a tool for developing students' speech skills]. *International Science Journal of Education & Linguistics*, 3(3), 45–55. <https://doi.org/10.46299/j.isjel.20240303.06>
5. Zhyhadlo, O., & Zaiarna, I. (2025). Artificial intelligence-driven testing in EFL/ESP classrooms. *Information Technologies and Learning Tools*, 106(2), 122–133. <https://doi.org/10.33407/itlt.v106i2.5957>

ENGLISH LEXICAL STRESS ERRORS IN UKRAINIAN TRANSLATION STUDENTS' SPEECH

Yuliia Vereshchak

Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

juliavv0617@gmail.com

This study investigates patterns of English lexical stress misplacement among Ukrainian translation students, specifically focusing on how these deviations affect speech intelligibility. The research highlights that at advanced proficiency levels (B2+), prosodic control becomes more critical than individual sound production for maintaining communicative competence. Key challenges identified include “analogy rule” interference in internationalisms and the complex distinction between compounds and phrases. Findings suggest that while some errors merely contribute to accentedness, rightward stress shifts and misplacing stress in compounds impede intelligibility. The author advocates for contrastive analysis and the development of “bilingual sub-competence” to reduce and minimize phonetic interference in future translators’ English speech.

Keywords: *lexical stress, speech intelligibility, internationalisms, compounds vs. phrases, phonetic interference.*

Correct placement of lexical (word) stress is essential for achieving higher oral proficiency and effective verbal communication for EFL learners (Lewis, & Deterding, 2018, p.161; Saito et al., 2016). For Ukrainian translation students, mastering lexical stress is not merely an academic exercise but a vital part of communicative competence. Levis argues that that word stress is “central to intelligibility” in the contexts when it is used for communication both between native and nonnative speakers (for whom it is a foreign language/EFL) and between nonnative speakers (English as a lingua Franca/ELF) (Levis, 2018, p. 5), though he cautions that “not all word stress deviations are important (op.cit., p. 5).

The research **objective** of this study is to describe specific patterns of English lexical stress misplacement by Ukrainian translation students and to evaluate the impact of such deviations on speech intelligibility.

At higher language proficiency levels (B2+), the focus of phonological control is prosodic features, which include lexical stress, but not the accurate production of individual sounds that are the learning objective of lower levels. Stress shifts that alter a word’s grammatical category (*'subject* vs. *sub'ject*), stressing weak syllables where vowel reduction is expected, misplacing stress in polysyllabic professional terminology are critical errors that can render a word unrecognizable, even if the segmental sounds are produced correctly, or can lead to misinterpretation of the entire syntactic structure of a sentence.

A number of research sources (Field, 2005; Hodgetts, 2025; Kang, et al., 2020; 2023; Levis, 2018; Lewis, & Deterding, 2018; Sardegna, & Dickerson, 2023) suggest possible insights into how lexical stress placement contributes to intelligibility, i.e., to the extent to which the acoustic-phonetic content of the message is recognizable by a listener (Field, 2005, p. 401). According to Field, shifting stress to a syllable that should be weak makes the word harder for understanding; “however, where the stress shift was accompanied by a change of vowel quality (from weak to full), the loss of intelligibility was considerably less marked” (2005, pp. 414-415). Interestingly, intelligibility is much more frequently affected “when lexical stress is shifted to the right than when it is shifted to the left” (Field, 2005, p. 416). Field puts forward an assumption that English naturally permits moving the stress to an earlier syllable (leftward) in certain cases, especially when the speaker wants to emphasize a contrast between words (2005, p. 416), e.g., *un'known* has typically the second syllable stressed, while in the phrase *the 'unknown* and *the 'known* the stress-shift is leftward to create a contrast.

Hodgetts maintains that misplacing lexical stress (especially left-to-right shifts) can seriously damage intelligibility (Hodgetts, 2025, p. 168), though accentedness (the perceived difference between a speaker’s FL speech and the target accent) (2025, p. 164) does not necessarily hinder it. Other vital suprasegmental features for intelligibility include nuclear stress, contrastive stress, and chunking (op.cit., p. 168). As noted by Levis (2018), in running speech, where word pronunciation is more subject to variation, incorrect stress placement disrupts the familiar “rhythmic pattern” of a word for a native speaker, forcing the latter to expend more cognitive effort to recognize the word, which, consequently, might impede intelligibility.

Kang et al. (2020, p. 22) claim that “lexical stress is a significantly stronger predictor of whether a listener can recognize words compared to many other suprasegmental features”. The researchers point out “a measurable “threshold” for acceptable accented speech; highly intelligible speakers typically maintain a divergence rate for lexical stress below 1.6 % (no more than two stress errors per 120 content words)” (Kang et al., 2020, p. 21).

According to our observation of translation students’ speech, the most salient cases of lexical stress misplacement occur in two specific sub-classes of the English lexicon: *internationalisms* and *compounds*, and also in morphological structures as follows: verbs and nouns incorporating suffixes like *-ize* (*criticize*), *-ate* (*concentrate*), *-ism* (*feminism*), and *-fy* (*classify*). Let us exemplify the cases mentioned above.

Internationalisms which are “words that have the same or very similar sounding and meaning in different languages, having naturally entered the lexicon through cultural exchange” (Zhovnovach et al., 2025, p. 83), present significant challenges for Ukrainian learners due to their phonetic shaping. As loanwords, they often preserve the word’s original form, allowing for potential phonetic variations. Approximately 20 % of the modern English vocabulary consists of internationalisms, (op. cit., p. 81), at the same time, English is the most significant source of numerous internationalisms in Ukrainian. Zhovnovach et al. (2025) structured the internationalisms presented in The Oxford Dictionary of English into several thematic groups: 1) Everyday life: *supermarket* – *супермаркет*, *weekend* – *вікенд*, *menu* – *меню*, *pullover* – *пуловер*, etc; 2) IT technologies: *internet* – *інтернет*, *smartphone* – *смартфон*, *email* – *імейл*, *webinar* – *вебінар*, etc.; 3) Business and economics: *marketing* – *маркетинг*, *startup* – *стартап*, *deadline* – *дедлайн*, *tariff* – *тариф*, etc.; 4) Culture and arts: *blockbuster* – *блокбастер*, *remake* – *рімейк*, *soundtrack* – *саундтрек*; 5) Science and medicine: *vaccine* – *вакцина*, *architecture* – *архітектура*, *pesticides* – *пестициди*; 6) Politics and international relations: *minister* – *міністр*, *conflict* – *конфлікт*, *protocol* – *протокол*; 7) Sport: *football* – *футбол*, *basketball* – *баскетбол*, etc.

All the above given examples of internationalisms and many more function in Ukrainian with one critical difference for lexical stress: its placement does not coincide in the same internationalisms in English vs. Ukrainian, e.g. ***marketing*** – *маркетинг*, ***internet*** – *інтернет*, ***minister*** – *міністр*, etc. Ukrainian EFL users often employ the “analogy rule,” where stress assignment is influenced by phonologically similar Ukrainian words, as in the following example of direct interference: in the English word *atmosphere*, lexical stress is misplaced on the similar syllable as in its Ukrainian cognate, cf. *атмосфера*. Similar cases include *anatomy* cf. *анатомія*, *catastrophe* cf. *катастрофа*, *algorithm* cf. *алгоритм*, etc. But the analogy rule is not always winning, e.g., Ukrainian EFL learners tend to shift stress leftward in *hotel*, *police*, *machine*, in spite of the fact that their stress-pattern in English is identical with the Ukrainian cognates, e.g. *hotel* – *готель*, *police* – *поліція*, *washing machine* – *пральна машина*. We consider these cases as “overgeneralization” where the student assumes English *must* be different from Ukrainian.

Numerous instances of stress misplacement in our translation students’ speech observation corpus involve suffix-driven deviations with the suffixes *-ate*, *-fy*, *-ism*, *-ize(ise)*. For instance, in words ending in *-ate*, Ukrainian EFL users tend to stress the suffix and pronounce it as /-eɪt/ regardless of the word class. In standard English, this suffix should be without stress, and /-ət/ for nouns/adjectives (*candidate*,

adequate) and /-et/ only for verbs (*decorate*). We can explain the reason for such misplacements by the analogy rule: many of such words are internationalisms in Ukrainian with the lexical stress on the suffix (*кандидат, декорувати, критикувати, фемінізм*), while in English, the said suffixes are unstressed.

Compounds consist of more than one root morpheme but function as a single word (Merriam-Webster, n.d.), e.g., *double-check, cost-effective, eyeliner*, etc. The primary challenge for EFL users is distinguishing between compounds and phrases, e.g., *a moving van* with the first element stressed means *a vehicle for moving furniture* (a compound), while *a moving van* with the stress on the second element denotes *a van in motion* (a syntactic phrase). However, in discourse practices, lexical stress is not always a reliable criterion for distinguishing between English compounds (early stress: the first element is more stressed) and phrases (late stress: the second element receives more stress). Štekauer et al. (2007) demonstrated in their laboratory research that this pattern is much less consistent when words are used in a sentence context, suggesting that stress is not a “clear-cut” indicator of compoundhood. Semantic criteria are claimed to be more powerful than structural ones for predicting how a construction is treated (op.cit., p.198). Compound early stress is common when the first noun subcategorizes or classifies the second noun, e.g., *'steel warehouse* as a specific type of warehouse for storing steel, cf. *steel 'warehouse*, a warehouse made of steel (Štekauer et al., 2007, p. 198). Phrasal late stress is common in relations involving “made of” (e.g., *plastic bucket*), “time” (e.g., *summer night*), or “location” (e.g., *Boston marathon*) (op. cit., p. 196).

While lexical stress misplacement in internationalisms by Ukrainian EFL users can mark accentedness of their non-native speech, lexical stress errors in compounds vs. phrases can damage intelligibility. To address these misplacements, contrastive analysis should be applied by directly comparing how English vs. Ukrainian stress patterns differ or how stress shifts change meaning (compound vs. phrase). Future translators must develop a “bilingual sub-competence” that includes the ability to anticipate and correct phonetic interference, ensuring clear and professional communication in English as their target language. Further study is needed that investigates the extent to which misplacing lexical stress increases the listener’s processing load at the moment of hearing.

References

1. Field, J. (2005). Intelligibility and the listener: The role of lexical stress. *TESOL Quarterly*, 39(3), 399–423.
2. Hodgetts, J. (2025). Intelligibility-based instruction and English as a lingua franca. *Research in Language*, 23, 163–179. <https://doi.org/10.18778/1731-7533.23.10>

3. Kang, O., Hirschi, K., Hansen, J., Looney, S., & Miao, Y. (2023). Using lexical stress, speech rate, rhythm, and pauses to characterize and normalize second language speech intelligibility. *Proceedings of Meetings on Acoustics*, 50(1), Article 060008. <https://doi.org/10.1121/2.0001790>
4. Kang, O., Thomson, R., & Moran, M. (2020). Which features of accent affect understanding? Exploring the intelligibility threshold of diverse accent varieties. *Applied Linguistics*, 41(4), 453–480. <https://doi.org/10.1093/applin/amy053>
5. Levis, J. M. (2018). Word Stress and Intelligibility. In: *Intelligibility, Oral Communication, and the teaching of Pronunciation*. Cambridge Applied Linguistics. Cambridge University Press, 100–124.
6. Lewis, C., & Deterding, D. (2018). Word stress and pronunciation teaching in English as a lingua franca contexts. *CATESOL Journal*, 30(1), 161–176.
7. Merriam-Webster. (n.d.). The compound. <https://www.merriam-webster.com/grammar/spelling-using-compound-words-guide>
8. Saito, K., Trofimovich, P., & Isaacs, T. (2016). Second language speech production: Investigating linguistic correlates of comprehensibility and accentedness for learners at different ability levels. *Applied Psycholinguistics*, 37(2), 217–240. <https://doi.org/10.1017/S0142716414000502>
9. Sardegna, V. G., & Dickerson, W. B. (2023). Improving the pronunciation of English polysyllabic words through orthographic word-stress rules. In V. G. Sardegna & A. Jarosz (Eds.), *English pronunciation teaching: Theory, practice and research findings* (pp. 81–97). Multilingual Matters.
10. Štekauer, P., Zimmermann, J., & Gregová, R. (2007). Stress in compounds: An experimental research. *Acta Linguistica Hungarica*, 54(2), 193–215. <https://doi.org/10.1556/ALing.54.2007.2.5>
11. Zhovnovach, T. A., Hlushchenko, A. V., & Trubenko, I. A. (2025). Internatsionalizmy yak skladova suchasnoi anhliiskoi movy [Internationalisms as a component of the modern English language]. *Zakarpatski filologichni studii*, 40(1), 81–86. <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.40.1.12> (In Ukrainian).

VARIETY OF ENGLISH ACCENTS: IMPLICATIONS FOR TEACHING PRONUNCIATION

Tetiana Datska

Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

t.o.datska@cuspu.edu.ua

The paper is concerned with the study of how the variety of English accents creates certain demands and expectations of teaching English pronunciation as part of Teaching English as a Foreign Language field. The suggestions as to what should be included in the process of teaching English pronunciation variants are provided.

Keywords: *varieties of English, standard English, English accents, pronunciation teaching.*

It's not a rare occasion nowadays that teachers of English as a Second or Foreign Language have to deal with the situation when their learners are exposed to a number of English language variants that possess phonological, grammatical, lexical and pragmatic differences. They are so vivid and wide spread that David Crystal has posed a question of the future of world English as the one of increasing multidialectism or even multilingualism (Crystal, 2003, p.177).

In terms of pronunciation Martha Pennington states that “no one questions whether pronunciation is to have a place in the language curriculum. Yet there is plenty of room for discussion about what is to be included in pronunciation as a curriculum area and the best ways to go about teaching it” (Pennington, 2021). The idea that pronunciation of an English user should be intelligible, correct and accurate, and communicatively effective is not doubted. Yet it's not as easily achieved as one would want it considering the fact that nowadays the majority of English speakers use it as a second/ foreign language. It's both important to be able to produce as much intelligible English speech as a non-native speaker can do and at the same time to be ready to perceive all the variety of English pronunciation variants, be they national, traditionally defined, or regional, or individual, or others.

The task of teaching pronunciation in a modern English classroom “goes beyond ‘communicative competence’ defined on the *language learner as speaker*, to one of ‘interactional competence’ defined on the *language learner as both speaker and listener*” (Pennington, 2021). And that requires solid knowledge of English Phonetics, which will allow the learners of English produce and recognize English speech more effectively. An attempt to define the pronunciation specifics of English that should be taken into consideration while teaching English are provided below.

As English is a polyethnic languages, it naturally has a variety of types in terms of pronunciation. Broadly speaking, English has such national variants of pronunciation as British English, American English, Australian English.

Within every national variant territorial and regional varieties are distinguished. Those varieties, or dialects, include differences in grammar, vocabulary and pronunciation. So a dialect includes an accent, a way of pronouncing the language. Usually one accent in a country, which is known as standard or literary pronunciation, is considered correct and socially acceptable by the educated speakers. Standard or literary pronunciation, as a rule, is taken as a basis for teaching a language to foreign learners. At the same time, a wide access to information resources exposes the learners of English to a much wider variety of accents than just long known and comprehensively described national varieties, which makes the task of teaching English pronunciation even tougher, as it is necessary for an English teacher to include wider spectrum of pronunciation models into the teaching process for the students to be able to understand and decode not only a national standard of English pronunciation, but other varieties as well.

Among the traditional descriptions of English pronunciation variants the division into the English-based group (English-English, Welsh English, Scottish English, Northern Ireland English, Australian English, New Zealand English) and the American-based group (American English and Canadian English) is mentioned (Trudgill & Hannah, 2008). English-English includes two major accents: Southern English and Northern English. So there are five major accents on the British Isles: Southern English and Northern English, Welsh English, Scottish English, Northern Ireland English. In American English there are three types of literary pronunciation: Eastern American, Southern English, General American. Southern English or RP/BBC English is the British national standard of pronunciation. General American is the American national standard of pronunciation. It's hard to talk about their peculiarities if one doesn't follow some standardized systematic approach. One of the approaches to deal with that can be the following.

An accent is considered to display features that correlate with the phonological and phonetic / linguistic and socio-communicative dimesions (Паращук, 2005, p.51). Thus, in terms of linguistic peculiarities, pronunciation accents can be compared along the following lines: 1) segmental, 2) prosodic, 3) voice quality 4) coarticulatory phenomena and eventually those are the accent pronunciation peculiarities that should be kept in mind by a teacher of English in the instruction process. Breaking down those four parameters into detail will mean that attention should be paid to such segmental features as: 1) the specifics of the

phoneme inventory (in different accents there may be different number of phonemes); 2) structural differences (whether the accent is rhotic or r-full, where /r/ is pronounced before pauses and consonants (as in General American), or non-rhotic (as RP/BBC English); 3) phoneme lexical distribution, which means that the number of phonemes may be the same in the accents but they may be used differently in the same words, cf. RP and General American pronunciations of the words *grass*, *ask*; 4) realizational differences, which describe how the same phonemes may be pronounced in their different allophones in different accents, e.g. /l/ in General American is always pronounced in its dark allophone. Prosodic / intonational differences include variations among accents in word-stress, sentence stress, an inventory of basic tones and the regularities of pitch range and height. The awareness of coarticulatory phenomena in the varieties of English accents and the knowledge of prevailing coarticulatory phenomena in English and the learner's mother tongue is also important for speech comprehension and production. This set of parameters can be applied to describe / learn any English pronunciation accent. Suchlike categorization makes the process orderly and clear.

All the above-mentioned phonetic and phonological aspects of English pronunciation variants should be one way or another addressed while teaching English. The task may seem daunting for a non-specialist as the knowledge of Phonetics as a science is rather specific. At the same time it's absolutely necessary in the process of quality English language teaching / learning. Thus the availability of courses of Practical and Theoretical Phonetics in the prospective EFL teachers' curricula cannot be underestimated. These courses provide the sound basis for forming an indispensable aspect of English language communicative competence of non-native learners and help deal with the pronunciation teaching and learning.

References

1. Парашук, В. Ю. (2005). Теоретична фонетика англійської мови. Вінниця: Нова книга.
2. Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. 2d ed. Cambridge University Press.
3. Pennington, M. C. (2021). Teaching Pronunciation: The State of the Art 2021. *RELC Journal*, 52(1), 3–21.
4. Trudgill, P. & Hannah, J. (2008). *International English: A Guide to the Varieties of Standard English*. 5th ed. Hodder Education Publishers.

TYPICAL PHONETIC ERRORS IN IT STUDENTS' SPEECH

Liubov Kozub

Taras Shevchenko National University of Kyiv

liubatern@yahoo.com

This author analyses common phonetic errors in the English speech of IT students, focusing on stress misplacement and vowel mispronunciation caused by native language interference. It highlights the need for targeted phonetic training to improve intelligibility and professional communication skills.

Keywords: *phonetic errors, pronunciation, word stress, vowel sounds, IT students.*

This paper highlights typical phonetic errors in the English speech of IT students, with particular emphasis on stress placement and vowel production. In the context of globalization and the rapid development of the IT industry, effective oral communication in English has become an essential professional skill. IT specialists frequently participate in international projects, collaborate with colleagues from different linguistic backgrounds, and engage in online meetings, presentations, and technical discussions. In such settings, pronunciation accuracy directly influences intelligibility and the overall effectiveness of communication. Therefore, identifying and analyzing common phonetic difficulties is an important step toward improving language training for future professionals.

Pronunciation errors have been at the center of attention of many scholars and educators, who have sought to identify pronunciation errors in English among postgraduate students (Fartizan, Abduh, & Samsidar, 2024), to study pronunciation errors as a challenge for learners of English as a foreign language (Pranawijaya, Mertosono, & Wahyudin, 2025; Shinta, & Ellyawati, 2026), to describe common pronunciation errors (Koshy, 2023), and to explore ways of correcting them (Biazon Rocha, 2021; Walker, 2024).

The present study is based on a collection of recurrent pronunciation errors observed in the speech of IT students during classroom activities, including discussions, presentations, and task-based interactions. Rather than focusing on isolated mistakes, the aim of the analysis is to identify systematic patterns that reflect underlying phonetic and phonological challenges. The errors are grouped into two major categories: suprasegmental features (primarily word stress) and segmental features (mainly vowel sounds and, to a lesser extent, consonants).

One of the most prominent issues revealed in the analysis is the misplacement of word stress. English word stress is variable and often unpredictable, which makes it particularly challenging for learners whose native language has more regular stress patterns. Students frequently assign stress to the wrong syllable, which may lead to

misunderstandings or require additional effort from the listener. For instance, words such as *attack*, *confidence*, *comment*, *consequences*, and *computer* are often pronounced with incorrect stress placement. In many cases, learners tend to stress the first syllable regardless of the standard pronunciation, or shift the stress to a later syllable under the influence of their native language. This tendency indicates insufficient awareness of English stress patterns and the lack of systematic training in this area.

Another significant group of errors concerns vowel production, which constitutes one of the most complex aspects of English phonetics for non-native speakers. The English vowel system is characterized by a wide range of contrasts, including distinctions between long and short vowels, as well as monophthongs and diphthongs. Many of these contrasts are absent or less prominent in the students' native language, which leads to frequent substitutions and simplifications. For example, the diphthong [eɪ] in *data* is often replaced by a monophthong [a], while the diphthong [aɪ] in *assigned* may be reduced to [ɪ]. In contrast, the monophthong [ɪ] in unstressed positions in words such as *determine* and *service* may be replaced by the diphthong [aɪ]. Similarly, students demonstrate confusion in the pronunciation of vowels in words such as *company*, *sources*, *resources*, and *among*, where incorrect vowel quality significantly affects the clarity of speech.

In addition to vowel-related difficulties, some errors involve the mispronunciation of consonants or the inappropriate transfer of native phonological features. For instance, in the word *character*, students may substitute the English consonant with a Slavic [ч] sound, which alters the phonetic structure of the word. Another example is the pronunciation of *psychological*, where the initial silent consonant may be incorrectly articulated. These cases illustrate the broader phenomenon of the first-language interference, which plays a crucial role in shaping learners' pronunciation patterns.

It is important to note that many of the identified errors are not random but systematic. They can be explained by several factors, including the influence of the native language, the complexity of English phonological rules, and limited exposure to authentic spoken English. Furthermore, traditional language instruction often prioritizes grammar and vocabulary over pronunciation, which results in insufficient development of phonetic competence. As a consequence, students may possess a relatively high level of lexical and grammatical knowledge while still experiencing difficulties in oral communication.

The findings of this study highlight the importance of integrating targeted phonetic training into English language courses for IT students. Such training should

address both segmental and suprasegmental features, with particular attention to stress patterns, vowel distinctions, and problematic consonants. Effective teaching strategies may include the use of phonetic transcription, listening comprehension exercises, repetition drills, and the analysis of authentic audio materials. Additionally, raising students' awareness of typical errors and their causes can contribute to more conscious and controlled pronunciation.

In conclusion, the analysis of typical phonetic errors in the speech of IT students demonstrates that pronunciation remains a significant challenge despite the learners' generally good command of English. Misplaced stress and incorrect vowel production are among the most frequent and impactful issues, often resulting from first-language interference and insufficient phonetic training. Addressing these challenges through a more systematic and focused approach to pronunciation teaching can greatly enhance students' communicative competence and better prepare them for professional interaction in the global IT environment.

References

1. Biazon Rocha, A. P. (2021). *How should we correct pronunciation mistakes?* <https://pronsig.iatefl.org/correct-pronunciation-mistakes/>
2. Fartizan, S., Abduh, A., & Samsidar, S. (2024). Identifying pronunciation errors in English among postgraduate students: A phonetic perspective. *Research and Innovation in Applied Linguistics*, 2(2), 95–110. DOI: <https://doi.org/10.31963/rial.v2i2.4679>
3. Koshy, J. (2023). *Common pronunciation errors and how to correct them.* <https://thelearninglab.org.in/common-pronunciation-errors-and-how-to-correct-them>
4. Pranawijaya, A., Mertosono, S., & Wahyudin, W. (2025). Pronunciation errors committed by first-year students at Tadulako university. *ULIL ALBAB: Jurnal Ilmiah Multidisiplin*, 4(6), 1531–1539.
5. Shinta, Q., & Ellyawati, H. C. (2026). An analysis of pronunciation error frequency in selected English words among EFL learners. *AKSIOMA: Jurnal Sains Ekonomi dan Edukasi*, 3(1), 89-95. DOI: <https://doi.org/10.62335/aksioma.v3i1.2211>
6. Walker, E. (2024). *Top 10 common English pronunciation mistakes and how to fix them.* <https://pronunciationwithemma.com/top-10-common-english-pronunciation-mistakes-and-how-to-fix-them/>

PRONUNCIATION AS A KEY FACTOR IN ESP: ARTICULATORY CHALLENGES AND THEIR IMPACT ON SPEECH PERCEPTION

Inna Krasovska

Taras Shevchenko National University of Kyiv

3488778@gmail.com

This study is focused on pronunciation as a key factor in English for Specific Purposes (ESP) and its effect on non-native speech perception. Findings from ESP students reveal that fricatives, affricates, and flap consonants, along with coarticulation and vowel reduction, pose major comprehension challenges due to native-language interference. The results highlight the critical role of targeted phonetic training in improving intelligibility, accuracy, and overall communicative effectiveness. Implementing such instruction is essential for preparing learners for successful professional communication in global contexts.

Keywords: *pronunciation, English for Specific Purposes (ESP), speech perception, non-native speaker, articulatory challenges*

The English for Specific Purposes (ESP) course is designed to help future professionals achieve proficiency within a specific field. The main focus of ESP is to teach English as an international language used for global communication beyond cultural boundaries. Accordingly, the curriculum emphasizes the development of communicative competence through the enrichment of professional vocabulary, the acquisition of grammar structures relevant to professional contexts, and the improvement of students' overall communicative skills (Crowther, Trofimovich, Isaacs, & Saito, 2022).

All these objectives align with the idea that speaking is an active skill requiring learners' engagement in the development of communicative competence. However, this active, communication-oriented approach often overshadows another fundamental principle of effective communication – pronunciation. Pronunciation is one of the key pillars of mutual understanding. Effective communication in English involves a number of sub-skills, including accuracy, fluency, and precision of information, all of which largely depend on clear and correct pronunciation. Moreover, well-developed pronunciation skills can be regarded as a tool for professional success, as clarity and accuracy of speech contribute to a speaker's credibility and facilitate successful business interactions (Wisniewska & Mora, 2020; Ueda, 2025).

This study is based on the assumption that one of the primary aims of ESP instruction is the development of pronunciation skills that enable learners to achieve communicative goals in professional contexts. At the same time, teaching of pronunciation must take into account a significant cognitive obstacle for non-native

speakers – the dominance of native-language sound patterns, which inevitably influence English pronunciation. As a result of this interference, learners often encounter difficulties in accurately perceiving and producing English sound patterns (Flege, 1995; Crowther et al., 2022).

To identify phonemes that interfere with listening comprehension, a study was conducted among ESP students at Shevchenko University. The research included listening and comprehension tasks aimed at identifying words and word combinations that were difficult for the learners to perceive. The collected data were statistically analyzed to determine the most challenging articulatory features of English sounds that hinder the comprehension of connected speech among non-native ESP learners.

The present study is grounded in the assumption that each language is characterized by a specific articulatory setting that determines its distinctive phonetic profile. This notion corresponds to the concept of the articulatory basis or basis of articulation, as discussed in classical phonetic theory (Jones, 1960; Laver, 1994). Typical articulatory setting of English that is described as lax presents a challenge for non-native speakers.

From a broader phonetic perspective, the notion of the articulatory basis can be extended to include not only segmental articulation but also phonation mechanisms. Phonation habits vary cross-linguistically and are closely linked to laryngeal and aerodynamic configurations (Laver, 1980; Ladefoged & Johnson, 2015). These include phenomena such as ingressive phonation (e.g., clicks and suction sounds), as well as the production of checked vowels in English, which are characterized by fortis clipping and increased articulatory energy at syllable boundaries (Ladefoged & Johnson, 2015; Li, Yan, Wang, & Chen, 2025).

Articulatory features affecting speech perception have also been examined through the lens of phonation and coarticulation. For non-native speakers, unfamiliar phonation patterns, including ingressive articulations and the fortis/lenis opposition manifested in checked vowels, may disrupt perceptual processing. Moreover, extensive coarticulation and vowel reduction in unstressed syllables, which are characteristic of English connected speech, can further obscure phonemic boundaries and hinder accurate decoding of the acoustic signal (Ladefoged & Johnson, 2015; Munro, Derwing, & Nagle, 2025). From the perspective of second language acquisition, such difficulties may be explained by the influence of the native-language articulatory setting and perceptual filtering mechanisms, which shape learners' interpretation of foreign phonetic input (Flege, 1995; Crowther et al., 2022).

The findings indicate that another significant articulatory obstacle for non-native speakers is related to the type of constriction produced by different speech organs. Quantitative analysis revealed that interdental /θ/ and /ð/ were misidentified in approximately 68 % and 72 % of cases, affricates /tʃ/ and /dʒ/ in 54 %, and flap /t/ and /d/ in intervocalic positions in 61 % of cases.

In conclusion, the study emphasizes the importance of pronunciation in ESP as a key component of communicative competence. The findings show that non-native speakers face major difficulties with consonants involving constriction, affrication, and rapid occlusion–release, as well as with coarticulation and vowel reduction in connected speech. These challenges are largely caused by native-language interference and limited sensitivity to acoustic cues. The results highlight the need for targeted phonetic training in ESP to improve speech perception, intelligibility, and overall effectiveness in professional communication.

References

1. Crowther, D., Trofimovich, P., Isaacs, T., & Saito, K. (2022). What is second language pronunciation proficiency? An empirical study. *System*, 106, 102754. <https://doi.org/10.1016/j.system.2022.102754>
2. Flege, J. E. (1995). Second language speech learning: Theory, findings, and problems. In W. Strange (Ed.), *Speech perception and linguistic experience: Issues in cross-language research* (pp. 233–277). York Press.
3. Jones, D. (1960). *An outline of English phonetics* (9th ed.). Cambridge University Press.
4. Ladefoged, P., & Johnson, K. (2015). *A course in phonetics* (7th ed.). Cengage Learning.
5. Laver, J. (1980). *The phonetic description of voice quality*. Cambridge University Press.
6. Laver, J. (1994). *Principles of phonetics*. Cambridge University Press.
7. Li, J. T., Yan, B. C., Wang, Y. C., & Chen, B. (2025). Multi-task pretraining for enhancing interpretable L2 pronunciation assessment [Preprint]. <https://arxiv.org/abs/2509.16876>
8. Munro, M. J., Derwing, T. M., & Nagle, C. (2025). Age still matters after early adulthood. *Journal of Second Language Pronunciation*, 11(3), 423–447. <https://doi.org/10.1075/jslp.11.3.02mun>
9. Ueda, R. (2025). The effect of oral repetition during discrimination training on L2 perceptual learning. *Journal of Second Language Pronunciation*, 11(3), 1–20. <https://doi.org/10.1075/jslp.11.3.01ued>
10. Wisniewska, N., & Mora, J. C. (2020). Can captioned video benefit second language pronunciation? *Studies in Second Language Acquisition*, 42(3), 599–624. <https://doi.org/10.1017/S0272263120000029>

PHONOLOGICAL CHALLENGES IN BBC NEWS FOR INTERPRETER TRAINING: A TAXONOMICAL APPROACH

Oksana Oliinyk

Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

o.s.oliinyk@cuspu.edu.ua

This paper explores the phonological challenges inherent in BBC news broadcasts and their role as a “bridge” between the controlled classroom environment of interpreter training and the cognitive turbulence of live interpreting. It is noted that the phonological challenges and high information density of the BBC news broadcasts often lead to the interpreter’s memory saturation, lengthening the Ear-Voice Span (EVS) that can result in the “tail-end” information loss during acoustic decoding. The phonological triggers are structured into three main levels: segmental and combinatory, suprasegmental and prosodic, and lexical-phonetic. The study positions BBC news broadcasts as an indispensable resource for training interpreters to manage cognitive load, to reduce the time spent on acoustic decoding and to maintain an efficient Ear-Voice Span under high-pressure interpreting conditions.

Keywords: *BBC news broadcasts, interpreter training, phonological triggers, acoustic decoding, cognitive load, Ear-Voice Span (EVS).*

In the Ukrainian context of interpreter training, audio-visual news discourse – particularly that of the BBC – acts as a “bridge” between the classroom and the reality of an interpreter’s professional environment. Remaining a leading source of content across all types of media, news broadcasts serve as more than just listening practice. They are a diagnostic tool for EFL learner “phonetic resilience”, providing a variety of accents, the speed, density, and unpredictable phonological challenges of real communication.

The **objective** of this paper is to systematize the phonological challenges inherent in BBC news broadcasts by developing a taxonomy that correlates specific phonetic features with the processing constraints – specifically Ear-Voice Span (EVS) and cognitive load – faced by novice interpreters during acoustic decoding.

A critical processing constraint in simultaneous interpretation is EVS defined as “the time span elapsing between the reception of source input by the interpreter and its rendition in the output language” (Setton, 1999). Gile considers the lag time between the moment an incoming message is perceived, and the moment the interpreter produces the translation as a key indicator of cognitive effort (Gile, 2009). Timarová et al. suggest that EVS fluctuations are closely tied to “working memory capacity, a complex cognitive component responsible for maintenance of information during processing” (2014, p. 139). Goldman-Eisler conducted empirical studies on how interpreters wait for a “chunk” of meaning before speaking. She found that the average EVS is usually around 2 to 3 seconds (1972). The high information density of news broadcasts often forces a memory overflow / saturation, resulting in exceeding the interpreter’s EVS manageable limits. News interpreting often requires a shorter EVS than slower speech, thus novice interpreters might have longer EVS, resulting in their

failure to catch up to the newsreader’s pace. If a student can decode a rapid BBC segment without falling behind, they develop the memory needed to handle high-pressure interpreting practices in their prospective professional life.

The phonological triggers of the BBC news broadcasts that correlate with the cognitive impact on the interpreter’s memory capacity resulting in EVS lag or “tail-end” information loss involve segmental and combinatory, suprasegmental and prosodic, and lexical-phonetic complexities explicated below.

Segmental and combinatory challenges are the “micro” level shifts that occur at the boundaries of words or in function words, including coarticulation phenomena (assimilation, elision), vowel reduction in weak forms (prepositions, articles) which can lead to a loss of grammatical “signposts” during newsreader’s rapid speech. In the interpreting profession, “word recognition is a fundamentally necessary subskill in enhancing listening comprehension” (Yenkimaleki, & van Heuven, 2016, p. 1102).

Suprasegmental and prosodic challenges “break up the continuous stream of speech into smaller chunks through pauses and boundary-marking pitch changes, and also highlight one syllable or word as the focus of the speaker’s attention within the larger chunk (accentuation)” (Yenkimaleki, & van Heuven, 2016, pp. 1101–1102). They include stress-timing, nuclear stress displacement (placing emphasis on unexpected words for rhetorical effect), intonation contours (using rising or falling tones to signal “end of segment” vs. “more to come” which informs the interpreter when a meaning unit is closed). (For a more detailed account of significant systematic prosodic differences that distinguish news broadcasts see: Gasser et al., 2019; Ahn et al., 2024). At present, the impact of the news broadcast prosody on their interpreting is under-researched as compared with the prosody of acting, reading, and conversation. As Yenkimaleki & van Heuven note, “word recognition and speech understanding are severely compromised if incorrect (and therefore misleading) prosody is added to segmentally imperfect speech” (2018, p. 86). The correctly decoded segmental features facilitate “access to words in the mental lexicon while the prosodic features guide the interpretation process” (op.cit). Huber also claims that training the ear to recognize prosody can improve interpreting performance and reduce EVS failure (2009). Yenkimaleki & van Heuven advocate the importance of prosodic feature awareness, i.e., “the conscious capability of a language user to perceive, interpret and manipulate the prosody of a language, i.e. its temporal and melodic properties” (2018, pp. 84–85). In our opinion, prosodic awareness should be given more attention in Ukrainian interpreting pedagogy.

Lexical-phonetic challenges embrace the correlates inherent to the genre of news: 1) the difficulty of decoding foreign names, place names, and titles that do not follow

standard phonotactic rules; 2) high density, and the rapid delivery of statistics, dates, and currency, which requires accurate acoustic decoding; 3) the exposure to a variety of accents – standard RP (Received Pronunciation), regional UK accents (Scottish, Estuary, Northern) or international Englishes often featured in BBC field reports.

At present, RP is no longer the exclusive accent of the BBC, however, according to Kowalska, “it remains the preferred standard for national news, and the choice of accent is now a “conscious technique” determined by the target audience and the specific nature of the broadcast” (Kowalska, 2018, p. 119). Accent awareness facilitates building an interpreter’s “mental map” of phonological variations. As a result, it reduces the time spent on acoustic decoding and increases the time available for meaning-transfer.

The phonological challenges render BBC broadcast news as an indispensable classroom resource for training an interpreter’s ear to manage cognitive load and the Ear-Voice Span. Perspectives of further research will include an investigation into whether these taxonomical challenges differ significantly in other news outlets, and a development of specific instructional strategies and “scaffolding” techniques that help students build “phonetic resilience” while interpreting news broadcasts.

References

1. Ahn, B., Zhou, Z. L., Gasser, E., & Napoli, D. J. (2024). Perception of the prosodic features of newscaster speech. *TABU Festschrift for Jack Hoeksema*, 203–218. <https://doi.org/10.21827/tabu.2023.41266>
2. Gasser, E., Ahn, B., Napoli, D. J., & Zhou, Z. L. (2019). Production, perception, and communicative goals of American newscaster speech. *Language in Society*, 48(2), 233–259. <https://doi.org/10.1017/S0047404518001392>
3. Gile, D. (2009). *Basic Concepts and Models for Interpreter and Translator Training*. John Benjamins.
4. Goldman-Eisler, F. (1972). Segmentation of input in simultaneous translation. *Journal of Psycholinguistic Research*, 1(2), 127–140. <https://doi.org/10.1007/BF01068102>
5. Kowalska, M. (2018). The accent of BBC radio presenters. *Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Linguistica*, 52, 111–121. <http://dx.doi.org/10.18778/0208-6077.52.08>
6. Setton, R. (1999). *Simultaneous Interpretation: A Cognitive-Pragmatic Analysis*. John Benjamins.
7. Timarová, Š., Čenková, I., Meylaerts, R., Hertog, E., Szmalec, A., & Duyck, W. (2014). Simultaneous interpreting and working memory executive control. *Interpreting*, 16(2), 139–168. <https://doi.org/10.1075/intp.16.2.01tim>
8. Yenkimaleki, M., & van Heuven, V. J. (2016). The effect of prosody teaching on developing word recognition skills for interpreter trainees. *Journal of Advances in Linguistics*, 7, 1101–1107.
9. Yenkimaleki, Mahmood & van Heuven, Vincent J. (2018) The effect of teaching prosody awareness on interpreting performance: an experimental study of consecutive interpreting from English into Farsi. *Perspectives*, 26:1, 84-99. DOI: 10.1080/0907676X.2017.1315824

SCIENTIFIC OVERVIEW THAT DELVES INTO CONTEMPORARY APPROACHES TO TEACHING AND LEARNING PHONETICS

Lesia Shevchuk

National University of Kyiv-Mohyla Academy

00010705@ukr.net

The following paper featured information on intonation patterns in modern English pronunciation in the context of global communication, the phonetics of discourse, and variations in pronunciation influenced by globalisation and the media landscape. Current challenges are outlined in the field of phonetic research and emphasised the importance of combining theoretical work with teaching practice. The mentioned information is devoted to preparing own articulatory apparatus for meeting an audience, how to manage their emotions and feelings through their voice, and how to speak in a way that ensures they are heard. Information was provided on ways to combine professional experience, practice and positive atmosphere. This scientific research discusses the factors which contribute to the development of speech culture and communicative skills.

Keywords: *Phonetics, phonetics instructions, teaching phonetics, phonetics of discourse, phonetic competence, intonation, practical phonetics intonation.*

The outlined information in this paper touches upon phonetic competence which is defined as a complex concept, namely the ability to correctly articulate and intonate one's speech and to understand others, based on relevant skills, knowledge and general phonetic awareness.

The success of developing phonetic competence depends on the level of its components structuring: phonetic skills, knowledge of the language's phonetic system, and the dynamic interaction between these components. The aim of teaching phonetics in higher education institutions is to embed the standard composition of pronunciation elements (phonemes and intonemes) into students' long-term memory and to automate their selection and combination. This assignment can be achieved by developing an appropriate exercise subsystem based on the characteristics of exercise groups, types and varieties. Every exercise, regardless of its difficulty level, includes the following essential components: the exercise task, a model of how the task should be performed, and assessment of task performance.

In accordance with the general methodological principle of communicativeness, the task for the exercise must have a communicative focus. However, it should be noted that in the process of developing phonetic competence, a significant proportion of exercises are non-communicative, as exercises for developing phonemic and intonational hearing – in particular, those for recognition, differentiation and identification – are non-communicative in nature.

Phonetics is no exception to the current interest in the use of modern technology across all academic disciplines. For example, interactive whiteboards are ideal in

theory/practice sessions in order to deal with students' questions. A cheaper and portable alternative can be the use of a tablet device for written input [Ashby et al., 2005].

Apart from equipment innovations like interactive whiteboards or tablet devices, countless web-based resources have been available since the late 1990s that can be used in different teaching contexts. These resources include phonetic and phonological dictionaries or glossaries, Flashanimated web libraries, various audio illustrations, gifs and images, real clips/animations of various speech production, transmission and perception facts, online transcription typewriters/tools, web tutorials, etc. Listing and reviewing these resources exceeds the scope and space limits of this paper. In addition, many of these resources from a few years ago already look somewhat dated, although others are constantly updated – e.g. entries on collaborative encyclopedias like Wikipedia. In this paper, only a few recent Web 2.0 tools will be discussed in the rest of this section.

Recent years have witnessed an increasing tendency to use materials not produced specifically for courses, as well as those more traditional and carefully designed and prepared by teachers, or available from academic resources [Maidment, 2009]. These real-language or 'authentic' materials from outside the traditional phonetics classroom or laboratory include songs, websites, TV and radio programmes, students' self-recordings, etc. [Hay, 2007; Komar, 2009]. These resources also include real-life tools useful to exemplify various concepts such as empty beer cans and a straw for the Bernoulli effect or slinkies for various properties of waves [Hay, 2007]. The tendency to use real-language, audiovisual materials may continue to grow with widespread usability of, and access to, free audio/video recordings and recording tools.

Breitkreutz, Derwing, & Rossiter (2001) reported that only 30 % of teachers in 67 ESL programs across Canada had received any formal pronunciation teacher training. Derwing (2008) recommended that teacher education programs include a course on pronunciation teaching, incorporating relevant research findings, curriculum development, and an opportunity for teaching practice. Preservice teachers may benefit from coursework that involves experience in analyzing L2 speech samples. This could include a discussion of the severity of the learners' individual problems in terms of comprehensibility by native and nonnative listeners of the target language, and possible options for improvement. For English, there is a website called the Speech Accent Archive developed by George Mason University under the guidance of Steven Weinberger (<http://accent.gmu.edu>). This is an archive of speech samples produced by numerous native and nonnative English speakers representing a wide variety of backgrounds, and it is useful for preservice teachers.

Phonetic competence is regarded as the ability to express one's thoughts correctly in terms of articulation and intonation and to understand the speech of others, based on the relevant phonetic skills and knowledge. It is precisely the level of development of pronunciation skills, the extent of knowledge acquired and assimilated, and the dynamic interaction between these components that determine the effectiveness of developing phonetic competence in training future specialists.

References

1. Ashby, M., et al. (2005). Innovations in practical phonetics teaching and learning. Proc. PTLTC2005.
2. Darcy, I., & Rocca, B. (2022). Comprehensibility improvements in integrated pronunciation instruction: A comparison of instructional methods and task effects. *Journal of Second Language Pronunciation*, 8(3), 328–362. <https://doi.org/10.1075/jslp.21035.dar>
3. Galimberti, V., Mora, J. C., & Gilabert, R. (2023). Audio-synchronized textual enhancement in foreign language pronunciation learning from videos. *System*, 116, 103078. <https://doi.org/10.1016/j.system.2023.103078>
4. Hay, J. (2007). A toolbox for teaching phonetics. *Te Reo: J. Linguistic Society of New Zealand*, 50, 7–16.
5. Komar, S. (2009). Teaching English intonation using Entertainment shows. Proc. PTLTC 2009, 47–50.
6. Maidment, J. (2009). Teach yourself phonetics (and maybe a bit of phonology). Proc. PTLTC2009, 55–58.
7. Tsunemoto, A., Trofimovich, P., Blanchet, J., Bertrand, J., & Kennedy, S. (2022). Effects of benchmarking and peer-assessment on French learners' self-assessments of accentedness, comprehensibility, and fluency. *Foreign Language Annals*, 55(1), 135–154. <https://doi.org/10.1111/flan.12571>

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ

Алексенко Світлана Федорівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та лінгводидактики Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка.

Алексієвець Оксана Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології Київського національного лінгвістичного університету.

Аль Доурі Адель – магістрант кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Андрущенко Ірина Олександрівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Бешлей Ольга Василівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Бехта Іван Антонович – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри англійської філології Львівського національного університету імені Івана Франка.

Бойченко Марія Костянтинівна – викладач кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Борбенчук Ірина Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Буга Світлана Юріївна – викладач кафедри англійської мови технічного спрямування №2 факультету лінгвістики Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Бурка Наталія Анатоліївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Буяло Наталія Олександрівна – викладач кафедри фонетики і практики англійської мови факультету германської філології і перекладу Київського національного лінгвістичного університету.

Валігура Ольга Романівна – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри східної і слов'янської філології Київського національного лінгвістичного університету.

Вашило Ольга Валеріївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Верещак Юлія Миколаївна – старший викладач кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Горак Іван Романович – аспірант кафедри англійської філології Львівського національного університету імені Івана Франка.

Гуменюк Інна Леонідівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка.

Дацька Тетяна Олексіївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германських мов, зарубіжної літератури та методик викладання Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Дегтярьова Євгенія Олександрівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії, практики та перекладу французької мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Деркач Наталія Валеріївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземної філології та освітніх технологій Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка.

Ільченко Ольга Михайлівна – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов Центру наукових досліджень та викладання іноземних мов Національної академії наук України.

Калита Алла Андріївна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Климук Ольга Сергіївна – аспірантка кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Козуб Любов Степанівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов математичних факультетів Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Козяревич-Зозуля Ліана Василівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і практики перекладу з англійської мови Київського національного лінгвістичного університету.

Кочубей Вікторія Юріївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германських мов, зарубіжної літератури та методик викладання Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Красовська Інна Валеріївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов математичних факультетів Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Кулібаба Віра Олегівна – аспірантка кафедри англійської філології Львівського національного університету імені Івана Франка.

Куценко Микола Анатолійович – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри лінгво-педагогічного забезпечення Воєнної академії імені Євгенія Березняка, м. Київ.

Макарук Лариса Леонідівна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри комп'ютерної лінгвістики Національного університету «Острозька академія».

Мусієнко Юлія Анатоліївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології Київського національного лінгвістичного університету.

Олійник Оксана Степанівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Петлюченко Наталія Володимирівна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри іноземних мов Одеської національної музичної

академії імені А. В. Нежданової, Україна; Гостьовий науковий співробітник Дрезденського технологічного університету (TUD), Німеччина.

Поліщук Ганна Віталіївна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Приходченко Олександра Олексіївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов професійного спрямування Запорізького національного університету.

Приходько Ганна Іллівна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри англійської філології та лінгводидактики Запорізького національного університету.

Савчук Валерій Іванович – викладач кафедри іноземної філології, перекладу та методики навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі.

Северина Галина Геннадіївна – викладач кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Снегірєва Єлизавета Олександрівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов Центру наукових досліджень і викладання іноземних мов Національної академії наук України.

Сокирська Ольга Сергіївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Сотников Андрій В'ячеславович – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри іноземних мов Київського національного лінгвістичного університету.

Сідор Максим Володимирович – аспірант кафедри англійської мови Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Соловійова Ольга Валентинівна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Тараненко Лариса Іванівна – доктор філологічних наук, професор, професор кафедри англійської мови Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій, Україна; викладач англійської мови Кембриджського регіонального коледжу, Великобританія.

Татаровська Олеся Василівна – доктор філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології Львівського національного університету імені Івана Франка.

Томашук Мирослав Васильович – аспірант кафедри англійської мови Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Троценко Анна Анатоліївна – здобувачка кафедри теорії, практики та перекладу французької мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Шевчук Леся Олексіївна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови Національного університету «Києво-Могилянська академія».

Якимчук Олександр Романович – викладач кафедри теорії, практики та перекладу французької мови Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського».

Наукове видання

Сучасні тенденції фонетичних досліджень

Збірник матеріалів
IX Круглого столу з міжнародною участю
24 квітня 2026 р.

(Українською й англійською мовами)

*Надруковано з оригінал-макета замовника
Технічне редагування Марії Скрінік*

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Свідоцтво про державну реєстрацію: серія ДК № 5354 від 25.05.2017 р.
просп. Берестейський, 37, м. Київ, 03056
<https://kpi.ua>

Підп. до друку 22.06.2026. Поз. 26-3-3-007. Формат 60×84^{1/16}. Папір офс. Гарнітура Times.
Спосіб друку – електрографічний. Ум. друк. арк. 10,39. Обл.-вид. арк. 10,12.
Наклад 18 пр. Зам. № 26-038.

Видавництво «Політехніка» КПІ ім. Ігоря Сікорського
вул. Політехнічна, 14, корп. 15, 03056, м. Київ,
тел. (044) 204-81-78

КПІ ім. Ігоря Сікорського
Видавництво «Політехніка»